

แนวโน้มนการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์

ของ

พัชรินทร์ จันทร์จรัสสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

มีนาคม 2553

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แนวโน้มนการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

พัชรินทร์ จันทร์จรัสสุข

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
มีนาคม 2553

พัชรินทร์ จันทรจรัสสุข. (2553). แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานใน กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 20 – 60 ปี จำนวน 385 คน ที่ทำงานเต็มช่วงเวลาทำงาน ทำงานเป็นบางช่วงเวลา ทำงานพิเศษนอกช่วงเวลาทำงาน หรือผู้ที่อยู่ว่างงาน เนื่องจากปรับเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดออกจากงาน และเป็นบุคคลที่ยังไม่มีธุรกิจส่วนตัว โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรม Statistical Package for Social Sciences (SPSS) for Window ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี สถานภาพสมรส โสด ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี และมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรูปแบบการทำงานเป็นพนักงานประจำ มีระยะเวลาในการทำงานรวมถึงปัจจุบันอยู่ในช่วง 4 – 7 ปี และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 – 30,000 บาท โดยพบว่า ส่วนใหญ่มีคุณสมบัติของผู้ประกอบการโดยรวมในระดับมาก และมีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วยความพร้อมส่วนบุคคล ความพร้อมทางการเงิน ความพร้อมทางการตลาด และความพร้อมทางการบริหารโดยรวมในระดับปานกลาง และเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกประกอบด้วย สภาพเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยรวมในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 59 คน ไม่สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งสาเหตุหลักที่ผู้ไม่สนใจประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ตอบ คือ ไม่ชอบความเสี่ยง และผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 326 คน มีแนวโน้มประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสาเหตุหลักที่สนใจประกอบธุรกิจ คือ ต้องการสร้างความก้าวหน้ามั่นคงให้กับชีวิตและครอบครัว และคาดว่าจะสามารถประกอบธุรกิจได้ 1 – 3 ปีนับจากปัจจุบัน สาเหตุที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ในขณะนี้ เนื่องจากขาดความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ประเภทธุรกิจที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกที่จะประกอบธุรกิจ คือ การซื้อสินค้าและจำหน่าย โดยรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ คือ การเปิดธุรกิจใหม่ด้วยผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือดัดแปลงผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เดิมในตลาด รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ เป็นแบบเจ้าของคนเดียว มีลักษณะการประกอบธุรกิจแบบร่วมกับการทำงานประจำ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ มาจากเงินสะสมของตนเองและเงินจากแหล่งเงินกู้ พื้นที่ที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ คือ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล และทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ คือหมู่บ้าน แหล่งชุมชน

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่า

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาการทำงาน และรายได้ต่อเดือน มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

2. องค์ประกอบส่วนบุคคลประกอบด้วย คุณสมบัติของผู้ประกอบการ และความพร้อมในการประกอบธุรกิจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

3. สภาพแวดล้อมภายนอกประกอบด้วย สภาพเศรษฐกิจ และเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

NEW BUSINESS START-UP TENDENCY OF THE WORKING AGE POPULATION
IN BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
PATCHARIN CHANCHARASSUK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration degree in Management
at Srinakharinwirot University

March 2010

Patcharin Chancharassuk. (2010). *New Business Start-Up Tendency of the Working Age Population in Bangkok*. Master's Project. M.B.A. (Management). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Dr.Warangkana Adisornprasert.

The purpose of this research is to study the tendency of new business start-up of the working age population in Bangkok. The samples are 385 persons, age between 20 – 60 years old who are not business owners, permanent on temporary employee, part-time employee or unemployed from being laid off or waiting for a new job. The instrument for collecting data is questionnaire and the statistics used for data analysis are percentage, mean, standard deviation and Chi-square. The analysis is processed by Statistic Package for Social Science Program (SPSS) for Window. The research results revealed that:

Most of respondents are female, 30 – 39 years old, single status, have earned a bachelor's degree, employed in private company, having 4 – 7 years of working experience and having average monthly income between 20,001 to 30,000 Baht. The respondents have the qualification of business owner are at high level and have the readiness to do business start up which consist of readiness in personal, financial, marketing and business management are at moderate level. The respondents perceived that the external environments which consist of economic situation, political and legal, technology and social and culture have influence on new business start-up at moderate level.

Among respondents, There are 59 persons who are not interested in new business start-up because they are risk-avoider and for those who intend to start their new business, the progress in their life and family is the first motive. They expect to start their own business within 1-3 years from now. The main reason that they couldn't start-up their business at this period is because of the lack of readiness. The type of business that they would like to have is retailing by selling new or modified products. They would like to be sole proprietor by having their own business along with full-time job. The source of start-up capital would come from two sources: own saving and loan. They expect to locate their new business in communities around Bangkok and vicinity.

The results of hypothesis analysis at significant level of 0.05 are as followed;

1. Demographic characteristics of people interms of age, married status, educated level, occupation, time of work experience and salary per month have affected in tendency of new business start-up of working age population in Bangkok.

2. The personal elements interms of the qualification of business owner and the readiness to do business start-up have relationship with the tendency of new business start-up of working age population in Bangkok.

3. The external environments interm of economic situation and technology and social and culture have relationship with the tendency of new business start-up of working age population in Bangkok.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก

โครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และ
คณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัย
ทำงานในกรุงเทพมหานคร ของ พัชรินทร์ จันทร์จรัสสุข ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ สุพาดา สิริกุดตา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร. ศุภินญา ญาณสมบุญ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหาร
ธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ล่วงหน้าได้ดี จากความกรุณาและความช่วยเหลือของอาจารย์ ดร. วรางคณา อติศรประเสริฐ ที่สละเวลาอันมีค่านับตั้งแต่เริ่มต้นดำเนินการ ให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไข ติดตามความคืบหน้า จนกระทั่งเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ และแก้ไขข้อบกพร่อง อันเป็นประโยชน์เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรัตน์ มีสมบูรณ์พูนสุข ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต และอาจารย์ ดร. ศุภินญา ญาณสมบูรณ์ ที่ท่านให้ความอนุเคราะห์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือวิจัยและเป็นกรรมการในการสอบสารนิพนธ์ อีกทั้งให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ให้กับงานวิจัยฉบับนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา และมารดา ผู้ดูแลเอาใจใส่ให้การอบรม เลี้ยงดูและสั่งสอนให้ผู้วิจัยเป็นคนดี มีมานะ ขยันและอดทน ตลอดจนทุกคนในครอบครัวที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ดี

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ที่เป็นประโยชน์ยิ่งแก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนร่วมงาน บริษัท โทเทิลแอนด์เซ็คคอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) เพื่อนนิสิต คณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการรุ่น 10 ทุกคน และเจ้าหน้าที่โครงการที่ให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือ รวมทั้งผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน ซึ่งมีส่วนช่วยให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์

พัชรินทร์ จันทรจรัสสุข

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	4
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
สมมติฐานในการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจ.....	11
แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ.....	19
แนวคิดเกี่ยวกับวัยทำงานและการว่างงาน.....	28
บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	32
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	47
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	47
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	195
สังเขปความมุ่งหมาย ความสำคัญ สมมติฐานและวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	195
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	199
อภิปรายผล.....	206
ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย.....	211
ข้อเสนอแนะในการทำการวิจัยครั้งต่อไป.....	212
 บรรณานุกรม.....	 213
 ภาคผนวก.....	 218
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 227

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงขนาดของมูลค่าชั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม...	13
2 แสดงสัดส่วนจำนวนการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามเขตที่กำหนด.....	48
3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	62
4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพร้อมส่วนบุคคลในการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	63
5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพร้อมทางการเงินในการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	64
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพร้อมทางการตลาดในการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	64
7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพร้อมทางการบริหารในการ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	65
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับอิทธิพลด้านสภาพเศรษฐกิจของ สภาพแวดล้อมภายนอก.....	66
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับอิทธิพลด้านการเมืองและกฎหมาย ของสภาพแวดล้อมภายนอก.....	67
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับอิทธิพลด้านเทคโนโลยี สังคมและ วัฒนธรรมของสภาพแวดล้อมภายนอก.....	68
11 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของความสนใจของผู้ตอบแบบสอบถามในการประกอบ ธุรกิจส่วนตัว.....	69
12 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่สนใจประกอบ ธุรกิจส่วนตัว.....	69
13 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่สนใจประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	70
14 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์.....	74
15 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ จัดกลุ่มใหม่.....	78
16 ความแตกต่างระหว่างเพศกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	80
17 ความแตกต่างระหว่างเพศกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ.....	81
18 ความแตกต่างระหว่างเพศกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	82

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 ความแตกต่างระหว่างเพศกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	83
20 ความแตกต่างระหว่างเพศกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	84
21 ความแตกต่างระหว่างเพศกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ.....	85
22 ความแตกต่างระหว่างเพศกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ.....	86
23 ความแตกต่างระหว่างอายุกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	87
24 ความแตกต่างระหว่างอายุกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ.....	88
25 ความแตกต่างระหว่างอายุกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	89
26 ความแตกต่างระหว่างอายุกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	90
27 ความแตกต่างระหว่างอายุกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	91
28 ความแตกต่างระหว่างอายุกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ.....	92
29 ความแตกต่างระหว่างอายุกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ.....	93
30 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	94
31 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	95
32 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	96
33 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถ ประกอบธุรกิจ.....	97
34 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	98
35 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการ ประกอบธุรกิจ.....	99
36 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ	100
37 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	101
38 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	102
39 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	103
40 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถ ประกอบธุรกิจ.....	104

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
41 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	105
42 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ....	106
43 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ..	107
44 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	108
45 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ.....	109
46 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	110
47 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	111
48 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	112
49 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ.....	113
50 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ.....	114
51 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	115
52 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	116
53 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	117
54 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถ ประกอบธุรกิจ.....	118
55 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	119
56 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ..	120
57 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ	121
58 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	122
59 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบ ธุรกิจส่วนตัว.....	123
60 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	124
61 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถ ประกอบธุรกิจ.....	125
62 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	126
63 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบ ธุรกิจ.....	127

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
64 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ	128
65 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเนื่องกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	129
66 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเนื่องกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	130
67 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเนื่องกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	131
68 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเนื่องกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบ ธุรกิจ.....	132
69 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเนื่องกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	133
70 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเนื่องกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ.....	134
71 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเนื่องกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ...	135
72 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับความสนใจประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	136
73 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	137
74 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับจำนวนปีที่คาดว่าจะ ประกอบธุรกิจ.....	138
75 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่ สามารถประกอบธุรกิจ.....	139
76 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ...	140
77 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการ ประกอบธุรกิจ.....	141
78 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือ สถานประกอบการ.....	142
79 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว...	143
80 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบ ธุรกิจส่วนตัว.....	144
81 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ..	145
82 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถ ประกอบธุรกิจ.....	146
83 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	147

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
84 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบ ธุรกิจ.....	148
85 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถาน ประกอบการ.....	149
86 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว..	150
87 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบ ธุรกิจส่วนตัว.....	151
88 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ	152
89 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่ สามารถประกอบธุรกิจ.....	153
90 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	154
91 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบ ธุรกิจ.....	155
92 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถาน ประกอบการ.....	156
93 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว	157
94 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	158
95 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบ ประกอบธุรกิจ.....	159
96 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่ สามารถประกอบธุรกิจ.....	160
97 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	161
98 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการ ประกอบธุรกิจ.....	162
99 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถาน ประกอบการ.....	163
100 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับความสนใจประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	164

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
101 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	165
102 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	166
103 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจ.....	167
104 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ....	168
105 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ.....	169
106 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ.....	170
107 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	171
108 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	172
109 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ.....	173
110 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจ.....	174
111 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	175
112 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ.....	176
113 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ...	177
114 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว...	178
115 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	179
116 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ..	180
117 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจ.....	181
118 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ.....	182
119 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ.....	183

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
120 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถาน ประกอบการ.....	184
121 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับความสนใจประกอบธุรกิจ ส่วนตัว.....	185
122 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจ ประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	186
123 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับจำนวนปีที่คาดว่าจะ ประกอบธุรกิจ.....	187
124 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่ สามารถประกอบธุรกิจ.....	188
125 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ	189
126 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ.....	190
127 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือ สถานประกอบการ.....	191
128 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างข้อมูลด้านประชากรศาสตร์กับ แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	192
129 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างองค์ประกอบส่วนบุคคลกับ แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	193
130 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างสภาพแวดล้อมภายนอก แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว.....	194

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพเศรษฐกิจตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 จนถึงปัจจุบันนี้ อยู่ในช่วงสภาพเศรษฐกิจทั่วโลกตกต่ำ ซึ่งสภาพเศรษฐกิจทั่วโลกที่ตกต่ำครั้งนี้เริ่มมาจากที่สภาพเศรษฐกิจของประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา มีสถานการณ์ที่ย่ำแย่ จนในที่สุดเข้าสู่สภาวะตกต่ำ และกระจายสู่ทวีปยุโรป จนกระจายไปยังประเทศอื่นๆ ทั่วโลก ซึ่งประเทศไทยก็ได้รับผลกระทบนี้เช่นกัน และคาดว่าส่งผลกระทบที่รุนแรงกว่าครั้งที่สภาพเศรษฐกิจตกต่ำในปี 2540 เนื่องจากเป็นสภาพเศรษฐกิจของทั่วโลกที่ย่ำแย่ครั้งนี้ ไม่ใช่เพียงประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือภูมิภาคใดภูมิภาคหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นสภาพเศรษฐกิจทั่วโลก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยมีรายได้หลักของประเทศส่วนหนึ่งจากการส่งออกสินค้าให้กับประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นประเทศคู่ค้า และเป็นประเทศหลักที่รับสินค้าจากประเทศไทย เมื่อประเทศสหรัฐมีปัญหาทางสภาพเศรษฐกิจ ทำให้ชะลอตัวการสั่งซื้อสินค้าจากประเทศไทย และบางผลิตภัณฑ์ถึงกับหยุดการสั่งซื้อชั่วคราว ซึ่งยอดการส่งออกสินค้าของไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยล่าสุดยอดการส่งออกของไทยในเดือนพฤษภาคมปี 2552 นี้มียอดติดลบที่ 26.6% คิดเป็นมูลค่า 11,656 ล้านดอลลาร์ ซึ่งเป็นสถิติยอดส่งออกติดลบสูงสุดเป็นประวัติการณ์ (มติชน. 2552: ออนไลน์) ประกอบกับสภาวะการบ้านเมืองในประเทศไทย ยังไม่มีความชัดเจน และเกิดความไม่สงบในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้ส่งผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือของประเทศไทยในสายตาของคนทั่วโลก และส่งผลกระทบต่อความมั่นใจในการเดินทางมาท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ ทำให้สภาวะการณ์สภาพเศรษฐกิจของไทยย่ำแย่ลง และส่งผลถึงผู้ประกอบการ หรือผู้ประกอบการได้รับความเสียหาย โดยเฉพาะผู้ประกอบการที่ต้องอาศัยพึ่งพาตลาดในต่างประเทศ เช่น บริษัทรวมค้า สินค้าส่งออก หรือธุรกิจโรงแรม ที่ได้รับความเสียหายจากปัญหาของสภาพเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ปัญหาสภาพเศรษฐกิจที่ได้กล่าวมานี้มิได้ส่งกระทบเพียงแต่ผู้ประกอบการเท่านั้น ยังส่งผลกระทบต่อประชาชนภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการปลดพนักงาน การว่างงาน หรือปัญหารายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายต่อคน หรือต่อครัวเรือน และส่งผลสืบเนื่องที่ก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมในสังคมตามมา ซึ่งสถาบันสำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) ได้เปิดเผยยอดตัวเลขคนว่างงานในเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2552 สูงขึ้นถึง 7.1 แสนคน โดยแบ่งเป็นผู้ที่ไม่เคยทำงานมาก่อน หรือ ผู้ว่างงานที่เข้ามาใหม่จำนวน 1.6 แสนคน และจำนวน 5.5 แสนคนเป็นผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อน (กรุงเทพธุรกิจ. 2552: ออนไลน์)

จากปัญหาที่กล่าวมาที่ส่งผลกระทบกับคนส่วนใหญ่ในประเทศ ทำให้คนที่ประสบปัญหาพยายามคิดหาช่องทางและแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อให้ตนเองมีรายได้เพียงพอใน

การยังชีพ หรือเลี้ยงครอบครัว และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม รวมทั้งคนที่มีความกังวลในอนาคต และเสถียรภาพในอาชีพการทำงาน เช่น พนักงานบริษัท ทั้งประจำและชั่วคราว หรือคนที่ต้องการหารายได้เสริม หรือความมั่นคงในช่องทางอื่นๆ เพื่อสร้างรายได้ที่เพิ่มขึ้น และนำไปสู่รากฐานความมั่นคงในชีวิตในอนาคต ซึ่งการประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นทางเลือกหนึ่งที่น่าสนใจ ซึ่งการประกอบธุรกิจมีหลายประเภท ไม่ว่าจะเป็นการใช้ความรู้ ความชำนาญ กิจกรรมประเภทซื้อสินค้ามาและจำหน่ายออกไป กิจกรรมที่ซื้อต่อมาจากบุคคลอื่น และการประกอบธุรกิจที่กำลังเป็นที่นิยมในปัจจุบันคือ การซื้อสิทธิทางการค้าหรือที่เรียกว่าธุรกิจแฟรนไชส์ โดยผู้ที่ซื้อสิทธิจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข และข้อกำหนดที่ผู้ขายสิทธิทางการค้าหรือบริการได้กำหนดไว้ ในปัจจุบันเดือนมกราคมปี 2552 ธุรกิจแฟรนไชส์มีทั้งสิ้น 508 กิจกรรม เป็นธุรกิจแฟรนไชส์ของไทย 255 กิจกรรม (มีประมาณ 25,000 สาขา) และธุรกิจแฟรนไชส์จากต่างประเทศ 253 กิจกรรม รวมทั้งไทยและต่างประเทศมีมูลค่าตลาดรวม 72,000 ล้านบาท (กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ 2552: ออนไลน์)

การประกอบธุรกิจส่วนตัวสามารถเลือกปฏิบัติได้หลายรูปแบบ โดยทำเป็นงานหลักหรือทำเป็นงานเสริมนอกช่วงเวลาทำงานประจำที่ไม่ใช่ช่วงเวลาทำงาน ขึ้นอยู่กับประเภทของธุรกิจและความเหมาะสมของเวลาในการทำงาน ทั้งหมดขึ้นอยู่กับพิจารณาของผู้ประกอบกิจการเป็นสำคัญ ถ้าหากผู้ประกอบการเลือกประเภทธุรกิจที่ต้องการดำเนินกิจการ และรูปแบบในการดำเนินกิจการที่เหมาะสม มีการศึกษาข้อมูลอย่างละเอียดรอบคอบ มีความมุ่งมั่น มีความตั้งใจในการดำเนินกิจการที่ดี การประกอบธุรกิจส่วนตัวนั้นจะสร้างรายได้ และความมั่นคงให้กับผู้ประกอบการได้ในระยะยาว

วีรยุทธ มาฆะศิริรานนท์ (2543: 11) กล่าวว่า “ในความเป็นจริง ธุรกิจขนาดย่อม หรือธุรกิจขนาดเล็ก (Small Business) เป็นพลังขับเคลื่อนอันสำคัญยิ่งไปกว่าธุรกิจขนาดกลางและขนาดใหญ่ต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาได้อีกครั้ง ดังเช่นที่ได้เคยเกิดขึ้นมาแล้วกับประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ.1995 มีธุรกิจขนาดย่อมหรือขนาดเล็กเกิดขึ้นใหม่มากกว่า 8 แสนแห่ง สามารถสร้างผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) ได้มากกว่าร้อยละ 55” ถึงแม้ว่าขณะนี้สภาพเศรษฐกิจในประเทศไทยจะอยู่ในช่วงตกต่ำตามสภาพเศรษฐกิจทั่วโลกและจากรายละเอียดที่กล่าวมา หากผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว รวมทั้งผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวอยู่แล้วในประเทศนั้นและให้ความสำคัญกับผู้บริโภคที่เป็นคนไทย สร้างหรือปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้บริโภคคนไทย มีการตั้งราคาที่เหมาะสม มีคุณภาพของสินค้าและบริการที่ดี มีมาตรฐาน ธุรกิจขนาดเล็กเหล่านี้จะเป็นพลังขับเคลื่อนที่ช่วยในการพัฒนาสังคมและช่วยให้สภาพเศรษฐกิจของไทยให้มีประสิทธิภาพ และมีสภาพที่ดีขึ้นในอนาคตได้อย่างแน่นอน

จากรายละเอียดทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลผลการศึกษารองค์ประกอบต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์ต่อแนวโน้มของคนวัยทำงานในการสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัวไปในทิศทางใด และเพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้ที่สนใจในการตรวจสอบคุณลักษณะ และความพร้อมส่วน

บุคคลก่อนประกอบธุรกิจส่วนตัว เป็นแนวทางให้ผู้สนับสนุนและให้บริการแก่ผู้ประกอบการประกอบด้วยธนาคารพาณิชย์ เจ้าของธุรกิจแฟรนไชส์ หรือองค์กรส่งเสริมการลงทุนต่างๆ สามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปปรับปรุงการให้ข้อมูล การบริการต่างๆ ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงเจ้าของบริษัทหรือองค์กรต่างๆ สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานี้ นำไปปรับปรุงกลยุทธ์ทางทรัพยากรบุคคลในองค์กร เพื่อรักษาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีคุณค่าไว้ในองค์กรต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ที่มีผลต่อแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบุคคลกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายนอกกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เจ้าของธุรกิจแฟรนไชส์ สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และทราบถึงความต้องการของผู้ที่ต้องการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น และสามารถนำไปปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมได้มากขึ้น
2. ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ที่มีการให้สินเชื่อ ให้กับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย เช่นการให้สินเชื่อกลุ่มผู้ประกอบการ SME หรือผู้ที่ต้องการลงทุนทำกิจการส่วนตัว และสามารถปรับการบริการการให้สินเชื่อกับลูกค้าเป้าหมายได้มากขึ้น
3. องค์กรส่งเสริมการลงทุนต่างๆ เช่น สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ISMED) สามารถทราบกลุ่มเป้าหมาย หรือกลุ่มผู้ที่มีความสนใจในการทำธุรกิจ เพื่อสามารถเผยแพร่ข้อมูล ส่งข้อมูลข่าวสาร และเปิดโอกาสในการทำธุรกิจของกลุ่มเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น
4. เจ้าของกิจการหรือองค์กร หรือบริษัทต่างๆ ที่บุคคลวัยทำงานทำงานอยู่ในปัจจุบันสามารถทราบถึงแนวโน้มของระยะเวลาของคนทำงานก่อนไปประกอบธุรกิจส่วนตัว และสามารถนำข้อมูลไปปรับให้นโยบายในการรักษาพนักงานที่มีคุณภาพ ให้ได้ดีมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ทั้งทำงานเต็มช่วงเวลาทำงาน ทำงานเป็นบางช่วงเวลา ทำงานพิเศษนอกช่วงเวลาทำงาน หรือผู้ที่ว่างงาน เนื่องจากรอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดออกจากงาน ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 20 – 60 ปี (พรทิพย์ วรภิจิโกคาทร. 2529: 312-316) จำนวน 385 คน ที่ทำงานเต็มช่วงเวลาทำงาน ทำงานเป็นบางช่วงเวลา ทำงานพิเศษนอกช่วงเวลาทำงาน หรือผู้ที่ว่างงาน เนื่องจากรอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดออกจากงาน และเป็นบุคคลที่ยังไม่ประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ใช้สูตรการคำนวณหาขนาดตัวอย่างจากสูตร (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 25-26) โดยกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ 5% ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ซึ่งผู้วิจัยจะได้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีเลือกแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) ดังนี้

1. การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะเขตในกรุงเทพมหานครที่เป็นแหล่งธุรกิจ และเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานต่างๆ ทั้งหมด 4 เขต ดังนี้ เขตปทุมวัน เขตสาทร เขตวัฒนาและเขตจตุจักร

2. การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดจำนวนขนาดของตัวอย่าง 385 คน ใน 4 เขตตามที่กำหนดไว้ ดังนี้ เขตปทุมวัน 97 คน เขตสาทร เขตวัฒนา และเขตจตุจักร เขตละ 96 คน

3. การสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) จากการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มคนวัยทำงานที่ทำงานอยู่ในอาคารสำนักงานต่างๆ ในเขตที่กำหนดไว้ ตามบริเวณต่างๆ อาทิเช่น สถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน สถานีรถไฟฟ้า แหล่งชุมชน บริเวณหน้าอาคารสำนักงาน และบริเวณหน้าห้างสรรพสินค้าต่างๆ เพื่อตอบแบบสอบถามดังกล่าว จนครบตามจำนวนที่กำหนด

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) มีดังนี้

- 1.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

- 1.1.1 เพศ

- 1.1.1.1 ชาย

- 1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 20-29 ปี

1.1.2.2 30-39 ปี

1.1.2.3 40-49 ปี

1.1.2.4 50-60 ปี

1.1.3 สถานภาพสมรส

1.1.3.1 โสด

1.1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.1.3.3 หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่

1.1.4 ระดับการศึกษาสูงสุด

1.1.4.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.1.4.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.

1.1.4.3 ปวส. / อนุปริญญา

1.1.4.4 ปริญญาตรี

1.1.4.5 สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5 อาชีพ

1.1.5.1 ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.1.5.3 พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.5.4 อาชีพอิสระ

1.1.5.5 ไม่ได้ประกอบอาชีพ (รอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดจากงาน)

1.1.6 ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน

1.1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี

1.1.6.2 4-7 ปี

1.1.6.3 8-11 ปี

1.1.6.4 12-15 ปี

1.1.6.5 16-19 ปี

1.1.6.6 มากกว่า 19 ปีขึ้นไป

1.1.7 รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน

1.1.7.1 ไม่ได้ทำงาน (รอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดจากงาน)

1.1.7.2 พนักงานหรือข้าราชการประจำ

1.1.7.3 พนักงานชั่วคราว แบบจ้างรายปีหรือรายเดือน

1.1.7.4 พนักงานชั่วคราว แบบรายวัน หรือรายชั่วโมง

1.1.8 รายได้ต่อเดือน

1.1.8.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท

1.1.8.2 20,001 – 30,000 บาท

1.1.8.3 30,001 – 40,000 บาท

1.1.8.4 40,001 – 50,000 บาท

1.1.8.5 มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

1.2 ด้านองค์ประกอบส่วนบุคคล

1.2.1 คุณสมบัติของผู้ประกอบการ

1.2.2 ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ

1.3 ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก

1.3.1 ด้านเศรษฐกิจ

1.3.2 ด้านการเมืองและกฎหมาย

1.3.3 ด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ริเริ่มและก่อตั้งกิจการขึ้น อาจจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มคนที่บริหารงานและดำเนินกิจการเพื่อมุ่งหวังผลกำไรเป็นผลตอบแทน โดยยอมรับความเสี่ยงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น

2. ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ธุรกิจขนาดย่อม ที่เป็นธุรกิจขนาดเล็ก ที่ก่อตั้งโดยบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มคนไม่กี่คน เป็นกิจการที่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในท้องถิ่น และส่วนใหญ่เจ้าของกิจการเป็นผู้บริหารเอง เป็นงานอิสระ มีมูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของกิจการ และจำนวนการจ้างงานค่อนข้างจำกัด

3. วัยทำงาน หมายถึง ประชากรวัยทำงานที่มีอายุระหว่าง 20 – 60 ปี ในกรุงเทพมหานคร ที่ทำงานเต็มช่วงเวลาทำงาน ทำงานเป็นบางช่วงเวลา ทำงานพิเศษนอกช่วงเวลาทำงาน หรือผู้ที่ว่างงาน

4. ผู้ที่ว่างงาน หมายถึง ผู้ที่เคยผ่านการทำงานมาแล้ว แต่ปัจจุบันว่างงานเนื่องจากอยู่ระหว่างรอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดออกจากงาน ไม่รวมผู้ไม่ประสงค์จะทำงาน เป็นผู้ที่ว่างงาน

5. องค์ประกอบส่วนบุคคล หมายถึง สิ่งอยู่ภายในของแต่ละบุคคล ที่ใช้ในการวัดคุณสมบัติ และความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของแต่ละบุคคล

5.1 คุณสมบัติของผู้ประกอบการ หมายถึง ข้อกำหนดหรือส่วนประกอบส่วนบุคคลที่สำคัญของที่ต้องการเริ่มทำธุรกิจจะต้องพิจารณา เพราะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จของ

ผู้ประกอบการ ซึ่งคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ดีประกอบไปด้วย ความมุ่งมั่น ความเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ มีวินัย กล้าตัดสินใจและกล้าเสี่ยง ความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ ผู้ประกอบการที่ดีที่มีแนวโน้มในการประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจควรมีคุณสมบัติดังที่กล่าวมา

5.2 ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีวุฒิภาวะพร้อมที่จะประกอบธุรกิจ โดยผู้ที่ต้องการจะประกอบธุรกิจนั้น จะต้องมีการประเมินหรือตรวจสอบความพร้อมในด้านต่าง ทั้งการประเมินตนเอง การประเมินตลาด และการจัดตั้งธุรกิจ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดที่ผู้ประกอบการจะต้องทำการสำรวจและตรวจสอบก่อนการประกอบธุรกิจ เพื่อให้แน่ใจว่าตนเองมีความพร้อมเพียงพอในการประกอบธุรกิจ

6. สภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจ หมายถึง ปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจ โดยที่ผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมปัจจัยเหล่านั้นได้ สภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจประกอบไปด้วย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี กฎหมาย สังคมและวัฒนธรรม

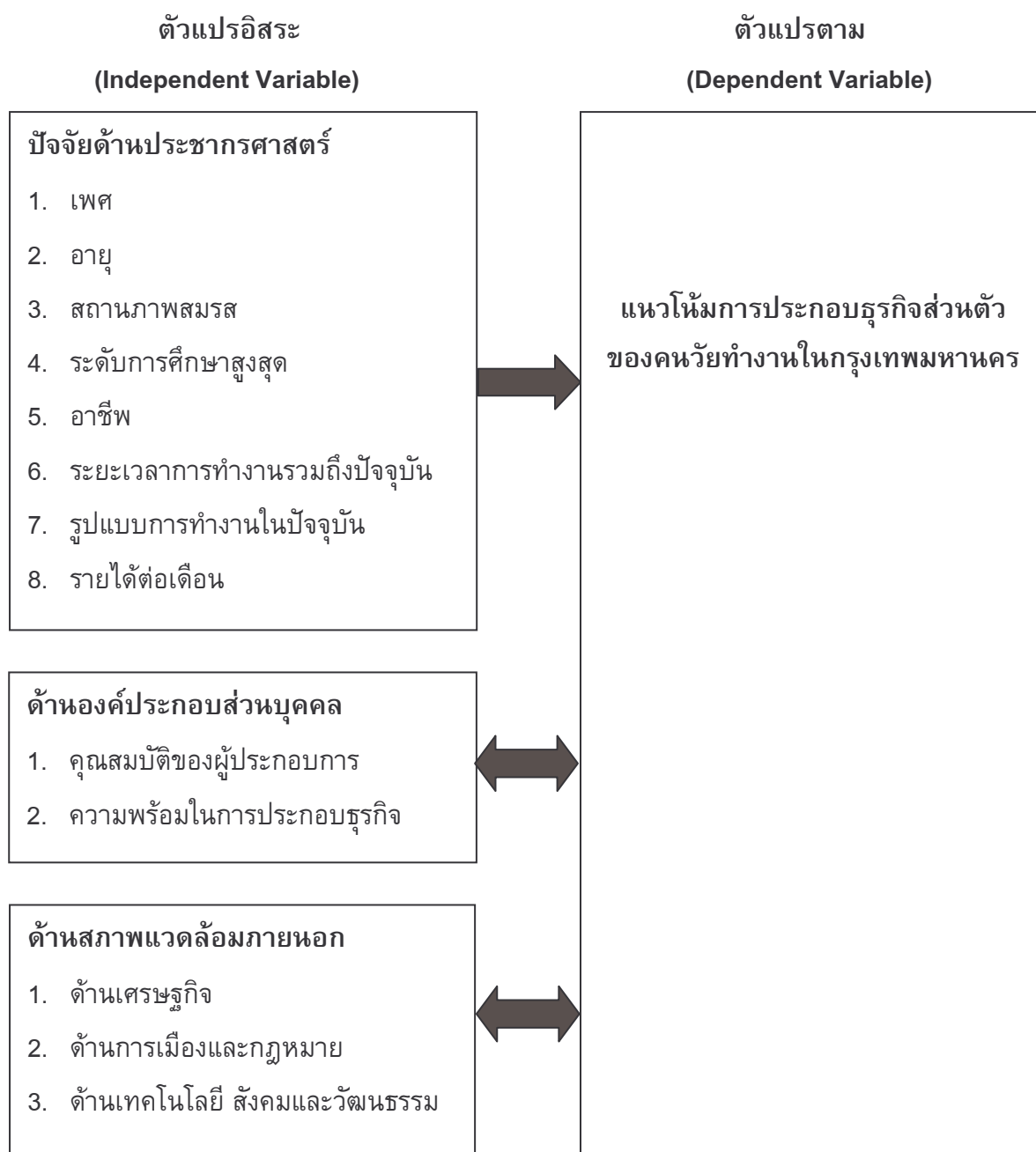
5.1 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง สภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ และต่างประเทศที่ส่งผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

5.2 ด้านการเมืองและกฎหมาย หมายถึง ความมีเสถียรภาพของระบบการเมือง คณะผู้บริหารบ้านเมืองปัจจุบัน นโยบายทางด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ และข้อกำหนดข้อบังคับทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจที่มีผลต่อการตัดสินใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

5.3 ด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม หมายถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ ระบบงานต่าง ๆ ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก รวมถึงสภาพสังคมและวัฒนธรรมภายในประเทศ และต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ที่ส่งผลต่อการประกอบธุรกิจ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง “แนวโน้มนการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร” สามารถกำหนดแนวคิดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามในการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน และรายได้ต่อเดือนมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงาน
2. องค์กรประกอบส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจ และ ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
3. สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย เศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว ของคนวัยทำงานใน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจ
 - 1.1. ความหมายของธุรกิจ
 - 1.2. ธุรกิจขนาดย่อม
 - 1.3. รูปแบบของธุรกิจ
 - 1.4. ประเภทของธุรกิจ
 - 1.5. สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อธุรกิจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ
 - 2.1. ความหมายของผู้ประกอบการ
 - 2.2. วิธีประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ
 - 2.3. คุณสมบัติของผู้ประกอบการ
 - 2.4. ความพร้อมในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับวัยทำงานและการว่างงาน
 - 3.1. วัยทำงาน
 - 3.2. การว่างงาน
4. บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1. บทความที่เกี่ยวข้อง
 - 4.2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับธุรกิจ

1.1 ความหมายของธุรกิจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525: 418) ได้ให้ความหมายของธุรกิจว่า เป็นงานเกี่ยวกับอาชีพค้าขาย หรือกิจการอย่างอื่นที่ไม่ใช่ราชการ

จินตนา สุนทรธรรม (2529: 3) ได้ให้ความหมายของธุรกิจว่า เป็นกระบวนการผลิตการจำหน่ายทั้งสินค้าและบริการตามความต้องการของผู้บริโภค

กรองแก้ว อยู่สุข และพิมพา ศรายุทธ (2537: 1) ได้ให้ความหมายของธุรกิจว่า เป็นกิจกรรมใดๆ ก็ตาม ที่ทำให้เกิดมีสินค้าหรือบริการขึ้น แล้วมีการแลกเปลี่ยนซื้อขายกัน และมีวัตถุประสงค์จะได้ประโยชน์จากการทำกิจกรรมนั้น

สมคิด บางโม (2545: 11) ได้ให้ความหมายของธุรกิจว่า เป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การแลกเปลี่ยนซื้อขายซึ่งสินค้าและบริการ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะแสวงหากำไรจากการประกอบธุรกิจนั้นๆ

เดลินิวส์ (2548: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของธุรกิจว่า ธุรกิจ คือ กิจกรรมที่ดำเนินการโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อก่อให้เกิดรายได้ มุ่งหวังกำไร ธุรกิจอาจเป็นการผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย บริการ หรือซื้อสินค้ามาขายต่อก็ได้

โจเซฟ ที. สตรับ และเรมอนด์ เอฟ. แอ็ตเนอร์ (Joseph T. Straub; & Raymond F. Attner. 1985: 5-6) ได้ให้ความหมายของธุรกิจว่า เป็นองค์การที่ดำเนินงานในการผลิตสินค้าและให้บริการ โดยหวังผลกำไร

ริกกี ดับเบิลยู. กริฟฟิน และโรนัลด์ เจ. เอ็บเบิร์ต (Ricky W. Griffin; & Ronald J. Ebert. 1991: 5) ได้ให้ความหมายของธุรกิจว่า เป็นกิจการที่ทำการผลิตสินค้าขึ้นมา โดยมีการจำหน่ายสินค้าและบริการ โดยมุ่งหวังกำไร

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ธุรกิจหมายถึง กระบวนการของธุรกิจนับตั้งแต่การผลิต การจำหน่ายสินค้าและการบริการตามความต้องการของผู้บริโภค โดยได้รับกำไรเป็นผลตอบแทน

โดยในการวิจัยครั้งนี้ ทางผู้วิจัยจะเน้นในส่วนของการประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งมีความหมายดังนี้

สมคิด บางโม (2545: 19) ได้ให้ความหมายของการประกอบธุรกิจส่วนตัวว่า เป็นธุรกิจที่ต้องลงทุนไม่มากนักก็เป็นอาชีพที่มีโอกาสดีในท้องถิ่นที่ตนอาศัย อาจเป็นธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจการค้าหรือบริการ เช่น ร้านอาหาร ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้านขายเครื่องอุปโภคบริโภคทั่วไป ร้านซักรีด ร้านขายเสื้อผ้า ร้านขายหนังสือ ร้านขายอุปกรณ์ก่อสร้าง อยู่ซ่อมรถยนต์ เป็นต้น

จากรายละเอียดที่กล่าวเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจส่วนตัว อาจเป็นธุรกิจขนาดเล็ก เพื่อให้ข้อมูลมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้หาความหมายเกี่ยวกับธุรกิจขนาดเล็กไว้ในหัวข้อต่อไป

1.2 ธุรกิจขนาดขนาดย่อม

สมชาย หิรัญภิตติ และศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542: 8-9) ได้ให้ความหมายของธุรกิจขนาดย่อมไว้จากหลายสถาบันดังนี้

คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา (The Committee for Economic Development (CED) ได้กำหนดเกณฑ์ของธุรกิจขนาดย่อมภายใต้คำจำกัดความ ซึ่งต้องมีลักษณะต่อไปอย่างน้อย 2 ลักษณะขึ้นไป คือ

1. มีการบริหารอย่างอิสระ และผู้บริหารมักเป็นเจ้าของกิจการเอง
2. เงินลงทุนที่นำมาทำธุรกิจเป็นเงินทุนส่วนตัว หรือได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มคนกลุ่มเล็กๆ
3. ขอบเขตการดำเนินการกระทำในพื้นที่ภายในท้องถิ่นเป็นส่วนมาก พนักงานและเจ้าของอาศัยอยู่ในชุมชนเดียวกัน แต่ตลาดของสินค้าและบริการจำเป็นต้องอยู่ในท้องถิ่นนั้นก็ได้
4. ธุรกิจมีขนาดเล็กเมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจในอุตสาหกรรมเดียวกัน ทั้งทางด้านยอดขาย จำนวนพนักงาน และปัจจัยอื่นๆ เช่น เงินลงทุน ส่วนครองตลาด เป็นต้น

จอห์น อาร์ เซอร์เมอร์ฮอร์น (Schermerhorn. 1999: 174) ได้ให้ความหมายของธุรกิจขนาดย่อมไว้ว่า ธุรกิจขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจที่มีคนงานน้อยกว่า 500 คน เป็นธุรกิจที่เจ้าของมีอิสระในการบริหารงานด้วยตนเอง และเป็นธุรกิจที่ไม่ใช่ผู้นำภายในอุตสาหกรรมนั้น

แสง สงวนเรือง และรัฐจวน ประวัติเมือง (2545: 7) ได้ให้ความหมายของธุรกิจขนาดย่อมไว้ว่า ธุรกิจขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งเจ้าของเป็นผู้บริหารเอง และเป็นงานอิสระ ใช้เงินทุนในการประกอบธุรกิจไม่มาก ขอบเขตการดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่น ตลาดในการจำหน่ายสินค้าและบริการไม่กว้างขวางนัก

กตัญญู หิรัญญสมบุรณ์ (2549: 1) ได้ให้ความหมายของธุรกิจขนาดย่อมไว้ว่า ธุรกิจขนาดย่อม หมายถึง ธุรกิจเล็กๆ ที่ก่อตั้งโดยบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มบุคคลไม่กี่คน มีสินทรัพย์ของกิจการค่อนข้างจำกัด และบริหารงานอย่างอิสระด้วยเจ้าของเอง ซึ่งอาจจะมีลูกจ้างพนักงานจำนวนหนึ่งมาช่วยดำเนินงานบ้างเล็กน้อย

พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 (2545: 6-8) ได้ให้ความหมายของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไว้ว่า วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หมายถึง กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ และกิจการค้าส่งและค้าปลีก หรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศ

สำหรับข้อกำหนดขนาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ได้มีการกำหนดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น โดยพิจารณาจากเกณฑ์มูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวร และจากจำนวนการจ้างงาน ซึ่งได้มีประกาศไว้ใน พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.2543 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2543 ไว้ดังนี้

ตาราง 1 แสดงขนาดของมูลค่าขั้นสูงของสินทรัพย์ถาวรของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ประเภทกิจการ	มูลค่าของสินทรัพย์ถาวร (ล้านบาท)	
	ขนาดกลาง	ขนาดย่อม
กิจการการผลิต	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการบริการ	ไม่เกิน 200 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
กิจการการค้า		
- ค้าส่ง	ไม่เกิน 100 ล้านบาท	ไม่เกิน 50 ล้านบาท
- ค้าปลีก	ไม่เกิน 60 ล้านบาท	ไม่เกิน 30 ล้านบาท

ที่มา: สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. 2551.

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าธุรกิจส่วนตัว อาจจะหมายความว่าได้ถึงธุรกิจขนาดย่อม ที่เป็นธุรกิจขนาดเล็ก ที่ก่อตั้งโดยบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มคนไม่กี่คน เป็นกิจการที่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในท้องถิ่น และส่วนใหญ่เจ้าของกิจการเป็นผู้บริหารเอง เป็นงานอิสระ มีมูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของกิจการ และจำนวนการจ้างงานค่อนข้างจำกัด และไม่ใช่นำในรูปแบบกิจการของสินค้าและบริการประเภทนั้นๆ

1.3 รูปแบบของธุรกิจ

สมชาย หิรัญภิตติ และศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542: 26) กล่าวว่า การดำเนินธุรกิจสามารถจัดตั้งในรูปแบบของกิจการได้ ดังนี้

1. กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) เป็นกิจการที่ดำเนินงานโดยบุคคลคนเดียวเป็นผู้รับผิดชอบงานทั้งหมด ผลตอบแทนที่ได้เป็นของเจ้าของ แต่ถ้าขาดทุนก็ขาดทุนเพียงผู้เดียวเช่นกัน การดำเนินธุรกิจลักษณะนี้ เช่น ร้านกาแฟ ร้านขายอาหาร เป็นต้น

2. กิจการประเภทหุ้นส่วน (Partnerships) จำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ

2.1 หุ้นส่วนสามัญ จัดตั้งได้ง่ายเพียงแต่มีผู้ดำเนินการตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงกันด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษรในการร่วมลงทุนกัน มีวัตถุประสงค์จะแบ่งกำไรและขาดทุนที่เกิดขึ้นจากกิจการนั้นๆ ผู้เป็นหุ้นส่วนจะมีกี่คนก็ได้แต่ต้องมีอย่างน้อย 2 คน และหุ้นส่วนทั้งหมดจะต้องมีสัญชาติไทย

2.2 หุ้นส่วนจำกัด ประกอบด้วยหุ้นส่วน 2 ประเภท คือ หุ้นส่วน จะเป็นคนเดียวหรือหลายคนก็ได้ที่จำกัดความรับผิดชอบไม่เกินจำนวนเงินที่ตกลงนำมาลงทุนในหุ้นส่วน นอกเหนือจากนี้ไม่ต้องรับผิดชอบ หุ้นส่วนประเภทนี้ เรียกว่า หุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบ ซึ่งจะลงทุนด้วยแรงงานในการประกอบกิจการไม่ได้ หุ้นส่วนประเภทที่รับผิดชอบในหนี้สินของหุ้นส่วนโดยไม่จำกัด

จำนวน จะมีกี่คนก็ได้ ซึ่งเรียกว่า หุ้นส่วนไม่จำกัดความรับผิด และหุ้นส่วนประเภทนี้เท่านั้นที่จะเป็นผู้บริหารกิจการของห้างหุ้นส่วนได้

3. กิจการประเภทบริษัทจำกัด (Corporations) ธุรกิจที่จะจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัด จะต้องมีการจัดตั้งบริษัทตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป โดยต้องมีการแบ่งทุนเป็นหุ้น โดยหุ้นนั้นจะมีมูลค่าเท่าๆ กัน และผู้ถือหุ้นจะมีความรับผิดชอบตามจำนวนเงินที่ตนได้ลงในหุ้นนั้นๆ หรือเท่ากับจำนวนเงินที่ยังส่งใช้ไม่ครบตามมูลค่าหุ้นที่ตนถืออยู่เท่านั้น

สุภาพร ตันติสันติสม (2542: 34) กล่าวว่า รูปแบบธุรกิจขนาดเล็กทางกฎหมาย มี 3 รูปแบบ คือ

1. กิจการเจ้าของคนเดียว เป็นรูปแบบของธุรกิจที่มีมาแต่เดิมและมีเป็นจำนวนมาก โดยมีเจ้าของกิจการ จะนำสินทรัพย์มาลงทุน และดำเนินกิจการด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยมากจะเป็นธุรกิจที่มีขนาดเล็ก และจะพัฒนาไปสู่ธุรกิจ ขนาดที่ใหญ่กว่าในรูปแบบที่ซับซ้อนมากขึ้น เจ้าของกิจการจะนำทรัพยากรที่มีอยู่ตั้งแต่ทรัพย์สินต่าง ๆ รวมทั้งแรงงานทั้งของตน และแรงงาน ภายในครอบครัว มาดำเนินการ และผลของการดำเนินงานไม่ว่าจะเป็นกำไรหรือขาดทุนเจ้าของก็จะเป็นผู้รับและผู้เดียว

2. ห้างหุ้นส่วน เป็นธุรกิจที่ประกอบด้วยคนตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่าตกลงร่วมกัน ดำเนินธุรกิจด้วยวัตถุประสงค์ เพื่อหวังผลกำไร

3. บริษัทจำกัด เป็นรูปแบบของธุรกิจที่มีความซับซ้อนมากกว่าสองรูปแบบที่กล่าวมา บริษัทจำกัดเกิดจากข้อจำกัดของ การดำเนินกิจการในรูปของเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน ที่ไม่อาจดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ หากไม่ดำเนินงาน ในรูปแบบของบริษัทจำกัด

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2545: 51) กล่าวว่า รูปแบบของธุรกิจอาจทำได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

1. กิจการเจ้าของคนเดียว (Sole Proprietorship) เป็นแบบที่เจ้าของคนเดียวเป็นผู้รับผิดชอบทั้งหมด ถือเป็นผู้ลงทุนและรับความเสี่ยง รวมทั้งผลประโยชน์ที่ได้แต่เพียงผู้เดียว ธุรกิจแบบเจ้าของคนเดียวจะเห็นได้โดยทั่วไปในชุมชนต่างๆ เพราะตั้งขึ้นได้ง่าย ไม่ยุ่งยาก

2. กิจการประเภทห้างหุ้นส่วน (Partnerships) แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ห้างหุ้นส่วนสามัญ เป็นกิจการที่มีผู้ร่วมดำเนินการตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป โดยอาจตกลงด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำกิจการเพื่อแบ่งกำไรขาดทุนร่วมกัน ซึ่งห้างหุ้นส่วนสามัญสามารถจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลได้ เรียกว่า ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล แต่ถ้าไม่จดทะเบียนก็ถือว่าเป็นหุ้นส่วนธรรมดา

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เป็นห้างหุ้นส่วนที่ต้องจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล โดยมีหุ้นส่วน 2 ประเภท คือ ประเภทจำกัดความรับผิด ซึ่งจะรับผิดชอบเฉพาะเพียงไม่เกินเงินที่ตกลงนำมาลงทุนในหุ้นส่วน ประเภทไม่จำกัดความรับผิด ซึ่งหุ้นส่วนประเภทจำกัดไม่ความรับผิดเท่านั้นที่จะเป็นผู้บริหารกิจการ โดยผู้เป็นหุ้นส่วนประเภทจำกัดความรับผิดอาจแสดงความเห็นหรือแนะนำได้ แต่ไม่สามารถเข้ามาดำเนินการในกิจการได้

3. กิจการแบบบริษัทจำกัด (Corporations) เป็นธุรกิจที่มีการจดทะเบียนจัดตั้งเป็นบริษัท จำกัด โดยมีการแบ่งทุนเป็นหุ้น มีมูลค่าเท่าๆ กัน และผู้ถือหุ้นต่างรับผิดชอบเท่ากับจำนวนเงินในมูลค่าหุ้น หรือเพียงไม่เกินจำนวนเงินที่ตนยังส่งใช้ไม่ครบมูลค่าหุ้นที่ตนถือ โดยกิจการแบบบริษัทจำกัดจะต้องมีผู้เริ่มก่อการจัดตั้งบริษัทตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป

กัตัญญุ หิริญญสมบุรณ (2549: 17) ได้กล่าวถึงรูปแบบของธุรกิจว่า เป็นรูปแบบความเป็นเจ้าของกิจการตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้กำหนดไว้มีอยู่ 4 แบบ อันได้แก่ ธุรกิจเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน คณะบุคคลและบริษัทจำกัด

เพียงเดือน วิทยาประดิษฐ์ (2551: ออนไลน์) กล่าวว่า รูปแบบกิจการของธุรกิจแบ่งตามลักษณะของการจัดตั้งได้เป็น 3 รูปแบบ คือ

1. กิจการเจ้าของคนเดียว (Single Proprietorship) เป็นธุรกิจขนาดเล็กที่ใช้เงินทุนไม่มาก มีเจ้าของเพียงคนเดียวเป็นผู้นำเงินมาลงทุน และทำหน้าที่เป็นผู้บริหารงานเอง เช่น ร้านค้าปลีก อยู่ซ่อมรถ และกิจการบริการวิชาชีพต่างๆ เป็นต้น

2. ห้างหุ้นส่วน (Partnerships) เป็นธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงร่วมลงทุน ซึ่งทุนที่จะนำมาลงทุนนั้นอาจเป็นเงินสด สินทรัพย์อื่น หรือแรงงานก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแบ่งผลกำไรระหว่างกัน มีการกำหนดเงื่อนไขในการบริหารงานและการแบ่งผลกำไรไว้อย่างชัดเจน ผู้ลงทุนในห้างหุ้นส่วน เรียกว่า "ผู้เป็นหุ้นส่วน" กิจการร้านค้าปลีกขนาดกลาง มักจัดตั้งขึ้นในรูปของห้างหุ้นส่วน

3. บริษัทจำกัด (Corporations or Limited Company) เป็นธุรกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยมีผู้เริ่มก่อการจัดตั้งบริษัทไม่ต่ำกว่า 7 คน ผู้เริ่มก่อการตอนจดทะเบียนบริษัทต้องมีวัตถุประสงค์ต้องเป็นบุคคลธรรมดาเท่านั้น ร่วมกันจดทะเบียนจัดตั้งบริษัท โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของบริษัทจำนวนทุนและจำนวนหุ้นจดทะเบียน และแบ่งทุนออกเป็นหุ้นแต่ละหุ้นมีมูลค่าเท่าๆกัน

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่ารูปแบบในการก่อตั้งธุรกิจนั้นมี 3 แบบ คือ กิจการเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และบริษัทจำกัด จะแตกต่างกันตามรายละเอียดของแต่ละรูปแบบ โดยดูจากจำนวนผู้ก่อตั้ง และจำนวนความรับผิดชอบในกิจการนั้นๆ ซึ่งผู้ประกอบการจะพิจารณาจากองค์ประกอบที่กล่าวมา เพื่อสามารถก่อตั้งธุรกิจให้เหมาะสมกับกิจการและถูกต้องตามกฎหมาย

1.4 ประเภทของธุรกิจ

สุภาพร ตันติสันติสม (2542: 45) ได้สรุปว่า ประเภทของธุรกิจขนาดเล็ก สามารถแยกออกเป็น 3 ชนิด ด้วยกัน คือ

1. ธุรกิจที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า ประกอบด้วยการผลิตสินค้าทุกชนิด โดยไม่จำกัดว่าเป็นการผลิตสินค้าทางการเกษตร หรือหัตถกรรมพื้นบ้านต่างๆ เช่น การทำเครื่องจักสาน การทอผ้า การผลิตกระเป๋าผักตบชวา หรือการผลิตชิ้นส่วน หรือวัตถุดิบด้วยเครื่องจักร แล้วนำไปขายให้กับ

โรงงานอุตสาหกรรม เพื่อการผลิตเป็นสินค้าสำเร็จรูปอีกต่อหนึ่ง หรืออาจเป็นการผลิตสินค้าสำเร็จรูป ที่มีผู้นำไปจำหน่ายถึงต่างประเทศเลยก็ได้ เช่นการเย็บถุงมือผ้าที่ใช้จับถือของร้อนในครัว เป็นต้น

2. ธุรกิจที่เกี่ยวกับการค้าปลีก ธุรกิจการค้าปลีกนี้นับว่าเป็นธุรกิจขนาดเล็กที่เป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด ซึ่งปฏิบัติกิจกรรมในด้าน การจัดซื้อสินค้ามาแล้วทำการจำหน่ายให้กับผู้บริโภค ในทำนองเดียวกันว่า ซื้อมา-ขายไป ธุรกิจการค้าปลีกนี้จะให้ความสะดวก ให้แก่ลูกค้าในสิ่งจำเป็นต่าง ๆ สำหรับชีวิตประจำวัน ตัวอย่างร้านค้าปลีกคือ ร้านค้าของชำของเบ็ดเตล็ด ร้านขายผลไม้ ร้านขายยา ร้านขายเครื่องก่อสร้างหรือเครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น

3. ธุรกิจที่เกี่ยวกับการให้บริการ ธุรกิจการให้บริการส่วนใหญ่จะไม่มีตัวสินค้าขายให้กับผู้บริโภคโดยตรง แต่เป็นการให้บริการในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งในการให้บริการ ตัวสินค้าอาจมีบทบาทรวมอยู่ในการให้บริการด้วย แต่มีบทบาทเป็นส่วนประกอบหรือควบไปด้วยกันกับการให้บริการ เช่น น้ำยาหรือสบู่น้ำล้างรถของผู้รับจ้างล้างและทำความสะอาดรถยนต์ จะเป็นส่วนหนึ่งของการให้บริการเท่านั้น ตัวอย่างของธุรกิจการให้บริการ เช่น ร้านตัดผม บริการส่ง หนังสือพิมพ์ บริการซักรีด รับฝากรถ การเล่นดนตรี บริการซ่อมวิทยุโทรทัศน์ และเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ หรือบริการบางอย่าง ที่กระทำโดยอาศัยความรู้ทางวิชาชีพต่าง ๆ เช่น นักเรียนที่มีความรู้โดยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการดูแลเด็ก ก็อาจให้บริการ ช่วยรับเลี้ยงเด็กเล็กหรือสอนให้อ่านหนังสือ เป็นต้น

กฤษฎา หิรัญญสมบุรณ์ (2549: 3) ได้แบ่งประเภทของธุรกิจขนาดย่อม ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ธุรกิจการผลิต เป็นธุรกิจที่นำเอาวัตถุดิบ ชิ้นส่วน อะไหล่ และปัจจัยนำเข้าต่าง ๆ มาผ่านกระบวนการแปรรูปจนกลายเป็นสินค้าสำเร็จรูปเพื่อนำไปจำหน่ายต่อไป ลักษณะการประกอบการของธุรกิจการผลิตที่เป็นธุรกิจขนาดย่อมจะเป็นโรงงานขนาดเล็ก

2. ธุรกิจการจำหน่ายหรือธุรกิจการค้า เป็นธุรกิจที่ทำหน้าที่คนกลางที่อยู่ในช่องทางจำหน่ายทั้งที่เป็นการค้าส่งและการค้าปลีก เช่น ร้านขายของชำ ร้านขายหนังสือ ร้านขายเสื้อผ้า ร้านกาแฟ ฯลฯ

3. ธุรกิจให้บริการ เป็นธุรกิจที่ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าด้วยสิ่งที่ไม่ได้มีตัวตนทางกายภาพ ซึ่งธุรกิจให้บริการมีอยู่มากมายหลายชนิด เพราะเป็นธุรกิจที่ใช้เงินลงทุนมามาก แต่ต้องอาศัยแรงงานและฝีมือของบุคลากร เช่น ร้านตัดผม ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า ร้านซักรีด สำนักงานบัญชีและกฎหมาย ฯลฯ และธุรกิจบริการยังเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดของช่างฝีมือเฉพาะอาชีพที่จะเปลี่ยนตนเองมาสู่ความเป็นเจ้าของธุรกิจตามงานด้านที่ตนเองมีความถนัดและชำนาญอยู่ ซึ่งปรากฏแล้วว่าในปัจจุบันธุรกิจบริการมีแนวโน้มที่จะขยายตัวอย่างรวดเร็วกว่าธุรกิจประเภทอื่น

สมร ประชาสน และทีมงาน (2550: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงประเภทของธุรกิจไว้ว่า ประเภทของธุรกิจสามารถจำแนกตามลักษณะของการดำเนินงานออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ธุรกิจอุตสาหกรรม เป็นธุรกิจที่ดำเนินการโดยนำวัตถุดิบและปัจจัยในการผลิตมาผ่าน

กระบวนการผลิตเพื่อแปรสภาพเป็นสินค้าชนิดต่างๆ ลักษณะการประกอบธุรกิจประเภทนี้ทั้งอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม การผลิตสินค้าจากอุตสาหกรรมขนาดใหญ่จะใช้เครื่องจักรหรือเทคโนโลยีที่ทันสมัย ใช้เงินลงทุนจำนวนหลายร้อยล้านบาท เช่น อุตสาหกรรมประกอบรถยนต์ อุตสาหกรรมปิโตรเลียม อุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน อุตสาหกรรมด้านการเกษตร อุตสาหกรรมด้านการก่อสร้าง ส่วนอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม เป็นการผลิตสินค้าในโรงงานขนาดเล็กหรือใช้งานภายในครอบครัว ซึ่งมักจะนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สืบทอดจากบรรพบุรุษมาใช้ในการผลิตสินค้าต่าง ๆ มากกว่าอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น การจักสาน การทอผ้าพื้นเมือง การทำเครื่องปั้นดินเผา การทำร่ม เป็นต้น

2. ธุรกิจพาณิชย์กรรม เป็นธุรกิจที่ดำเนินการเกี่ยวกับการตลาด โดยการกระจายสินค้าจากแหล่งผลิต (อุตสาหกรรมการผลิต) ไปสู่ผู้บริโภคอย่างทั่วถึงทุกท้องที่ ทำให้ผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อสินค้าชนิดต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ ธุรกิจพาณิชย์กรรมมีทั้งลักษณะที่เป็นการค้าส่งและการค้าปลีก เช่น ร้านสะดวกซื้อ ซูเปอร์มาร์เก็ต ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

3. ธุรกิจบริการ เป็นธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค เช่น ความสะดวกสบาย ความปลอดภัย ความบันเทิง โดยคิดค่าบริการเป็นค่าตอบแทน เช่น ธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจการโรงแรม ธุรกิจการขนส่ง ธุรกิจร้านอาหาร โรงพยาบาล ร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า คลินิกศัลยกรรม เป็นต้น

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าประเภทของธุรกิจนั้นมี 3 ประเภทหลัก ดังนี้ ประเภทที่หนึ่ง คือ ธุรกิจอุตสาหกรรม หรือธุรกิจที่ผลิตสินค้าหรือบริการ ซึ่งการผลิตอาจจะแตกต่างกันตามขนาดของธุรกิจ ประเภทที่สอง คือ ธุรกิจจำหน่ายหรือธุรกิจการค้า ซึ่งอาจจะเป็นได้ทั้งการค้าส่งหรือค้าปลีก แต่ในส่วนหนึ่งของธุรกิจขนาดเล็กจะเป็นลักษณะค้าปลีก เป็นส่วนใหญ่ ประเภทที่สาม คือ ธุรกิจให้บริการ ซึ่งเป็นธุรกิจที่เน้นความชำนาญเฉพาะด้าน ซึ่งผู้ที่ต้องการประกอบธุรกิจจะต้องพิจารณาประเภทของธุรกิจที่ต้องการดำเนินการให้เหมาะสมกับความสามารถ และความต้องการในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการเอง

1.5 สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อธุรกิจ

สมคิด บางโม (2545: 35) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อธุรกิจ ไว้ว่า สิ่งแวดล้อมทางธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการธุรกิจซึ่งอาจทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ประกอบขึ้นด้วยปัจจัยหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยด้านสภาพเศรษฐกิจ สภาพของเศรษฐกิจที่มีผลต่อธุรกิจโดยทั่วไปได้แก่ ภาวะการว่างงาน ภาวะเงินเฟ้อ รายได้ประชาชาติ มูลค่ารวมแห่งผลิตภัณฑ์สินค้า ฯลฯ สภาพเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อความต้องการของผู้บริโภคโดยตรง ได้แก่ ความสามารถในการซื้อซึ่งขึ้นอยู่กับรายได้ การออม ภาษีของรัฐ และสภาพเงินเฟ้อ ส่วนความพึงพอใจที่จะซื้อขึ้นอยู่กับความคาดหวังของรายได้ ระดับราคาสินค้า และภาวะเศรษฐกิจโดยทั่วไป

2. ปัจจัยด้านการเมือง รูปแบบของระบบทางการเมือง ความมีเสถียรภาพของระบบการเมือง ทิศทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของบุคคลที่มีตำแหน่งในรัฐบาล สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยด้านการเมืองที่ส่งผลต่อธุรกิจ

3. ปัจจัยด้านกฎหมาย กฎหมายมีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจโดยตรง เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายควบคุมราคาสินค้า กฎหมายแรงงาน กฎหมายควบคุมประเภทและส่วนผสมของสินค้า เป็นต้น ซึ่งการดำเนินธุรกิจจะต้องคำนึงถึงปัจจัยทางด้านการกฎหมายเหล่านี้ด้วย

4. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ธุรกิจในปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ เพื่อช่วยในการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มความแตกต่างของสินค้า สร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ใช้ในการเก็บและประมวลข้อมูล เทคโนโลยีจึงเป็นปัจจัยอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการแข่งขันทางธุรกิจ

5. ปัจจัยด้านผู้บริโภค ผู้บริโภคจะสร้างแรงกดดันต่างๆ ให้เกิดขึ้นแก่ธุรกิจด้วยการเคลื่อนไหว และมีพฤติกรรมที่ไม่อาจคาดคะเนได้ เป้าหมายคือการป้องกันหรือรักษาสีทธิของผู้บริโภค ซึ่งพฤติกรรมของผู้บริโภคอาจเกิดได้หลายสาเหตุ เช่น ความพอใจเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้สินค้าบางชนิดเป็นสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการในระยะสั้น นอกจากนี้ ยังเกิดจาก ราคาสินค้า คุณภาพของสินค้า และความเชื่อถือที่มีต่อตราหรือเครื่องหมายการค้า

6. ปัจจัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้ประกอบธุรกิจควรมีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ต่อผู้บริโภค ต่อผู้ลงทุน ต่อพนักงาน และต่อรัฐ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของธุรกิจ ผู้บริโภคให้ความไว้วางใจ ซึ่งจะส่งผลต่อการสนับสนุนซื้อสินค้าต่อไปในอนาคต

ดมิศา มุกต์มณี และคณะ (2551: 12) ได้กล่าวถึงสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อธุรกิจไว้ว่า สภาพแวดล้อมทางธุรกิจภายนอก เป็นปัจจัยหรือสภาพแวดล้อมที่ธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้ แต่ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ประกอบไปด้วย

1. สภาพแวดล้อมภายนอกทั่วไป เป็นปัจจัยที่มีได้มีผลกระทบต่อธุรกิจทางตรง แต่ส่งผลกระทบต่อ การประกอบธุรกิจ ได้แก่

- 1.1 ปัจจัยทางการเมือง
- 1.2 ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ
- 1.3 ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์
- 1.4 ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี
- 1.5 ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม

2. สภาพแวดล้อมด้านภารกิจหรือสภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่ธุรกิจไม่สามารถควบคุมได้ แต่มีอิทธิพลต่อองค์กรและความสำเร็จของธุรกิจโดยตรง แบ่งออกเป็น

2.1 ลูกค้าหรือบุคคล และองค์กรที่ซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อนำไปใช้ เพื่อประกอบเป็นผลิตภัณฑ์อื่นแต่ไม่ได้ซื้อเพื่อการนำไปจำหน่ายต่อ

2.2 ผู้ร่วมมือ ในการประกอบธุรกิจเช่น พ่อค้าคนกลาง ผู้จัดหาวัตถุดิบ (Supplier) ผู้แทนในการจัดส่งสินค้า เป็นต้น

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมหรือสิ่งแวดล้อมทางธุรกิจ นั้นเป็นปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจ โดยที่ผู้ประกอบการไม่สามารถควบคุมปัจจัยเหล่านี้ได้ ดังนั้นสภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจ เป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องพิจารณาในการตัดสินใจในการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งสภาพแวดล้อมภายนอกทางธุรกิจ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม ดังนั้นผู้ประกอบการจำเป็นต้องให้สนใจในสภาพแวดล้อมและปัจจัยเหล่านี้ เพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ

2. แนวคิดเกี่ยวกับผู้ประกอบการ

2.1 ความหมายของผู้ประกอบการ

มุสตี สุมาคม และเกศินี วิฑูรชาติ (2529: 33) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ว่า ผู้ประกอบการ คือผู้จัดตั้งธุรกิจขึ้น โดยยอมรับความเสี่ยงเพื่อหวังกำไร โดยเป็นผู้จัดระเบียบ แม้แต่ส่วนที่เล็กที่สุดของธุรกิจ และเป็นผู้ที่รับความเสี่ยง เป็นบุคคลที่ค้นพบความคิดและโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ เป็นผู้รวบรวมเงินทุนเพื่อจัดตั้งธุรกิจ จัดระเบียบในธุรกิจ เพื่อจัดหาสินค้าและบริการให้แก่สาธารณชน

สมชาย หิรัญกิตติ และศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542: 20) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบไว้ว่า ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ตามพจนานุกรมภาษาอังกฤษ (Webster's New World Dictionary of America Language หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์การธุรกิจ โดยยอมรับความเสี่ยง เพื่อหวังผลกำไร

คณาจารย์มหาวิทยาลัยบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต (2544: 104) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ว่า เป็นผู้ริเริ่มการดำเนินการเป็นผู้ลงทุนบริหารงาน รับผิดชอบในการเสี่ยงภัยต่างๆ โดยหวังให้เกิดมีการผลิตสินค้า และบริการขึ้นเพื่อซื้อ-ขาย แลกเปลี่ยน และหวังได้ผลตอบแทนจากการกระทำนั้น

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2545: 15) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบไว้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง บุคคลที่จัดตั้งองค์การธุรกิจขึ้น โดยยอมรับความเสี่ยง เพื่อหวังกำไร

สมคิด บางโม (2545: 13) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ริเริ่มหรือดำเนินการในการก่อตั้งกิจการธุรกิจ การจัดการถือว่าเป็นสิทธิและความรับผิดชอบของผู้ประกอบการด้วย

รติภาพ ชยธวัช (2547: 53) ได้อ้างอิงความหมายของผู้ประกอบการจาก จอห์น จีเบิร์ต ไว้ว่า ผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง ผู้รับผิดชอบและบริหารธุรกิจ จัดหาเงินทุนดำเนินการ รับภาระความเสี่ยงเกือบทั้งหมด และต้องการหลักที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคม

กัตญญุ หิริญญสมบุรณ (2549: 10) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ว่าผู้ประกอบการ (Entrepreneur) หมายถึง ผู้ริเริ่มทำธุรกิจด้วยความกล้าเสี่ยงและมุ่งมั่นอุตสาหะเพื่อความสำเร็จ โดยก่อร่างสร้างธุรกิจขึ้น

ริกกี ดับเบิลยู. กริฟฟิน และโรนัลด์ เจ. เอ็บเบิร์ต (Ricky W. Griffin; & Ronald J. Ebert. 1991: 10) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ว่า ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ริเริ่มก่อตั้งและดำเนินการ โดยใช้เงินลงทุนของตนเอง บริหารงานและดำเนินการงาน โดยยอมรับความเสี่ยงต่างๆ เพื่อมุ่งหวังกำไรเป็นผลตอบแทน และมุ่งหวังให้กิจการขยายงานและเจริญก้าวหน้า

ฮิสริช และปีเตอร์ (Hisrich, Robert D.; & Peters, Michael P. 1992: 9) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้ว่า ผู้ประกอบการ คือ บุคคลที่ก่อให้เกิดความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ ทำให้เกิดการกินดีอยู่ดีแก่บุคคลอื่น เป็นผู้ที่แสวงหาแนวทางที่ดีที่สุดที่จะนำทรัพยากรมาใช้ให้เป็นประโยชน์สูงสุด และลดการสูญเสีย โดยสร้างงาน สร้างความพอใจให้เกิดขึ้น

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปความหมายของผู้ประกอบการได้ว่า ผู้ประกอบการ คือผู้ริเริ่มและก่อตั้งกิจการขึ้น อาจจะเป็นบุคคลหรือกลุ่มคนที่บริหารงานและดำเนินการเพื่อมุ่งหวังผลกำไรเป็นผลตอบแทน โดยยอมรับความเสี่ยงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น

2.2 วิธีประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ

กัตญญุ หิริญญสมบุรณ (2542: 35) ได้กล่าวถึงวิธีประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการไว้ว่า ผู้ประกอบการต้องตัดสินใจเลือกวิธีการเริ่มต้นประกอบธุรกิจที่เหมาะสมกับกิจการของตนเอง โดยแบ่งออกเป็น 4 วิธีการ ดังนี้

1. ธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่ (Start Up) การเริ่มก่อตั้งธุรกิจขึ้นมาใหม่ เป็นวิธีการที่แสดงถึงธรรมชาติของความเป็นผู้ประกอบการได้ดีที่สุด เพราะผู้ประกอบการที่แท้จริงจะต้องมีความคิดสร้างสรรค์ ความกล้าเสี่ยง กล้าตัดสินใจ และความมานะพยายามเป็นอย่างสูง ธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่เป็นวิธีการที่ผู้ประกอบการนิยมดำเนินการมากที่สุด เพราะมีอิสระที่จะเลือกองค์ประกอบของธุรกิจให้เป็นไปตามแนวคิดของตน โดยการก่อตั้งธุรกิจขึ้นมาใหม่สามารถทำได้ 3 ลักษณะได้แก่

1.1 ตลาดใหม่ (New Market) เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ได้วางขายในตลาดอื่นอยู่แล้ว มาขายในท้องถิ่นใหม่แก่ลูกค้ากลุ่มใหม่

1.2 ผลิตภัณฑ์ใหม่ (New Technology) เป็นการนำนวัตกรรมซึ่งมีการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นมาใหม่เข้าสู่ตลาด

1.3 ผลิตภัณฑ์ดัดแปลง (New Benefit) เป็นการนำผลิตภัณฑ์ที่ปรับปรุงประโยชน์ใช้สอยหรือลักษณะบางอย่างเข้าสู่ตลาดเดิม โดยมีคุณภาพเหนือกว่าผู้ขายรายเดิม หรือเสนอขายในราคาที่ต่ำกว่าให้แก่กลุ่มลูกค้าเดิม ซึ่งเป็นการชิงส่วนแบ่งตลาดจากผู้ขายรายเดิม

ความคิดสร้างสรรค์ หรือความคิดริเริ่มที่ใช้เป็นจุดเด่นในการประกอบธุรกิจ (Business Idea) มักเริ่มต้นจากตัวผู้ประกอบการเอง ซึ่งความคิดเหล่านี้ อาจเกิดจากความรู้ความชำนาญของ

ผู้ประกอบการที่ตรงกับความต้องการพอดี หรือเกิดจากการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแล้วพยายามเรียนรู้ที่จะทำตามความต้องการนั้นให้ได้ ความคิดริเริ่มมักมีที่มา จากประสบการณ์ในงานที่ทำมาก่อน เช่นจากเดิมที่เคยเป็นลูกจ้างเรียนรู้งานมา เมื่อมีโอกาสที่เหมาะสมจึงสร้างตัวขึ้นมาเป็นผู้ประกอบการกิจการเอง งานอดิเรกและการพักผ่อน หรือจากการพบเห็น หรือคิดได้โดยบังเอิญ ซึ่งทำให้เกิดผู้ประกอบการเกิดความคิดริเริ่ม สามารถสร้างตัวเองขึ้นมาเป็นผู้ประกอบการได้

2. ธุรกิจที่ซื้อต่อมาจากผู้อื่น (Buyout/ Take Over) วิธีนี้เป็นการลดความเสี่ยงในการประกอบธุรกิจ ลงได้ส่วนหนึ่ง เพราะผ่านช่วงการเริ่มต้นธุรกิจมาแล้ว เห็นการดำเนินการแล้ว และธุรกิจที่ซื้อต่อมาจากผู้อื่นมักจะมีต้นทุนในการเริ่มต้นที่ต่ำกว่าธุรกิจที่สร้างตัวขึ้นมาจากศูนย์ ดังเช่นธุรกิจที่ก่อตั้งขึ้นมาใหม่

ซึ่งผู้ประกอบการรายเดิมมีเหตุผลหลายประการที่ทำให้อยากขายธุรกิจที่ทำอยู่ เช่น อายุมากขึ้นไม่สามารถทำได้ต่อ ต้องการย้ายถิ่นฐาน ธุรกิจไม่ประสบความสำเร็จ ขาดแคลนแรงงาน ต้องการเปลี่ยนไปทำธุรกิจอย่างอื่น ฯลฯ ซึ่งเป็นเหตุผลที่เป็นผลดีต่อผู้ที่รับซื้อต่อบ้าง เป็นเหตุผลที่เป็นผลเสียต่อผู้ที่รับซื้อต่อบ้าง ในบางกรณีผู้ประกอบการเป็นผู้ก่อตั้ง (Founder) มีอาชีพที่นิยมสร้างธุรกิจมาเพื่อขายต่อโดยไม่ต้องการดำเนินธุรกิจต่อเนื่องในระยะยาว ดังนั้นผู้ประกอบการที่คิดจะซื้อธุรกิจต่อจากผู้อื่นจึงต้องระมัดระวังและพิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจซื้อธุรกิจนั้น

3. ธุรกิจครอบครัว (Family Business) เป็นธุรกิจที่มีผู้ประกอบการ และพนักงานมาจากครอบครัวเดียวกันมากกว่า 2 คนขึ้นไปร่วมกันดำเนินธุรกิจ การดำเนินธุรกิจของสมาชิกในครอบครัวอาจจะเป็นแบบเต็มเวลาหรือเฉพาะบางช่วงเวลาก็ได้ การดำเนินธุรกิจครอบครัวมักจะมี การตกทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง และมีธุรกิจครอบครัวหลายแห่งที่เริ่มต้นจากการเป็นธุรกิจขนาดเล็กย่อม แต่สามารถประสบความสำเร็จทางธุรกิจจนกลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ในเวลาต่อมา

4. ธุรกิจการรับสิทธิทางการค้า (Franchise) เป็นธุรกิจที่ผู้ให้สิทธิหรือแฟรนไชส์เซอร์ (Franchisor) ได้มอบสิทธิทางการค้าให้แก่ผู้รับสิทธิหรือแฟรนไชส์ซี (Franchisee) ในการดำเนินธุรกิจจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ผู้รับสิทธิสามารถใช้เครื่องหมายการค้าและสัญลักษณ์ ตลอดจนเทคโนโลยีและระบบการดำเนินงาน โดยที่ผู้ให้สิทธิจะได้รับค่าสิทธิทางการค้า ตลอดจนส่วนแบ่งกำไรจากยอดขายและค่าชดเชยค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตอบแทนในการช่วยเหลือผู้รับสิทธิในการดำเนินการเลือกทำเลที่ตั้ง อบรมวิธีการปฏิบัติงาน สร้างระบบการเงิน ฯลฯ ตลอดจนช่วยแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นภายใต้ระเบียบ เงื่อนไขที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ดังนั้นการร่วมงานกันของผู้ให้สิทธิและผู้รับสิทธิจะเป็นการเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน จึงก่อให้เกิดผลดีทั้งสองฝ่าย และปัจจุบันธุรกิจการรับสิทธิทางการค้าเป็นที่นิยมแพร่หลายประสบความสำเร็จกันไปทั่วโลก เพราะช่วยลดความเสี่ยงในการประกอบกิจการของธุรกิจขนาดย่อมและสร้างระบบการดำเนินงาน ตลอดจนภาพพจน์ที่ดีให้แก่ธุรกิจได้

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2545: 63) ได้กล่าวถึงวิธีประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการไว้ว่า การเริ่มต้นทำธุรกิจขนาดย่อมอาจทำได้หลายวิธี เช่น การเปิดธุรกิจใหม่ของตนเอง การซื้อกิจการที่

มีอยู่แล้ว หรือการรับสิทธิทางการค้า (Franchises) ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องพิจารณาข้อดีข้อเสียอย่างรอบคอบ โดยวิธีในการเริ่มต้นทำธุรกิจ มีดังนี้

1. การเปิดธุรกิจใหม่ เป็นการเปิดธุรกิจใหม่ด้วยตนเอง มักจะเป็นการเริ่มต้นธุรกิจที่มาจากความคิดค้นพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการขึ้นใหม่ หรือเป็นการทำธุรกิจที่มีข้อได้เปรียบคู่แข่งในด้านทำเลที่ตั้ง อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์หรือบริการ พนักงาน ปัจจัยการผลิต นอกจากนี้อาจเป็นธุรกิจที่มีการปรับปรุงนโยบาย วิธีดำเนินการ และเงื่อนไขในการดำเนินการที่เหนือกว่าคู่แข่ง โดยแนวคิดในการนำไปสู่การก่อตั้งธุรกิจใหม่ นั้นได้มาจากประโยชน์พื้นฐาน 3 ประการคือ ตลาดใหม่ เทคโนโลยีใหม่ และผลประโยชน์ใหม่

2. การซื้อธุรกิจที่ทำอยู่แล้ว ซึ่งควรมีการวิเคราะห์ และประเมินมูลค่าของธุรกิจก่อนการตัดสินใจซื้อกิจการ

3. การรับสิทธิทางการค้า หรือที่เรียกว่าแฟรนไชส์ ในปัจจุบันเป็นที่นิยมกันมาก เพราะมีความสะดวกรวดเร็ว ผู้ประกอบธุรกิจไม่ต้องค้นคว้า หาความรู้หรือไม่ต้องสะสมประสบการณ์ แต่สามารถรับเทคโนโลยีการบริหารจากเจ้าของแฟรนไชส์ได้เลย โดยไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในธุรกิจนั้นมาก่อน ระบบแฟรนไชส์ แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ได้ 2 ประเภท คือ แฟรนไชส์ผลิตภัณฑ์หรือชื่อการค้า เป็นแฟรนไชส์ที่เจ้าของแฟรนไชส์อนุญาตให้ผู้รับสิทธิหรือตัวแทนจำหน่าย หรือผู้จำหน่ายสินค้าใช้ชื่อทางการค้าของตนได้ เช่น ธุรกิจน้ำอัดลม ธุรกิจน้ำมัน แฟรนไชส์อีกประเภทหนึ่งคือ แฟรนไชส์รูปแบบธุรกิจ ผู้ให้สิทธิจะถ่ายทอดวิธีการประกอบธุรกิจให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกับผู้ให้สิทธิ นอกเหนือจากการให้ใช้สิทธิทางการค้าด้วย ซึ่งรวมถึงกระบวนการทางการผลิต การบรรจุภัณฑ์ทางการตลาด การตกแต่งร้าน และการบริหารงาน ซึ่งมักใช้กับกิจการโรงแรม ร้านอาหาร

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปวิธีการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการได้ ดังนี้ ทำการเปิดธุรกิจใหม่ ซึ่งอาจจะเกิดจากผู้ประกอบการสร้างตลาดใหม่ ผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือ ผลิตภัณฑ์ดัดแปลง การซื้อธุรกิจที่มีอยู่เดิมแล้ว เป็นการซื้อกิจการต่อจากผู้ดำเนินงานมาก่อนหน้านี้ ซึ่งเกิดจากหลายสาเหตุที่เจ้าของกิจการเดิมทำการขายกิจการ การรับสิทธิทางการค้า หรือที่เรียกว่าแฟรนไชส์ คือการให้สิทธิทางเครื่องหมายการค้าให้กับผู้รับสิทธิ ซึ่งผู้ให้สิทธิจะได้ประโยชน์ โดยรายละเอียดการให้สิทธิ และผลประโยชน์นั้น ขึ้นอยู่กับข้อตกลงของทั้งสองฝ่าย ซึ่งผู้ประกอบการจะเริ่มประกอบธุรกิจควรทำการพิจารณาและวิเคราะห์ความคุ้มค่า ก่อนทำการเลือกวิธีการประกอบธุรกิจของธุรกิจที่ต้องการดำเนินกิจการ เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์สูงสุด

2.3 คุณสมบัติของผู้ประกอบการ

โชติรส ชวนิชย์ และคณะ (2537: 265) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญในการบริหารธุรกิจขนาดย่อมให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่

1. บุคคลิกภาพส่วนบุคคล
2. ความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้า และความรู้เกี่ยวกับผู้บริโภคนิยม

3. ความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน

4. จรรยาบรรณในการดำเนินธุรกิจ และความรับผิดชอบต่อสังคม

5. การปฏิบัติตามกฎและระเบียบทางราชการ

6. ความตั้งใจในการดำเนินธุรกิจภายใต้กฎหมาย

สมชาย หิรัญภิตติ และศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542: 21) ได้กล่าวไว้ว่า คุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ดี ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดย่อมประสบความสำเร็จ ได้แก่

1. มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ค่อนข้างสูง เชื้อมั่นในตัวเอง กล้าเสี่ยง ไม่กลัวความล้มเหลว เพราะนำไปสู่การตัดสินใจที่จะทำธุรกิจเอง

2. มีความสามารถในการคิดหรือมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ใหม่ๆ ที่จะนำแนวคิดที่ดีมาเสริมสร้างให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจได้

3. มีความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ มีความสามารถในการจูงใจคน มีศิลปะในการปกครองคนและดึงดูดลูกค้า มีทักษะที่ดีด้านการติดต่อสื่อสาร

4. มีความรู้ความสามารถในการบริหาร รู้จักวางแผน การควบคุม การสั่งการ การจัดหาบุคลากร ตลอดจนมีความอดทนและสามารถทำงานหนักได้

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2545: 19) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบการ ไว้ว่า ผู้ที่มุ่งหวังสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. แรงผลักดัน หมายถึง จูงใจให้บุคคลทำงานโดยเป็นลักษณะด้านบุคลิกภาพ เช่น ความรับผิดชอบ ความกระตือรือร้น ความคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม และความทะเยอทะยาน

2. ความสามารถด้านจิตใจ ประกอบด้วยสติปัญญา ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ผู้ประกอบการต้องใช้สติปัญญาอย่างมีเหตุผล ต้องสามารถปรับการกระทำของคนให้เข้ากับความต้องการของธุรกิจ สถานการณ์ต่างๆ และสามารถวิเคราะห์ปัญหา และกล้าในการตัดสินใจ เพื่อการแก้ไขปัญหาได้

3. ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้าและพนักงาน โดยประกอบด้วยความมั่นคงด้านอารมณ์ ความสามารถในการเข้าสังคม การรู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา พุดจาสื่อสารทำความเข้าใจกับคนอื่นได้ดี มีอัธยาศัยดี เพื่อให้ลูกค้ามีความพึงพอใจในการใช้บริการ

4. ความรู้ทางเทคนิค เป็นความรู้ในธุรกิจที่ดำเนินการ ทั้งนี้ผู้ประกอบการต้องมีความในกิจการที่จะดำเนินการเป็นอย่างดี รู้วิธีการทำงานทุกขั้นตอน และสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้

จิตทิพ ชยรัช (2547: 74) ได้กล่าวไว้ว่า คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เป็นข้อกำหนดให้ผู้ที่กำลังจะประกอบธุรกิจ ได้ทำการสำรวจตนเองก่อนการประกอบธุรกิจ ซึ่งข้อกำหนด นั้นประกอบด้วย

1. ต้องมีหัวใจการค้าการทำธุรกิจ

2. ต้องขยันขันแข็ง และเอาจริงเอาจัง

3. ไม่กลัวต่อความล้มเหลว พ่ายแพ้
4. มีไหวพริบรู้จักพลิกแพลง
5. มีความสามารถในการบริหาร
6. ต้องมีความคิดที่ทันยุค ทันสมัย
7. มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ที่ทันยุค ทันสมัย
8. รักการเรียนรู้ รู้จักแสวงหาความรู้เพิ่มเติม
9. มีความรู้ในการทำธุรกิจ
10. รู้จักเลือกโอกาสที่เหมาะสม ฝึกความอดทนรอคอยเวลาที่เหมาะสม
11. มีความสุขุมเยือกเย็นและมีระเบียบ
12. มีความยืดหยุ่นในการทำธุรกิจ
13. รักความก้าวหน้า
14. ไม่ย่อท้อ
15. รู้จักหาเหตุผล
16. เชื่อมั่นในตนเองในสิ่งที่ถูกต้อง
17. รู้จักหาทางออกในเชิงสังคมได้ดี
18. มีความสามารถในการจูงใจ
19. มีสายตาที่ยาวไกล
20. มีความรับผิดชอบสูง

เดลินิวส์ (2548: ออนไลน์) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ประกอบการ ไว้ว่า ในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ไม่ว่าจะเป็นภาคการผลิต การขายสินค้าหรือ การให้บริการใดก็ตาม ปัจจัยสำคัญที่สุดซึ่งมีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลว ก็คือ คุณสมบัติของผู้ประกอบการเอง เพราะลักษณะนิสัยจะมีผลกระทบกับความสำเร็จหรือล้มเหลวของธุรกิจ ซึ่งคุณสมบัติของผู้ประกอบการประกอบด้วย

1. ความมุ่งมั่นตั้งใจ
2. แรงจูงใจ
3. ความซื่อสัตย์
4. สุขภาพ
5. ความเสี่ยง
6. การตัดสินใจ
7. ครอบครั
8. ความเป็นผู้นำ
9. มนุษยสัมพันธ์
10. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
11. ความชำนาญด้านบริหาร

12. ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจ

กัตัญญู หิริญญสมบุรณ (2549: 10) ได้กล่าวไว้ว่า คุณสมบัติหรือลักษณะของผู้ประกอบการมีอิทธิพลมากที่สุดต่อการดำเนินธุรกิจ เพราะจะเป็นสิ่งกำหนดความสำเร็จของกิจการ และเป็นแนวพฤติกรรมการทำงานของธุรกิจโดยรวม ซึ่งคุณสมบัติหรือลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ มีดังนี้

1. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
2. กล้าเสี่ยง กล้าตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ต่างๆ
3. มีความรู้ ความชำนาญทั้งในด้านทักษะวิชาชีพ และทักษะด้านการบริหาร
4. มีความมุ่งมั่น ทะเยอทะยานที่จะประสบความสำเร็จ
5. ขยันขันแข็ง สามารถทำงานหนัก และทำงานอย่างไม่ย่อท้อ
6. มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก
7. มีความเอาใจจริงเอาใจ และมีความวินัยในการทำงาน
8. สามารถหาโอกาสในวิกฤต

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าคุณสมบัติหรือลักษณะของผู้ประกอบการ คือ ข้อกำหนดหรือส่วนประกอบที่เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ต้องการเริ่มทำธุรกิจจะต้องพิจารณาก่อนเริ่มดำเนินธุรกิจ เพราะคุณสมบัติหรือลักษณะของผู้ประกอบการนั้น จะที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จของผู้ประกอบการ ในอนาคต ซึ่งองค์ประกอบหรือคุณสมบัติของผู้ที่ต้องการเริ่มประกอบธุรกิจนั้น ประกอบไปด้วย ความมุ่งมั่น ความเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ มีวินัย กล้าตัดสินใจและกล้าเสี่ยง ความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ ผู้ประกอบการที่ดีควรมีคุณสมบัติดังที่กล่าวมา เพื่อให้ธุรกิจหรือกิจการที่กำลังก่อตั้งขึ้นมีโอกาสประสบความสำเร็จและเจริญก้าวหน้าได้ในอนาคต

2.4 ความพร้อมในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ

นันทินาถ อมรประสิทธิ์ (2543: 19) ได้กล่าวถึงความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ไว้ว่า แนวทางการเริ่มต้นธุรกิจ ควรเริ่มจากการหาข้อมูลใน 3 ด้าน ดังนี้

1. วัดกำลังตนเอง

1.1 รู้จักตนเอง โดยประเมินตนเองว่ามีคุณสมบัติที่จะทำธุรกิจนั้น หรือไม่ เช่น มีความรู้ ความสามารถ ความขยัน อดทน ซื่อสัตย์ ยอมรับความเสี่ยงในด้านต่างๆ เช่น กล้านำเงินออมที่เก็บทั้งชีวิตมาลงทุน และที่สำคัญ ต้องหนักแน่น จริงจังและกล้าตัดสินใจ

1.2 เลือกประเภทธุรกิจที่เหมาะสมกับตนเอง โดยดูจากความชอบ ความถนัด ความสนใจของตนเองเป็นหลัก เพราะงานที่ตนเองรัก จะทำให้ผู้ประกอบการอยากแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ทางธุรกิจ

1.3 สำนักรวฐานะทางการเงิน ว่ามีเพียงพอหรือไม่ การเงินควรจัดแบ่งออกเป็นส่วนๆ เมื่อจัดแบ่งเป็นส่วนๆ แล้ว จะเห็นว่าตนเองมีเงินเพียงพอเพื่อทำธุรกิจหรือไม่ หรือต้องหาแหล่งเงินกู้อื่นๆ

1.4 มีทำเลที่ตั้ง ถ้าผู้ประกอบการธุรกิจมีสถานที่ที่เป็นของตนเอง และอยู่ในทำเลที่ดีก็ไม่มีปัญหา แต่หากประกอบธุรกิจยังไม่มี ควรมองหาทำเลที่ตั้งที่เหมาะสมกับธุรกิจ เช่น ย่านศูนย์การค้า ชุมชน อยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ เป็นต้น และต้องคำนึงถึง ทำเลที่ตั้งนั้นว่า ควรใช้วิธีซื้อหรือเช่าดี โดยดูที่เงินทุนว่ามีเพียงพอหรือไม่ หากมีเงินน้อย ก็ควรใช้วิธีเช่าดีกว่า ทั้งนี้ควรดูถึงรายละเอียดของสัญญาว่าคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่

2. สอดส่องตลาดลูกค้า-คู่แข่ง

2.1 รู้ข้อมูลลูกค้า ผู้ประกอบการธุรกิจควรสำรวจความต้องการสินค้าหรือบริการ ว่ามีมากน้อยเพียงใด เหมาะกับลูกค้ากลุ่มใด วัยใด ชายหรือหญิง เพื่อใช้เป็นแนวทางสำหรับการผลิตจำหน่ายหรือบริการลูกค้าต่อไป

2.2 รู้ข้อมูลของคู่แข่ง ปัจจุบันมีธุรกิจอยู่มากมาย ดังนั้นผู้ประกอบการจึงจำเป็นต้องทราบว่าคุณแข่งของเป็นอย่างไร จุดเด่น จุดด้อยของคุณแข่งอยู่ตรงไหน แต่การรู้ข้อมูลของคุณแข่งไม่ใช่เรื่องง่าย เนื่องจากเป็นข้อมูลสำคัญที่ทุกธุรกิจต่างปิดบังข้อมูลเหล่านี้

3. การจัดตั้งธุรกิจ จะดำเนินการหลังจากประเมินตนเองและประเมินตลาดแล้ว

3.1 การตั้งวัตถุประสงค์และเป้าหมายของธุรกิจ ต้องมีความชัดเจน ว่าธุรกิจทำอะไรที่ไหน อย่างไร ผลที่คาดว่าจะได้รับ โดยจะต้องคำนึงว่า เมื่อตั้งขึ้นมาแล้วจะสามารถทำตามได้หรือไม่

3.2 รูปแบบขององค์กร ต้องกำหนดรูปแบบให้เหมาะสมธุรกิจ ว่าควรจะเป็นเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทจำกัด

3.3 การหาแหล่งเงินทุน ปกติเงินทุนมาจาก 2 แหล่งใหญ่ คือ เงินทุนที่มีอยู่ในมือ และเงินทุนที่มาจากการกู้ยืม สำหรับการขอกู้เงิน ถ้าหากเป็นนักลงทุนรายใหม่ อาจเป็นเรื่องยาก ดังนั้นการสร้างเครดิตและความน่าเชื่อถือให้กับตัวเองจึงเป็นสิ่งสำคัญ และสิ่งที่ยืนยันความน่าเชื่อถือได้คือ ผลการดำเนินงานของกิจการที่ผ่านมา รวมถึงฐานะทางการเงิน ของกิจการด้วย

3.4 สินค้าหรือบริการที่จะผลิต ต้องสอดคล้องกับข้อมูลความต้องการของลูกค้า และที่สำคัญ สินค้าควรมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ไม่เหมือนใคร

3.5 การจัดจำหน่ายสินค้า ควรดูความเหมาะสมของตลาดว่า จะจัดจำหน่ายในลักษณะใด เช่น ขายให้กับผู้บริโภคโดยตรง ผ่านพ่อค้าคนกลาง มีผู้แทนจำหน่าย หรือ หลายวิธีรวมกัน เป็นต้น

3.6 การจัดการทางการเงิน คือ การวางแผนการใช้จ่ายเงิน ให้เงินทุนหมุนเวียนคล่องตัวตลอด สิ่งที่จะช่วยให้ฐานะทางการเงิน คือ การทำบัญชี งบการเงิน ไม่ว่าจะเป็นงบดุล งบกำไรขาดทุน ประมาณการรายรับรายจ่าย เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เริ่มต้นทำธุรกิจยังต้องแบ่งส่วนเงินทุนหมุนเวียนไว้ เพื่อนำมาเป็นค่าใช้จ่ายภายในกิจการ เช่น เงินเดือนพนักงาน เงินซื้อวัตถุดิบ

ค่าใช้จ่ายอื่นๆ เงินเหล่านี้ต้องควบคุมให้พอใช้ไม่ขาด เพราะถ้าผู้ประกอบการสะดุดกับภาวะการเงิน
กิจการอาจหยุดชะงักลงได้

3.7 พนักงาน เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กิจการประสบความสำเร็จ ถ้านายจ้างสามารถ
ดูแลได้ทั่วถึงและเป็นธรรม พนักงานจะมีขวัญ และกำลังใจที่ดีในการทำงาน ผลที่ตามมา คือกิจการ
เจริญก้าวหน้า

วิชัย โสสุวรรณจินดา (2545: 21) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะดูว่าผู้ใดมีโอกาสประสบความสำเร็จ
ในการประกอบธุรกิจ จำเป็นต้องประเมินดูความพร้อม ว่ามีความพร้อมเพียงใด
โดยทั่วไปการประเมินความพร้อมมีดังนี้

1. ความพร้อมส่วนบุคคล ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ มีเป้าหมายชัดเจนสมเหตุสมผล
กับทรัพยากรที่มีอยู่ เต็มใจที่จะปรับการดำเนินชีวิตของตนเองให้สอดคล้องกับความต้องการของ
ธุรกิจ ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว

2. ความพร้อมทางการเงิน มีเงินทุนเพียงพอ หรือสามารถหาแหล่งเงินเพียงพอในกา
ประกอบธุรกิจ สามารถทำกิจกรรมทางการเงินได้ เช่นการประเมินค่าใช้จ่าย รายรับ กำไร งบ
การเงิน ที่ใช้ในการตัดสินใจในการบริหาร

3. ความพร้อมทางการตลาด ต้องรู้จักตัวสินค้า การกำหนดราคา การจัดจำหน่าย กลยุทธ์
ทางการตลาด และการส่งเสริมการขาย เพื่อดึงดูดและสร้างความพอใจให้กับลูกค้า รวมทั้งประเมิน
คู่แข่ง และวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของคู่แข่งได้

4. ความพร้อมทางการบริหารทั่วไป ในการบริหารงาน ในการวางแผน การจัดระเบียบ
ทรัพยากร การเงิน บุคลากร

กัตัญญุ หิรัญญสมบุรณ์ (2549: 14) ได้กล่าวไว้ว่า สภาวะการณ์หรือปัจจัยที่บ่งบอกถึง
ความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการ มีดังต่อไปนี้

1. มีประสบการณ์และความรู้ทางเทคนิคเฉพาะด้านมากพอที่จะพึ่งพาตนเองได้

2. อายุที่เหมาะสมอยู่ในวัยทำงาน แต่ไม่สามารถระบุลงให้ชัดเจนได้ว่าผู้ประกอบการควร
อยู่ในวัยใด เนื่องจากผู้ประกอบการต้องทำงานหนักและประสบปัญหาหลายด้าน จึงควรเป็นคนที่ม
วุฒิภาวะทางจิตใจและอารมณ์พอสมควร

3. มีเงินทุนในการเริ่มต้นทำธุรกิจพอสมควร ควรมีสินทรัพย์ถาวร และเงินสดจำนวนหนึ่ง
ซึ่งไม่มีพันธะจากการกู้ยืมผู้ใดมา เพราะการดำเนินธุรกิจช่วงแรกๆ จะไม่ค่อยมีกำไร จึงไม่สามารถ
แบกรับภาระดอกเบี้ยที่สูงได้

4. ค้นพบและมั่นใจในโอกาสทางการตลาด ต้องแน่ใจว่ามีรายได้เข้าสู่ธุรกิจและเป็นรายได้
ที่มากพอที่จะหล่อเลี้ยงธุรกิจให้อยู่ได้ในระยะยาว สภาพของตลาดเอื้ออำนวยให้ธุรกิจเจริญเติบโตได้
สามารถดำรงอยู่ท่ามกลางการแข่งขัน และมีอัตรากำไรคุ้มกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

5. แรงผลักดันในการประกอบธุรกิจ อาจเกิดจากการประสบกับจุดหักเหในวิถีชีวิต เช่น
ตกงาน หรือบังเอิญค้นพบโอกาสทางธุรกิจ หรือสามารถประดิษฐ์สินค้าใหม่อย่างไม่คาดฝัน สิ่ง
เหล่านี้เป็นแรงผลักดันที่บันดาลใจให้ผู้ประกอบการหลายรายทำการก่อตั้งธุรกิจขึ้น

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ คือ สภาวะของบุคคลที่มีวุฒิภาวะ พร้อมที่จะประกอบธุรกิจ โดยผู้ที่ต้องการจะประกอบธุรกิจนั้น จะต้องมีการประเมินหรือตรวจสอบความพร้อมในด้านต่าง ทั้งการประเมินตนเอง การประเมินตลาด และการจัดตั้งธุรกิจ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดที่ผู้ประกอบการจะต้องทำการสำรวจและตรวจสอบก่อนการประกอบธุรกิจ เพื่อให้แน่ใจว่าตนเองมีความพร้อมเพียงพอในการประกอบธุรกิจ

3. แนวคิดเกี่ยวกับวัยทำงานและการว่างงาน

3.1 วัยทำงาน

พรทิพย์ วรจิโรคาทร (2529: 312-316) ได้กล่าวไว้ว่า กลุ่มวัยทำงานในปัจจุบันมีช่วงอายุตั้งแต่ 20 ถึง 60 ปี มีวงจรชีวิต ดังนี้

1. คนโสดหนุ่มสาวที่อยู่ในวัยทำงาน
2. วัยทำงานที่มีคู่สมรส-ยังไม่มีบุตร
3. วัยทำงานที่มีครอบครัว และมีบุตร
4. วัยทำงานครอบครัว คู่สมรสเริ่มมีอายุ และมีบุตร
5. วัยทำงานที่มีครอบครัว คู่สมรสสูงอายุ และบุตรแยกบ้านออกไปแล้ว
6. หมาย-วัยทำงาน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2541: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า วัยแรงงาน หมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-59 ปี

สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ (2542: ออนไลน์) ได้สรุปว่า การจัดกลุ่มข้อมูลที่เป็นต่อการใช้ชีวิตประจำวันของประชาชนไทย เพื่อให้เข้าใจง่ายและค้นหาสะดวกนั้น จะเป็นการจัดแบ่งตามวัยหรือตามช่วงอายุของประชาชน ดังนี้

1. วัยเด็ก (ช่วงอายุประมาณ 0 – 12 ปี)
2. วัยรุ่น (ช่วงอายุประมาณ 13 – 22 ปี)
3. วัยทำงาน (ช่วงอายุประมาณ 23 – 50 ปี)
4. วัยชรา (ช่วงอายุประมาณ 51 ปีขึ้นไป)

เจน ธนะสิริ (2550: 107) ได้กล่าวไว้ว่า วัยทำงานนับเป็นวัยที่ยาวนานที่สุดยิ่งกว่าวัยใดๆ ทั้งสิ้น วัยทำงานอย่างน้อยๆ ใช้เวลากว่าจะครบเกษียณอายุนั้น ยาวนานถึง 35-40 ปี ซึ่งช่วงอายุวัยทำงานจะเริ่มในช่วงอายุ 20 – 25 ปี จนถึง 60 ปี และวัยทำงานเป็นช่วงเวลาที่สำคัญยิ่งในชีวิต เพราะความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือความสำเร็จในงานที่ทำนั้น จะส่งผลถึงชีวิตในบั้นปลายเลยทีเดียว

ศรีประภา ชัยสินภพ (2550: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า ช่วงระยะของความเป็นผู้ใหญ่ ในวัย 18-60 ปีนี้ นับได้ว่าเป็นระยะที่ร่างกาย มีพัฒนาการเต็มที่สู่ความมีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง เป็นวัยของการสร้างความสำเร็จ สร้างมิตรภาพ และสร้างสรรค์ให้กับสังคมโดยแท้ และวัยผู้ใหญ่ตอนต้น

หรือวัยหนุ่มสาว (young adult) เป็นวัยของช่วงอายุ 18-35 ปี ซึ่งช่วงเวลานี้เป็นช่วงเวลาที่ดีที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิตเลยทีเดียว โดยช่วงของอายุความเป็นผู้ใหญ่ขึ้น เริ่มตั้งแต่

1. ช่วงอายุ 18-23 ปี เป็นระยะที่เริ่มแยกออกจากครอบครัว อาจจะโดยการศึกษาในที่ห่างไกล หรือการเริ่มต้นออกทำงาน เริ่มต้นมีรายได้สำหรับตนเอง พึ่งพาอาศัยพ่อแม่หรือครอบครัวน้อยลง เริ่มที่จะเลือกรูปแบบของชีวิตที่ตนเองพึงพอใจ เพื่อหรือภาวะแวดล้อมทางสังคม หน้าที่การงานจะมีบทบาทขึ้นแทนครอบครัว คนในวัยนี้จะเริ่มสร้างมิตรภาพกับผู้อื่นในระดับของความเป็นเพื่อน เป็นผู้ใหญ่ต่อผู้ใหญ่ เริ่มมีหน้าที่ความรับผิดชอบแบบผู้ใหญ่ ต้องเปลี่ยนแปลงหรือเอาชนะความรู้สึกต่างๆ ที่เคยมีในวัยรุ่นซึ่งจะยึดมั่นในอุดมการณ์เป็นหลัก

2. ช่วงอายุ 24 – 35 ปี เป็นระยะที่เริ่มปักหลักเรื่องหน้าที่การงาน และมีครอบครัว รับภาระความรับผิดชอบต่างๆ มีความมุ่งมั่นกระตือรือร้นที่จะสร้างความสำเร็จในหน้าที่การงาน อันมีความหมายถึงการประสบความสำเร็จ และความภาคภูมิใจในตนเอง ส่วนความเป็นพ่อแม่ก็นับว่าเป็นภาระหน้าที่ใหม่ที่น่าตื่นเต้น น่าสนใจ และท้าทาย

3. ช่วงอายุ 36 – 45 ปี เป็นช่วงระยะความผู้ใหญ่ตอนกลาง ซึ่งเริ่มมีความมั่นคงทางครอบครัวและอาชีพมากขึ้น และเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อความมั่นคงในบั้นปลายของชีวิตด้วย

4. ช่วงอายุ 46 – 60 ปี เป็นช่วงระยะความเป็นผู้ใหญ่ตอนปลาย ก่อนเข้าสู่วัยชรา ช่วงนี้เป็นช่วงที่หลายคนเริ่มออกจากการทำงาน และช่วงอายุนี้หลายคนมักมีสภาวะทางร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งหญิงและชาย สมรรถภาพต่างๆ ของร่างกายเริ่มลดลง และเริ่มมีปัญหาทางด้านสุขภาพมากขึ้น

5. ช่วงอายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นการเข้าสู่วัยสูงอายุ หรือวัยชรา ซึ่งบางคนเมื่อเริ่มมีอายุที่มากขึ้นการเปลี่ยนแปลงสำคัญๆ อย่างหนึ่งก็ตามมา คือ ความทรงจำต่างๆ เริ่มจะไม่ค่อยดี รวมทั้งความสามารถที่จะเรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ก็ลดลง และบางคนเริ่มต้องการคนดูแลเอาใจใส่มากขึ้นด้วย

ภาณุภาคย์ พงศ์อติชาติ (2551: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อกล่าวถึงคนในวัยทำงาน มักหมายถึงคนอายุตั้งแต่ 14-60 ปี ดังนั้นคนที่อยู่นอกวัยทำงานจึงมีอยู่ด้วยกัน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กแรกเกิดถึงอายุ 14 (ยังอยู่ในวัยเรียนตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ) กับกลุ่มผู้สูงวัยเกิน 60 ปี (ทำงานมาจนเกษียณแล้ว)

วรุณา กลกิจโกวินท์ (2551: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า วัยผู้ใหญ่เริ่มตั้งแต่สิ้นสุดวัยรุ่น คือเมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว เป็นช่วงอายุประมาณ 20-25 ปี หรืออาจเร็วกว่านั้นในบางกรณี เช่นหากวัยรุ่นแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อยก็ก้าวเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่เลย วัยผู้ใหญ่คือวัยที่รับผิดชอบการดำเนินชีวิตของตน โดยนำประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้สะสมมาตั้งแต่วัยเด็กมาใช้ในการปรับตัวและแก้ปัญหาชีวิต ผู้ที่ปรับตัวได้ดีในวัยผู้ใหญ่ คือ ผู้ที่ได้ผ่านพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัยต่าง ๆ มาตั้งแต่เด็กจนวัยรุ่น มีวุฒิภาวะ คือ ความสมบูรณ์ของร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา สามารถเผชิญชีวิตและอุปสรรคต่าง ๆ ทั้งยามปกติและยามคับขัน มีความรับผิดชอบ กระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยเหตุผล

ตามทำนองคลองธรรม ซึ่งในทางกฎหมายถือว่าบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ คือบุคคลที่มีอายุครบ 20 ปี บริบูรณ์ พ้นจากภาวะการเป็นผู้เยาว์เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ สามารถใช้สิทธิตามกฎหมายทำธุรกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีผู้ดูแล หรือผู้ปกครองยินยอม

วัยผู้ใหญ่ควรมีความเข้าใจตนเองทั้งในส่วนที่ตนมีความสามารถและส่วนที่ตนบกพร่องมีความมั่นใจ พอใจในตนเองและสิ่งแวดล้อม สามารถเข้าสังคมและเสียสละเพื่อหมู่คณะตามอัตภาพ มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลในครอบครัวและในสังคม ทำประโยชน์แก่ตนเอง ผู้อื่นและส่วนรวมได้

บุคคลในวัยผู้ใหญ่มีบทบาท หน้าที่ และการปรับตัวต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละช่วงชีวิตแตกต่างกันไป แบ่งวัยผู้ใหญ่ออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยผู้ใหญ่ตอนต้นหรือวัยหนุ่มสาว อายุ 20 - 25 ปีถึง 40 ปี วัยนี้มีพัฒนาการเต็มที่ของร่างกาย วุฒิภาวะทางจิตใจอารมณ์ พร้อมทั้งจะมีบทบาทที่จะเลือกแนวทางในการดำเนินชีวิตของตนในเรื่องอาชีพ คู่ครอง และความสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ อย่างมีความหมาย

2. วัยผู้ใหญ่ตอนกลางหรือวัยกลางคน อายุ 40 ปีถึง 60 – 65 ปี เป็นวัยที่ได้ผ่านชีวิตครอบครัวและชีวิตการทำงานมาระยะหนึ่ง มีความมั่นคงและความสำเร็จในชีวิต

3. วัยผู้ใหญ่ตอนปลายหรือวัยสูงอายุ อายุ 60 – 65 ปีขึ้นไป เป็นวัยของความเสื่อมถอยของร่างกาย สภาพจิตใจ และบทบาททางสังคม การปรับตัวต่อความเสื่อมถอยและการเผชิญชีวิตในบั้นปลายเป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตของวัยนี้

จากรายละเอียดข้างต้นที่กล่าวมา สรุปได้ว่า วัยทำงาน คือวัยที่ยาวนานที่สุดในชีวิต โดยบุคคลที่เข้าสู่วัยทำงานนั้น ถือได้ว่าเริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ มีวุฒิภาวะทางด้านความคิด ความรู้ ด้านร่างกายและจิตใจ เพื่อพร้อมเผชิญกับการทำงาน ความรับผิดชอบและสิ่งต่างๆ ในชีวิต ดังนั้นขอสรุปว่าวัยทำงานที่จะใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ จะอยู่ในช่วงอายุ 20 – 60 ปี เพราะอายุ 20 ปี เป็นช่วงเวลาที่เข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นอายุที่บรรลุนิติภาวะสามารถทำธุรกรรมต่างๆ ได้ด้วยตนเอง จนถึงช่วงวัยผู้ใหญ่ตอนปลายที่อายุ 60 ปี ก่อนเข้าสู่วัยเกษียณอายุการทำงาน หรือเข้าสู่วัยสูงอายุ

3.2 การว่างงาน

พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2524: 406) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การว่างงาน (Unemployment) หมายถึงภาวะบังคับหรือจำยอม ที่ทำให้บุคคลที่มีกำลังวังชาและความสามารถเป็นแรงงานได้ต้องไร้งานซึ่งควรทำได้ตามเวลา ค่าจ้าง และเงื่อนไขการทำงานปกติ คำนี้ไม่ใช้กับกรณีบุคคลหรือสภาพที่ผิดไปจากความหมายปกติเกี่ยวกับลักษณะแรงงานและสภาพการทำงาน เช่น เด็กทารกหรือคนทุพพลภาพไม่ถือว่าว่างงาน เพราะบุคคลประเภทที่กล่าวนี้ไม่นับอยู่ในกองกำลังแรงงาน

อนพัทธ์ หนองคู่ (2544: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายการว่างงานว่า เป็นภาวะที่บุคคลอยู่ในวัยทำงานประสงค์จะทำงานแต่ไม่มีงานทำ ซึ่งไม่นับรวมถึงการว่างงานโดยสมัครใจ เช่น นักเรียน

นักศึกษา แม่บ้านที่อยู่ในวัยทำงานแต่ไม่มีความประสงค์จะทำงาน ซึ่งการว่างงานแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. การว่างงานชั่วคราว เป็นการว่างงานเนื่องมาจากการเปลี่ยนงานหรือรอคอยงาน ตลอดจนการว่างงานตามฤดูกาล

2. การว่างงานตามวัฏจักรธุรกิจ เกิดจากธุรกิจประสบปัญหาถดถอยหรือตกต่ำ ทำให้ลดปริมาณการผลิตลงจนก่อให้เกิดปัญหาการปลดพนักงาน ทำให้เกิดการว่างงานขึ้นในระบบเศรษฐกิจ

3. การว่างงานอันเนื่องมาจากโครงสร้าง เกิดจากการถดถอยของอุตสาหกรรมหลัก อาจเนื่องมาจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบความต้องการของผู้บริโภค จนทำให้แรงงานไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับอุตสาหกรรมใหม่ได้ทัน จึงทำให้เกิดปัญหาการว่างงานขึ้น

4. การว่างงานอันเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี เกิดจากธุรกิจนำเอาเครื่องมือเครื่องจักรที่ทันสมัยมาใช้แทนแรงงานมนุษย์ ทำให้เกิดปัญหาการว่างงานขึ้น

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2545: ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของผู้ที่ว่างงานว่า ผู้ซึ่งไม่ได้ทำงานอะไรเลย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. ผู้ว่างงานที่กำลังหางานทำ หรือเรียกว่า ผู้ว่างงานเปิดเผย (Open Unemployed) คือผู้ที่ว่างงานอยู่ในปัจจุบันและอยู่ในระหว่างหางาน

2. ผู้ว่างงานที่ไม่ได้กำลังหางานทำ คือผู้ที่ว่างงานอยู่ในปัจจุบันและไม่ต้องการทำงาน

วิจิตต์ศรี สงวนวงศ์ (2547: ออนไลน์) ได้แบ่งประเภทการว่างงาน ดังนี้

1. การว่างงานชั่วคราว (Frictional unemployment) หมายถึง การที่บุคคลไม่มีงานทำเพียงในช่วงระยะเวลาสั้นๆ อาจเกิดขึ้นเนื่องจากขาดข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับงาน อยู่ระหว่างการแสวงหางานที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง อยู่ระหว่างการโยกย้ายไปทำงานในแหล่งใหม่ หรืออยู่ระหว่างการนัดหยุดงานเพื่อเรียกร้องค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ฯลฯ

2. การว่างงานอันเนื่องมาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจ (Structural unemployment) หมายถึง การว่างงานซึ่งเกิดจากแรงงานที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยี เช่น การที่โรงงานมีการนำเอาเครื่องจักรแบบอัตโนมัติมาใช้แทนแรงงาน ทำให้ความต้องการแรงงานลดน้อยลง เป็นต้น หรือเป็นผลอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงในรสนิยมของผู้บริโภค เช่น การที่ผู้บริโภคหันมานิยมใช้สินค้าพลาสติก อาจทำให้อุตสาหกรรมอื่นที่ใช้ทดแทนกัน เช่น เหล็ก สังกะสี ต้องลดการผลิตลง ทำให้คนงานในอุตสาหกรรมเหล่านี้เกิดการว่างงาน หรือเป็นผลเนื่องมาจากการที่ความรู้ความชำนาญของคนงานไม่ได้มีการปรับปรุงให้ทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงของลักษณะงาน ฯลฯ การว่างงานอันเนื่องมาจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจซึ่งเกิดขึ้นมาจากการที่คนขาดความรู้ความชำนาญสามารถแก้ไขได้โดยการจัดโครงการเพื่อทำการฝึกอบรมคนงานให้มีทักษะตามที่นายจ้างพึงประสงค์

3. การว่างงานอันเนื่องมาจากวัฏจักรเศรษฐกิจ (Cyclical unemployment) หมายถึง การว่างงานซึ่งเกิดขึ้นเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจอยู่ในช่วงหดตัว (Recession period) หรือภาวะเศรษฐกิจอยู่ในระยะตกต่ำ (Depression period)

จากรายละเอียดที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการว่างงานหรือผู้ที่ว่างงาน หมายถึง ผู้ที่อยู่ในวัยทำงานที่เคยผ่านการทำงานมาแล้ว มีความประสงค์ที่จะทำงาน แต่ในปัจจุบันไม่มีงานทำเนื่องจากสาเหตุต่างๆ ทำให้ไม่มีงานทำในเวลาปัจจุบัน โดยจะไม่นับรวมถึงผู้ที่อยู่ในวัยทำงานแต่ไม่ประสงค์จะทำงาน

4. บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 บทความที่เกี่ยวข้อง

มานพ ชีวนาสุนทร (2543: ออนไลน์) ได้สรุปเกี่ยวกับการเริ่มต้นธุรกิจ SMEs ไว้ว่า ถ้าหากการเริ่มต้นทำธุรกิจนั้น ยังไม่ทราบว่าควรจะเริ่มต้นอย่างไร ให้พิจารณาจากส่วนประกอบดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติของการเป็นผู้ประกอบการ ว่ามีคุณสมบัติพอที่จะเป็นเจ้าของกิจการที่ดีหรือไม่ ซึ่งผู้ที่ทำธุรกิจนั้น จะต้องมีความรู้หลายประการ ดังนี้

1.1 มีเป้าหมายในชีวิต และเป็นนักแก้ปัญหา

1.2 มีความพยายาม ต้องมีความอดทนสูงต่อภาวะกดดันรอบข้างที่เกิดขึ้น

1.3 มีความคิดสร้างสรรค์ เพราะผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์จึงมีโอกาสชนะคู่แข่งได้ง่าย และทำให้ผู้ค้าได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา

1.4 ต้องมีประสบการณ์ เนื่องจากผู้ที่มีประสบการณ์จะรู้ถึงปัญหา รู้วิธีการจัดการด้านการตลาด วิธีการผลิตที่จะทำให้สินค้ามีคุณภาพ ในกรณีที่เป็นการใหม่ถ้าผู้ประกอบการไม่มีประสบการณ์จะต้องหาทีมเข้ามาช่วยเพื่อให้กิจการสามารถเดินไปได้อย่างรวดเร็ว

1.5 ควรมีทุนของตนเองอย่างน้อย 50% ของเงินลงทุน ส่วนที่เหลืออีก 50% อาจมาจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ

1.6 เริ่มต้นจากธุรกิจเล็กๆ และเงินหรือสินทรัพย์ในกิจการต้องใช้ประโยชน์ในกิจการของตัวเองเท่านั้น

1.7 ต้องทำโครงการออกมาเป็นระบบ วางแผนลดการเสี่ยงและพิจารณาธุรกิจที่จะทำนั้นมีความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด พยายามวางแผนให้เกิดความเสี่ยงน้อยที่สุด

1.8 ศึกษาข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เช่นการฝึกอบรม

1.9 เน้นหาทีมงานที่มีความซื่อสัตย์ต่อองค์กร

1.10 มีมนุษยสัมพันธ์ และรักการบริการ

2. ขั้นตอนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ SMEs

ศึกษาแผนธุรกิจ ในขั้นแรกนี้ ต้องศึกษาว่าเมื่อเริ่มต้นบริหารธุรกิจ จะสามารถทำให้ธุรกิจเติบโตได้อย่างไร มีการขยายธุรกิจใหม่ได้ และสามารถหาผู้ร่วมทุนได้ เช่นสามารถขยายกิจการของเป็นธุรกิจแฟรนไชส์ได้ ซึ่งธุรกิจประเภทนี้สามารถทำได้ง่าย เช่น ขายสีหมึกเขียว ก๋วยเตี๋ยวพริกกะเหรี่ยง ไก่ย่างจี่รพันธ์ แหนมดอนเมือง ฯลฯ ซึ่งธุรกิจประเภทนี้สามารถทำได้ทั้งแนวตั้งและแนวนราบ หมายความว่าทำธุรกิจประเภทเดียวกันแต่สามารถแตกไลน์ออกไปเป็นอย่างอื่นได้อีก

การวางแผนเชิงกลยุทธ์ขององค์กร สิ่งแรกที่ต้องพิจารณาก็คือดูว่าขณะนี้อยู่จุดไหน จะทำอะไร จะไปในทิศทางใด และจะไปได้อย่างไร จะทำธุรกิจนั้นได้อย่างไร จะกระจายสินค้าไปสู่ตลาดได้อย่างไร และมีวิธีการที่จะกระทำการเหล่านี้ได้อย่างไร ความจริงการทำธุรกิจนั้น สามารถทำได้หลายทาง แต่ต้องดูว่าทำไปแล้วคุ้มหรือไม่ และศึกษาหาข้อมูลเพื่อตอบคำถามเหล่านี้ให้ได้

หาความเป็นไปได้ทางการตลาด

1. การทำซ้ำ สินค้าอะไรก็ตามที่ทำซ้ำสินค้าเก่า คุณภาพจะดีขึ้นเนื่องจากการรู้ถูกรู้ผิดไปแล้วหนึ่งถึงสองครั้ง แต่ต้องพยายามทำการพัฒนาสินค้าตัวนั้นไปด้วย เพราะหากทำซ้ำอยู่ที่เดิมนานๆ อาจจะล่าช้ากว่าคู่แข่งได้

2. การขยายธุรกิจเพิ่มขึ้น ทำให้เป็นของใหม่มากขึ้น และใหญ่ขึ้น เพื่อกระจายตลาดและเข้าร่วมในส่วนแบ่งการตลาดของตลาดใหม่

3. การย่อให้เล็กลง สินค้าบางอย่างต้องดูว่าจะทำให้ใหญ่ขึ้น หรือเล็กลง จึงจะเหมาะสมและเป็นที่ต้องการของการตลาดมากกว่ากัน

4. นำไปใช้กับงานอื่น สินค้าที่ผลิตจะต้องสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานอื่นได้ด้วย

5. ขจัดส่วนเกิน โดยควรตัดผลหรือส่วนของการผลิตที่เกินออกที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ออกจากกระบวนการผลิต เนื่องจากจะทำให้เสียเวลาและสิ้นเปลืองต้นทุน

6. นำไปจัดใหม่ สินค้าบางอย่างเมื่อรับเข้ามาแล้วอาจจะต้องนำไปจัดหรือดัดแปลงใหม่ เพื่อให้เกิดความสวยงามและสะดวกต่อผู้บริโภค เช่น พวกกลุ่มสินค้าแฟชั่นฟู้ดที่มาจากต่างประเทศ

7. สินค้าที่เกี่ยวกับการศึกษา เช่น คอมพิวเตอร์ และสินค้าที่เป็นเรื่องของพลังงาน หรือเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ประหยัดพลังงาน สินค้าพวกนี้จะเป็นตัวที่เข้ามามีอิทธิพลมากในตลาด

8. สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ จะเป็นสินค้าประเภทอำนวยความสะดวก ซึ่งน่าจะมีแนวโน้มที่ดีต่อไปในอนาคต

ต้องมองให้ออกว่าตลาดที่จะขายนั้น ใครเป็นผู้ซื้อและหาคำตอบด้วยว่าผู้ซื้อ ซื้อสินค้าไปเพื่ออะไร และสินค้าได้อย่างไร สินค้าควรมีคุณภาพดี ตัวอย่างสินค้าคนไทยที่คนทั่วโลกรู้จักเป็นอย่างดีก็คือ ข้าวหอมมะลิ และเครื่องดื่มกระดังงาแดง ทำให้คนทั่วโลกเห็นภาพว่าคนไทยเป็นคนอดทน ดังนั้นเมื่อจะทำสินค้าของตัวเองให้ดีก็จะประกอบด้วยคุณสมบัติ ดังนี้

9. วัตถุดิบดี และสามารถหาได้ในท้องถิ่น ผู้ประกอบการควรจัดสรรให้ดี

10. ผู้ผลิตต้องชำนาญกับวัตถุดิบและเครื่องมือการผลิตเป็นอย่างดี

การที่ผู้ประกอบการ SMEs จะประสบความสำเร็จนั้น จะต้องมีการเขียนโครงการขึ้นมา เพื่อใช้ประกอบการบริหารธุรกิจ หรือถ้าจำเป็นต้องมีการกู้ยืมเงินลงทุนจากแหล่งเงินทุน ตัวโครงการนี้จะช่วยให้สามารถกู้ยืมเงินได้ง่ายขึ้นเนื่องจากโครงการจะเป็นตัวที่แสดงให้เห็นว่าท่านมี การทำงานเป็นระบบ และจะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารธุรกิจได้

ข้อกำหนดการทำโครงการ ประกอบด้วย

1. มีวัตถุประสงค์
2. มีเวลาทำงาน
3. มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนที่จะบรรลุวัตถุประสงค์

ระยะของโครงการ ประกอบด้วยระยะต่างๆ ดังนี้

1. ระยะเตรียมการลงทุน เป็นระยะก่อนการลงทุน นำข้อมูลมาคิด เขียน และ ตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำ
2. ระยะบริหารโครงการ หรือหาเงินทุนในการบริหารโครงการ
3. ระยะทำการผลิตให้ออกมาเป็นสินค้า

สิ่งที่จะต้องทำต่อไปก็คือการตั้งใจบริหารธุรกิจตามระบบของโครงการที่ตั้งไว้อย่างเต็มที่ การเริ่มต้นและการเตรียมพร้อมที่ดี จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น จะช่วยให้สามารถกิจการ SMEs สามารถดำเนินกิจการได้อย่างสมบูรณ์ สามารถสร้างงาน กระจายรายได้ และช่วย ประหยัดเงินตรา ต่างประเทศ เนื่องจากการผลิตภายในเพื่อทดแทนการนำเข้า และจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยกระตุ้น เศรษฐกิจของชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

เดลินิวส์ (2548: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ประกอบการที่ต้องการเริ่มต้นธุรกิจ ควรเข้าใจ ความหมายของคำว่า “ธุรกิจ” ว่าแท้จริงแล้วธุรกิจนั้นคืออะไร ซึ่งตามความหมาย ธุรกิจ คือ กิจกรรม ที่ดำเนินการ โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อให้เกิดรายได้ มุ่งหวังกำไร ธุรกิจอาจเป็นการผลิตสินค้า เพื่อจำหน่าย บริการ หรือซื้อสินค้ามาขายต่อก็ได้ จุดประสงค์ของธุรกิจที่สำคัญคือกำไร ฉะนั้นเงินที่ เข้ามาต้องมากกว่าเงินที่ออกไปจากธุรกิจ ซึ่งธุรกิจที่สำเร็จแล้วจึงมีลักษณะของ “วงจร” ครบถ้วนและ หมุนเวียนต่อเนื่องตลอดเวลา อาทิ การซื้อวัตถุดิบ การผลิต และการขาย เป็นต้น ก่อนที่จะเดินหน้า ทำธุรกิจนั้น สิ่งที่ต้องตอบกับตัวเองและกับธุรกิจที่จะทำได้ก่อนก็คือ

1. เหตุผลของคืออะไร

2. พร้อมจะเผชิญกับปัญหาหรือไม่ เพราะธุรกิจทุกธุรกิจอาจสำเร็จได้ และก็อาจจะ ล้มเหลวได้เช่นกัน ทางที่ดีจึงต้องตอบให้ได้เสียก่อนว่า พร้อมหรือยังกับการเริ่มต้นธุรกิจ ถ้าพร้อมก็ เตรียมตัวประเมินตนเองในฐานะผู้ประกอบการได้ การประเมินตนเองในฐานะผู้ประกอบการ ซึ่ง ข้อมูลจากสถาบันพัฒนา SMEs ว่าไว้ดังนี้

ในธุรกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง ไม่ว่าจะเป็นภาคการผลิต การขายสินค้า หรือการ ให้บริการใดก็ตาม ปัจจัยสำคัญที่สุดซึ่งมีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลว ก็คือ คุณสมบัติของ ผู้ประกอบการเอง เพราะลักษณะนิสัยจะมีผลกระทบกับความสำเร็จหรือล้มเหลวของธุรกิจ

ก่อนตัดสินใจเริ่มทำธุรกิจจึงควรประเมินตนเองว่ามีความพร้อมเหมาะสมจะทำธุรกิจนั้นหรือไม่ โดยลองพิจารณาจากหัวข้อต่อไปนี้ และพิจารณาว่าคุณมีโอกาสประสบความสำเร็จเพียงใด

ความมุ่งมั่นตั้งใจ การจะประสบความสำเร็จได้ ต้องตั้งใจแน่วแน่ คือมองธุรกิจเป็นเรื่องใหญ่ ต้องทุ่มเทและถามใจของตนเองว่าพร้อมทุ่มกำลังทั้งหมดให้แก่ธุรกิจหรือไม่

แรงจูงใจ ต้องตรึกตรองว่าทำไมถึงอยากทำธุรกิจ ถ้าต้องการทำเพียงแค่หวังว่าจะหาอะไรทำสักอย่างหนึ่ง เป็นความคิดที่ผิด แต่ถ้าเกิดจากความต้องการที่จะทำ โอกาสสำเร็จก็มีมากกว่า

ความซื่อสัตย์ เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงและใช้ประเมินตนเองมากๆ เพราะเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับชื่อเสียงและผลที่จะได้ในอนาคต

สุขภาพ การเริ่มต้นธุรกิจใหม่ๆ จำเป็นต้องใช้ทั้งร่างกายและแรงใจทุ่มเทอย่างมาก ต้องมีสุขภาพดี ไมเช่นนั้นอาจส่งผลให้ไม่สามารถทุ่มเทให้กับธุรกิจได้อย่างเต็มที่ แถมจะพลอยทำให้สุขภาพทรุดลงไปอีก

ความเสี่ยง ไม่มีธุรกิจใดไม่ต้องเสี่ยง ท่านต้องกล้าเสี่ยงและเลือกวิธีเสี่ยงแบบชาญฉลาด การตัดสินใจ ในการทำธุรกิจนั้นมีเรื่องให้ต้องตัดสินใจหลายเรื่อง เจ้าของธุรกิจต้องกล้าตัดสินใจในเรื่องยากๆ เพราะความไม่กล้าตัดสินใจอาจทำให้ธุรกิจมีปัญหา

ครอบครัว บางคนมองว่าไม่ใช่ปัญหา แต่การเริ่มธุรกิจจำเป็นต้องใช้เวลาอย่างมาก ดังนั้นครอบครัวจะต้องเห็นด้วย และพร้อมสนับสนุนเสมอ

ความเป็นผู้นำ เป็นสิ่งสำคัญในการนำพาธุรกิจและองค์กรให้ขับเคลื่อนไปข้างหน้า

มนุษยสัมพันธ์ การทำธุรกิจจำเป็นต้องติดต่อกับคนมากมาย จึงควรมีทักษะและวิธีการในการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับทุกฝ่าย

ความคิดสร้างสรรค์ การทำธุรกิจจำเป็นต้องมีความคิดริเริ่ม กล้าคิดค้นสิ่งแปลกใหม่หรือแสวงหาแนวทางที่มีประโยชน์ต่อธุรกิจ

ความชำนาญด้านบริหาร ควรจะมีพื้นฐานของการบริหารบ้าง อาทิ การคิดคำนวณต้นทุน การขาย หรือการเงิน เป็นต้น

ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจ ควรจะคำนึงและประเมินตนเองว่ามีความรู้เกี่ยวกับธุรกิจที่จะลงทุนมากน้อยขนาดไหน ถ้ามีความรู้มากพอโอกาสที่จะสำเร็จก็มีสูงขึ้น

หลายคนสามารถประสบความสำเร็จได้ แม้ตอนเริ่มต้นจะไม่มีคุณสมบัติของนักธุรกิจที่ดีอย่างครบถ้วน แต่ก็แก้ไขจุดอ่อน และพัฒนาให้เกิดความเข้มแข็ง จากการเรียนรู้ ฝึกฝน จุดนี้ก็สำคัญ ที่จะช่วยให้การประกอบธุรกิจเป็นไปได้อย่างราบรื่น

ธนพล ก่อฐานะ (2551: ออนไลน์) ได้กล่าวไว้ว่า การทำธุรกิจ มีปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่มีผลกระทบในการดำเนินธุรกิจ และตัวอย่างหนึ่งที่มักเกิดขึ้นกับหลายธุรกิจ คือ การเผชิญกับภาวะที่ไม่แน่นอนในการขาย เช่น ในปีหนึ่งจะมีหลายเดือนที่ขายไม่ดีและมีหลายเดือนที่ขายไม่ทัน สำหรับผลที่ได้รับก็คือเดือนที่ขายไม่ดีขาดทุนเสียหาย เดือนที่ขายดีส่งผลกำไรก็ทำรายได้น้อยกว่าที่ควรจะเป็น สรุปได้ว่าทำธุรกิจทั้งปีเฉลี่ยแล้วไม่มีเหลือ ส่วนปีไหนเศรษฐกิจไม่ดีทั้งปีก็

ต้องขาดทุน ไม่นานธุรกิจก็ต้องเลิกกิจการเพราะทุนหมด จะต้องทำอะไรที่จะตัดสินใจทำในสิ่งที่ถูกต้องและต้องแก้ไขปัญหาได้ด้วย ข้อเสนอแนะในการแก้ไขมีดังนี้ คือต้องเตรียมคนที่มีความรู้ความสามารถเพียงพอมาเตรียมข้อมูลของธุรกิจว่าช่วงไหนที่จะมีการขายน้อยกว่าปรกติ และช่วงไหนที่มีการขายมาก หลังจากนั้นก็วางแผนการผลิตให้สอดคล้อง ผลที่ตามมาคือเดือนไหนการขายน้อยก็ขาดทุนเสียหายน้อยลง ส่วนเดือนที่มีการขายมากก็สามารถผลิตหรือขายหรือซื้อมาเตรียมไว้ขายได้อย่างเพียงพอ ผลที่ตามมาคือสามารถทำกำไรได้มากเพียงพอที่จะชดเชยเดือนที่ขาดทุน นอกจากนี้อาจจะมีการเก็บไว้นานจนเงินอีกด้วย และถ้าคนของที่หามาช่วยเก่งมากพอก็ยังสามารถเตรียมความพร้อมเพิ่มขึ้นในทุกด้านเช่น พนักงานขายเพิ่ม รายการส่งเสริมการขาย ปรับปรุงสินค้าหรือเพิ่มสินค้าให้มากขึ้น จะช่วยให้เดือนที่ขายน้อยก็ขายเพิ่มขึ้น เดือนที่ขายมากก็ขายมากขึ้นอีก ก็จะมีการขาดทุนลดลงและมีการกำไรเพิ่มอีกด้วย ต่อไปธุรกิจของก็มีแต่ดีขึ้นๆ ความสำเร็จของธุรกิจย่อมที่จะต้องเป็นไปได้ แต่สิ่งที่ควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก คือการเริ่มต้นเตรียมความพร้อม ส่วนใหญ่เป็นการเริ่มต้นที่คนเช่น ถ้าเป็นคนเก่าต้องมีการปรับปรุงตัวเองหรือเรียนรู้เพิ่มเติม หรือหาคนที่มีความสามารถมาช่วยเตรียมความพร้อม เพื่อที่จะได้ไม่พลาดโอกาสที่ผ่านเข้ามาซึ่งหายากมากขึ้นทุกวัน ๆ

การเตรียมความพร้อมอย่างเต็มที่ เป็นสิ่งที่ควรทำ เพราะบ่งบอกถึงโอกาสที่มีอยู่อย่างมาก อยู่ที่ใครมีความพร้อมมากกว่าก็จะคว้าความสำเร็จได้ก่อน

การเปิดโอกาสให้ตัวเองมีทางเลือก หลายครั้งที่คนด่วนตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยไม่ได้เปิดโอกาสให้ตัวเองมีทางเลือก ผลที่ตามมาคือความผิดพลาดและถ้าสามารถย้อนเวลาได้ ต้องบอกตัวเองว่ายังมีทางเลือกอื่นที่ดีกว่า ผลลัพธ์ที่เปลี่ยนได้จะต้องดีกว่าเดิมอย่างแน่นอน สาเหตุก็คือมีเวลามากขึ้นในการคิดพิจารณา มีสติที่จะคิดให้รอบคอบ มีการคิดเปรียบเทียบข้อดีข้อเสียให้ละเอียดมากยิ่งขึ้น มีการใช้เหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์ โดยจะขอยกตัวอย่างมาเป็นข้อคิดเปรียบเทียบเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ดังนี้

การทำธุรกิจ มีหลายๆกิจกรรมหรือมีหลายๆกรณี ควรที่จะมีสองทางเลือก เพื่อการทำงาน การดำเนินธุรกิจจะได้ดำเนินงานอย่างราบรื่น

การสร้างองค์กร ในแต่ละหน่วยงาน ในแต่ละตำแหน่งหน้าที่ถ้ามีตัวตายตัวแทน โดยวางแผนไว้ในผังการบริหารงานบุคคลล่วงหน้า ถ้ามีคนป่วย ถ้ามีคนลาออกจะมีคนทำงานแทนได้ทันที โดยไม่ทำให้งานสะดุด

การผลิต ถ้าแผนงานผลิตมีวางแผนขบวนการผลิตมีสองเครื่อง เป็นสองสายการผลิต มีสอง Suppliers มีวัตถุดิบทดแทน เพื่อเป็นทางเลือกเพิ่มไม่ต้องหยุดการผลิตถ้ามีการขาดอย่างใดอย่างหนึ่ง

การเงิน ถ้ามีการวางแผนใช้บริการทางการเงินจากธนาคารอย่างต่ำสองธนาคารขึ้นไปจะทำให้การบริหารการเงินได้ดีกว่าใช้ธนาคารเดียวในการทำธุรกิจ

การเปิดโอกาสให้ตัวเองในการทำอะไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นชีวิตส่วนตัว การทำธุรกิจ การดำเนินชีวิตถ้าสามารถเพิ่มทางเลือกในการตัดสินใจ จะเป็นการเพิ่มโอกาสที่จะทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จนั่นเอง

สฤษชัย ภัทรบรรเจิด (2551: ออนไลน์) ได้สรุปถึง ปัจจัยสู่ความสำเร็จสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ไว้ว่า ผู้ที่ต้องการทำธุรกิจเป็นของตนเองจำเป็นจะต้องมีสัญชาตญาณของความเป็นผู้ประกอบการ และมีความขวนขวายในการหาช่องทางในการลงทุนทำธุรกิจอยู่เสมอ ดังนั้นผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการ จำเป็นจะต้องไม่สะทกสะท้านกับปัญหาอุปสรรคใดๆ ที่จะเกิดขึ้นมีแต่ความตั้งใจ แน่วแน่ว่าจะทำ ต้องทำให้ได้แม้จะเหน็ดเหนื่อยอย่างไรก็ต้องอดทน ทำงานหนักต่อไปและมีความผูกพันกับงานที่ทำเพื่อให้เกิดความสำเร็จ จากการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จนั้น ต้องมีหลายประการประกอบกัน ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการ อาจจะไม่จำเป็นจะต้องมีให้ครบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่จำเป็นบางข้อที่ควรจะมี ดังนั้นขอให้พิจารณาดูตนเองว่าขาดข้อใดบ้าง เห็นสมควรที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตนเองก็จะเป็นประโยชน์ คุณลักษณะดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

1. ความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) "ธุรกิจ" กับ "ความเสี่ยง" เป็นของคู่กันผู้ที่เป็นผู้ประกอบการ ชอบทำงานที่ท้าทายความรู้ ความสามารถของตนเอง และจะไม่มี ความภูมิใจกับงานที่ง่าย หรืองานที่มีความเป็นไปได้อย่างราบรื่นหรือเท่ากับไม่มีความเสี่ยงเลย และจะหลีกเลี่ยงงานที่มีความเสี่ยงสูงเกินไป แต่ชอบงานที่มีความเสี่ยงปานกลาง คือ มีโอกาสประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลว ความเสี่ยงระดับนี้ได้มีการประเมินแล้วว่าไม่เกินความสามารถที่จะทำให้บรรลุผลสำเร็จ โดยจำเป็นต้องหาทางเลือกไว้หลายทาง เช่น การลงทุนธุรกิจ จำเป็นจะใช้เวลา ศึกษาวางแผนการตลาด เลือกกระบวนการผลิตที่เหมาะสมกับวัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ เงินลงทุน หลักการบริหารพร้อมทั้งคำนวณผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับภายใต้ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและนโยบายของรัฐ โดยศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วค่อยตัดสินใจและพร้อมที่จะเผชิญกับปัญหา โดยมีการประเมินความเป็นไปได้เป็นอย่างดีแล้ว

2. ต้องการมุ่งความสำเร็จ (Need for Achievement) เมื่อมองเห็นโอกาสแห่งความเป็นไปได้ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้ว ผู้ประกอบการจะมุ่งมั่นใช้พลังงานความคิดสติปัญญา ความสามารถทั้งหมด ทำงานหนักทุ่มเทให้กับงาน เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามช่องทางที่วางไว้ โดยไม่คำนึงถึงความยากลำบาก และยังคงต่อสู้ต่อไป พร้อมจะทุ่มเทเวลาทั้งหมดให้กับงาน เกิดการเรียนรู้ถึงความผิดพลาดจากที่ผ่านมา เพื่อแก้ไขไปสู่ความสำเร็จ พอใจภูมิใจในงานออกมาดีเด่น จุดมุ่งหมายทางธุรกิจมีได้อยู่ที่ทำการใด แต่จะทำการขยายความเจริญเติบโตของกิจการ ก้าวไปเป็นเพียงเครื่องสะท้อนว่าจะทำได้ และไม่เพียงสนใจที่ผลบรรลุเป้าหมาย แต่สนใจวิธีการของกระบวนการที่ทำให้บรรลุเป้าหมายด้วย

3. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Creativity Thinking) เมื่อผู้ประกอบการต้องการประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่พอใจที่จะทำในสิ่งซ้ำ ๆ เหมือนแบบดั้งเดิม แต่เป็นผู้ที่ชอบเอาประสบการณ์ที่ผ่านมานำมาประยุกต์ใช้สร้างสรรค์หาวิธีการใหม่ที่ดีกว่าเดิม

นำมาใช้กับการบริหารธุรกิจ เป็นผู้เข้าถึงปัญหาแล้วหาทางแก้ไข หาแนวทางพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการ ปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา กล้าที่จะผลิตสินค้าที่แตกต่างจากตลาดที่มีอยู่เดิม กล้าใช้วิธีการขายที่ไม่เหมือนใคร กล้าประดิษฐ์ค้นคว้าสิ่งแปลกใหม่เข้าสู่ตลาด และเกือบทุกครั้งของความแตกต่างนั้นทำให้ได้ผลสำเร็จเป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังกล้าคิดค้นประดิษฐ์เครื่องจักร เครื่องมืออุปกรณ์ใหม่ ๆ มาใช้ในการผลิต นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ พร้อมทั้งแสวงหาวัตถุดิบใหม่ ๆ มาทดแทนปรับปรุงกระบวนการดำเนินงาน นำระบบการจัดการสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดต้นทุนการผลิต ความคิดสร้างสรรค์นี้อาจคิดขึ้นมาเอง หรือเอาแนวคิดมาจากนักประดิษฐ์ นักวิจัยผู้เชี่ยวชาญที่ศึกษามากก็ได้

4. รู้จักผูกพันต่อเป้าหมาย (Addict to Goals) เมื่อการตั้งเป้าหมาย มีการวาดภาพจินตนาการไปถึงความสำเร็จ และจะต้องทำอะไรถ้าล้มเหลว หาสาเหตุว่าเกิดจากอะไร และจะแก้ไขอย่างไร ดังนั้นเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้ประกอบการจะต้องทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป้าหมายนั้นล้วนแต่เป็นการเอาชนะทั้งนั้น มีความคิดผูกพันที่จะเอาชนะ จนสามารถวางแผนกลยุทธ์ไว้ล่วงหน้า มีการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคที่อาจขัดขวางในการไปสู่เป้าหมาย เตรียมป้องกันที่จะเอาชนะปัญหาอุปสรรคที่คาดว่าจะทำให้เกิดการล้มเหลว แต่ขณะเดียวกันมองโลกในแง่ดี มีความหวัง มุ่งมั่นต่อเป้าหมายของความสำเร็จจนมองเห็นอนาคต

5. ความสามารถโน้มน้าวจิตใจผู้อื่น (Ability to motivate) ผู้ประกอบการที่ดีนอกจากมีความสามารถในการทำงานแล้ว ยังต้องมีความสามารถในการชักจูงโน้มน้าวจิตใจ ผู้อื่นให้ความร่วมมือช่วยเหลือในการทำงาน รู้จักใช้ความสามารถในการทำงานสร้างทัศนคติและแรงจูงใจต่อผู้ร่วมงานให้สามารถเข้าใจการทำงาน และเต็มใจปฏิบัติงานตามที่วางไว้ สามารถโน้มน้าวใจผู้ให้เงินทุน เช่น ธนาคาร ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ให้คล้อยตามและยินดีให้การสนับสนุนทางการเงินและการลงทุน

6. ยืนหยัดต่อสู้ทำงานหนัก (Hard Working) เมื่อพิจารณารอบคอบแล้วตั้งเป้าหมายจะต้องพยายามทำงานหนัก ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ แม้ว่าจะต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรค ถูกกดดันอย่างใหญ่หลวงก็ไม่สามารถหยุดหยั่งได้ ขอเพียงให้งานที่รับผิดชอบสำเร็จเท่านั้น

7. เอาประสบการณ์ในอดีตมาเป็นบทเรียน (Learning from Experience) เป็นลักษณะสำคัญที่ควรจะต้องปฏิบัติสำหรับผู้ประกอบการ เป็นการมองผลงานในอดีตที่เคยทำผิดพลาด นำมาเป็นบทเรียนสะท้อนไม่ให้เกิดเหตุการณ์เช่นนั้นอีก หรือนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานหรือนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการทำงาน ให้มุ่งไปสู่การทำงานที่ดีกว่าเดิม โดยมองเหตุการณ์ต่างๆ ว่าเป็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้ในการทำงาน บางครั้งแม้ว่าจะไม่สามารถทำได้สำเร็จ ก็จะหยุดคิดเพื่อหาวิธีใหม่ ๆ มาแก้ไขปัญหา ไม่มัวทะลุยึดมั่นกับแผนเดิมแล้วทำไม่ได้ ผู้ประกอบการจะต้องยืดหยุ่นเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงานจนทำได้สำเร็จ และฟังความคิดเห็นของผู้รู้ผู้แนะนำ

8. มีความสามารถในการบริหารงานและมีความเป็นผู้นำที่ดี (Management and Leadership Capability) มีลักษณะการเป็นผู้นำ รู้หลักการบริหารงานจัดการที่ดี เมื่อต้องทำงาน

ร่วมกับบุคลากรหลายระดับในภาวะที่แตกต่างกันออกไปตามระยะการเติบโตของกิจการ ซึ่งลักษณะของความเป็นผู้นำก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วย โดยเฉพาะระยะเริ่มทำธุรกิจ จะต้องรับบทเป็นผู้นำ ที่ลงมือทำทุกอย่างด้วยตนเอง ทำงานหนัก เพื่อให้บรรลุความสำเร็จเอาใจใส่ผู้ร่วมงาน วางแนวทางการทำงาน พร้อมให้คำแนะนำ ผู้ร่วมงานรับคำสั่งด้วยความเต็มใจปฏิบัติ เป็นผู้กำกับดูแลอย่างใกล้ชิด และเป็นกันเอง ผลงานดำเนินไปด้วยดี ต่อมากิจการเติบโตขึ้น การบริหารงานก็เปลี่ยนแปลงไป ลูกน้องมีการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมั่นได้มากขึ้น ไว้วางใจและแบ่งความรับผิดชอบให้ลูกน้องมากขึ้น จนถึงปล่อยให้ดำเนินการเอง ส่วนตนเองจะได้มีเวลาใช้ความคิดพัฒนาผลิตภัณฑ์ ขยายกิจการหรือลงทุนใหม่ มีการวางแผนสั่งการ ตัดสินใจทำงานตามที่วางไว้ กล้าลงทุนจ้างผู้บริหารมืออาชีพมาช่วยงานมากกว่าเป็นธุรกิจครอบครัว รู้จักปรับ เปลี่ยนแปลงการบริหาร สามารถทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้

9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง (Be Self Confident) ผู้ประกอบการที่มีแนวโน้มประสบความสำเร็จ มักจะเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง มีความเป็นอิสระและพึ่งตนเองได้ มีความมั่นใจ ตั้งใจเด็ดเดี่ยว เข้มแข็งมีลักษณะเป็นผู้นำ และมีความเชื่อมั่นที่จะพิชิตเอาชนะสิ่งแวดลอมที่น่าสะพรึงกลัวได้ มีความทะเยอทะยาน และไม่ประเมินความสามารถของตนเองสูงเกินไป หรือเชื่อมั่นตัวเองมากเกินไป จึงไม่แปลกที่ผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จเคยมีประวัติความล้มเหลวมาแล้วหลายครั้ง โดยเฉพาะช่วงแรกของชีวิตการทำงาน แต่จะไม่เลิกล้มจนสามารถต่อสู้ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้สำเร็จ เชื่อมั่นว่า ไม่ว่าสถานการณ์อย่างไรจะต้องพึ่งตนเองได้ ปัจจุบันเป็นปัจจัยเสริมเท่านั้น การทำงานหนัก ความทะเยอทะยานและการแข่งขันจะเป็นสิ่งสนับสนุนตนเองได้ดีที่สุด

10. มีวิสัยทัศน์กว้างไกล (Visionary) เป็นผู้มีประสบการณ์ สามารถที่จะวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคตข้างหน้าได้อย่างแม่นยำและพร้อมรับเหตุการณ์ที่จะเปลี่ยนแปลง

11. มีความรับผิดชอบ (Responsibility) รับผิดชอบต่องานที่ทำเป็นอย่างดี เป็นผู้นำในการทำสิ่งต่าง ๆ มักจะมีความคิดริเริ่มแล้วลงมือทำเอง หรือมอบหมายให้ผู้อื่นทำ และเป็นผู้ดูแลจนงานสำเร็จไปตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยจะรับผิดชอบผลการตัดสินใจ ไม่ว่าจะผลออกมาจะดีหรือไม่มีความเชื่อว่าความสำเร็จเกิดจากความเอาใจใส่ ความพยายาม ความรับผิดชอบมิใช่เกิดจากโชคหรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดขึ้น

12. มีความกระตือรือร้น และไม่หยุดนิ่ง (Enthusiastic) มีการทำงานที่เต็มไปด้วยพลัง มีชีวิตชีวาที่ยากจะทัดทาน มีความกระตือรือร้น ทำงานทุกอย่างโดยไม่หลีกเลี่ยง ทำงานหนักมากกว่าคนปกติทั่วไป เร่งรัดตัวเองทุกวัน มีพลังผูกพันตัวเองไม่อยู่นิ่งด้วย

13. ใฝ่หาความรู้เพิ่มเติม (Take New Knowledge) ถึงแม้จะเชี่ยวชาญชำนาญในการ แต่ความรู้และประสบการณ์อย่างอื่น หรือที่มีอยู่ยังไม่เพียงพอ ก็ต้องหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ โดยเฉพาะความรู้ข้อมูลทางการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย ทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลเหล่านี้จะช่วยให้เขาวิเคราะห์สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง ความรู้ไม่มีวันเรียนจบ ความรู้จะได้จากการ

สัมมนาฝึกอบรม อ่านหนังสือทำให้มีความรู้เพิ่มขึ้น และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญมาช่วยให้ข้อคิดเห็น แก้ไขปัญหา สิ่งเหล่านี้จะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้งานสำเร็จเร็วขึ้น

14. กล้าตัดสินใจและมีความมุ่งมั่นพยายาม (Can Make Decision and Be Attempt) กล้าตัดสินใจมีความหนักแน่นไม่หวั่นไหว เชื่อมั่นในตนเองกับงานที่ทำ มีจิตใจของนักต่อสู้ แม้ งานจะหนักก็ทุ่มเทให้สุดความสามารถ ไม่กลัวงานหนัก ถือว่างานหนักนั้นเป็นงานท้าทายใช้ ความรู้ สติปัญญา ความสามารถของตนเองในการทำงาน และจะภูมิใจเมื่อทำได้สำเร็จ ความมู มานะพยายามนั้น เป็นการทุ่มเทชีวิตจิตใจ มีการแข่งขันกับตัวเองและแข่งขันกับเวลาขวนขวาย หาทางแก้ไขปัญหาลงมือลงแรงจนสามารถบรรลุผลสำเร็จ

15. อย่าตั้งความหวังไว้กับผู้อื่น (Independent) ผู้ประกอบการที่เพิ่งเริ่มทำธุรกิจ มักใช้น้ำพักน้ำแรงที่มาจากตนเอง จึงมีการผลักดันให้ผู้ที่อยู่รอบด้านทำงานหนักอย่างเต็มที่เช่นเดียวกับ ตนเพื่อให้งานสำเร็จ และมุ่งหวังความสำเร็จ

16. มองเหตุการณ์ปัจจุบันเป็นหลัก (Focus on Current Situation) ผู้ประกอบการบางคน มักจะฝังใจในอดีต ซึ่งบางคนประสบความสำเร็จ บางคนล้มเหลวแล้วไม่สามารถปรับตัวได้ บางคนปรับตัวได้โดยพยายามเข้าใจในอดีต บางคนมีแต่โลกแห่งความฝัน สร้างวิมานในอากาศ แล้วไม่ลงมือทำ จึงไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ดังนั้นผู้ประกอบการจะต้องทำงานปัจจุบันให้ดีที่สุด คิดถึงอนาคตด้วยการวางแผนไว้อย่างรอบคอบ

17. สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม (Adaptable) ต้องเชื่อมั่นในความสามารถของตนที่ จะปรับตัวเองให้เป็นไปตามต้องการของสภาพแวดล้อมมากกว่าปล่อยให้ทุกอย่างเป็นไปตาม ธรรมชาติ หรือขึ้นอยู่กับโชคหรือดวง

18. รู้จักประมาณตนเอง (Self Assessment) การทำอะไรรู้จักประมาณตนเอง ไม่ทำสิ่งใดเกินตัว เกินความสามารถ จะได้ไม่ประสบกับความล้มเหลวในการลงทุนทำธุรกิจ ในระยะแรก การคาดการณ์ตลาดยังไม่ชัดเจน แต่ทำธุรกิจแบบใจใหญ่ แทนที่จะเริ่มเล็กๆ ไปก่อน แต่กลับไป ลงทุนใหญ่ทีเดียว ผลลัพธ์ไม่สามารถหาตลาดได้ สินค้าที่ผลิตได้ก็ไม่สามารถจะระบายออกไปได้ ผลสุดท้ายมีสินค้าค้างสต็อก เงินทั้งหมดก็มาจมอยู่กับสินค้า ไม่สามารถหาเงินลงทุนต่อไปได้ นี่ เป็นสาเหตุของความเกินตัว ทำให้ธุรกิจล้มเหลวได้

19. ต้องมีความร่วมมือและแข่งขัน (Participation and Competition) การทำธุรกิจย่อมมี จุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ เพื่อกำไร แม้ว่าจุดมุ่งหมายเดียวกันก็ไม่จำเป็นต้องแข่งให้ล้มไปข้างหนึ่ง ยังมีวิธีการที่จะมุ่งสู่ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกัน ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันออกไป ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจประเภทเดียวกันจะต้องไม่พยายามทำธุรกิจให้เกิดผู้แพ้ผู้ชนะ แต่ต้อง ดำเนินให้เกิดเพียงผู้ชนะอย่างเดียว ร่วมมือกันพึ่งพาอาศัยกันเพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดโดยร่วมกันตั้ง เป็นสมาคม ชมรม เพื่อช่วยเหลือกัน การทำธุรกิจต้องมีการแข่งขัน ควรแข่งขันในเรื่องพัฒนา ผลิตภัณฑ์ คุณภาพ บริการ ด้านลดต้นทุนการผลิต ถ้าไม่มีการแข่งขัน ก็จะไม่มีการพัฒนาเกิดขึ้น

20. ประหยัดเพื่ออนาคต (Safe for Future) การดำเนินธุรกิจต้องใช้ระยะเวลายาวนาน กว่าบรรลุเป้าหมาย การดำเนินงานระยะสั้นยังไม่เห็นผล ผู้ประกอบการต้องมีการประหยัด อด

ออมไว้เพื่อนำไปขยายกิจการในอนาคต ต้องรู้จักห้ามใจที่จะหาความสุขความสบายในช่วงที่ธุรกิจอยู่ในช่วงตั้งตัว เพื่อก่อนหน้าข้างหน้า

21. มีความซื่อสัตย์ (Loyalty) ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อลูกค้าในด้านคุณภาพสินค้าและต้องสร้างความเชื่อถือของตัวเองในการเป็นลูกหนี้ที่ดีของธนาคาร เป็นนายที่ดีของลูกน้อง มีความซื่อสัตย์ต่อหุ้นส่วน ต่อครอบครัว และต่อตนเอง

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2551: ออนไลน์) ได้ให้คำแนะนำถึงทางเลือกในการทำธุรกิจที่สามารถใช้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี สำหรับผู้ที่อยากเป็นเจ้าของธุรกิจเอง ซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงผลดี และผลเสียของแต่ละวิธีประกอบการตัดสินใจ ไว้ดังนี้

วิธีแรก เกิดจากการมีความคิดทางธุรกิจที่ดี ความคิดทางธุรกิจที่ดีอาจจะมาจากการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าหรือบริการ หรืออาจอยู่ในรูปความคิดดั้งเดิมหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจเป็นช่องว่างในตลาดที่สามารถเติมเต็มได้ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับงานที่ทำอยู่ ความสนใจหรืองานอดิเรกที่สามารถเปลี่ยนมาทำในเชิงธุรกิจได้ ไม่ว่าจะเป็นความคิดที่เกิดจากอะไรก็ตาม จะต้องแน่ใจว่าสามารถตอบสนองได้ทั้งความต้องการโดยส่วนตัวของตนเอง และความเป็นไปได้ในการทำธุรกิจ ซึ่งจะมีคำถามที่ควรหาคำตอบให้กับตัวเองก่อนตัดสินใจคือ

1. มีประสบการณ์และความชำนาญอะไรสำหรับนำมาใช้ประโยชน์ในการทำธุรกิจที่เลือกประกอบการ
2. มีตลาดรองรับหรือไม่ และมีคนที่ต้องการความคิดของเราหรือไม่ ลูกค้าอยู่ที่ไหน และจะยอมจ่ายซื้อสิ่งนี้จากเราหรือไม่
3. ขนาดของตลาดเป็นอย่างไร และจะสามารถเข้าถึงได้อย่างไร
4. ใครคือคู่แข่งที่สำคัญ
5. มีความแตกต่างจากสินค้าและบริการที่มีอยู่เดิมๆ หรือไม่
6. ลงทุนอย่างไร
7. วิธีการแก้ไขกรณีเกิดความผิดพลาด

วิธีที่สอง ทดลองรูปแบบธุรกิจที่มีอยู่แล้ว ผู้เริ่มต้นธุรกิจหลายรายใช้ทางลัด โดยการซื้อธุรกิจที่มีอยู่เดิม หรือการซื้อธุรกิจแฟรนไชส์ ที่มีรูปแบบทางธุรกิจเป็นที่รู้จักและยอมรับในตลาด เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากการต้องเริ่มใหม่โดยลำพัง วิธีนี้มีทั้งข้อดี และข้อเสีย ดังนี้

ข้อดี

1. ง่ายต่อการกู้ยืมเงิน
2. มีการนำเสนอสินค้าและบริการในตลาดแล้ว
3. แผนธุรกิจและวิธีการทางการตลาดถูกจัดวางระเบียบไว้อย่างชัดเจน
4. ช่วยสร้างประสบการณ์ที่มีค่าในการทำธุรกิจสำหรับการเริ่มต้นได้เป็นอย่างดี
5. ปัญหาหลายอย่างได้มีการค้นพบและแก้ไขแล้ว
6. บางแฟรนไชส์มาพร้อมกับการสนับสนุนด้านเงินทุนด้วย

ข้อเสีย

1. ธุรกิจที่ขายกิจการในราคาพิเศษบางแห่งก่อให้เกิดปัญหาตามมา ซึ่งผู้ซื้อจะต้องแน่ใจว่าเข้าถึงเหตุผลของการขายธุรกิจอย่างชัดเจน ซึ่งบางที่คุณอาจจะต้องจ่ายเพิ่มขึ้นจากราคาที่คุณซื้อไว้เพื่อปรับปรุงให้เกิดโอกาสที่จะประสบความสำเร็จ
2. สิทธิในการที่เป็นเจ้าของแฟรนไชส์ หรือสิทธิในการขายสินค้าและบริการอาจมีราคาสูงมาก
3. ในกรณีของแฟรนไชส์ อาจมีข้อจำกัดในการดำเนินธุรกิจ ที่ต้องทำตามอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

วิธีที่สาม รูปแบบเฉพาะ การเป็นเจ้าของธุรกิจบางครั้งอาจมาจากวิธีการที่คาดไม่ถึง เช่น การได้รับข้อเสนอให้ซื้อกิจการจากนายจ้าง หรือการได้รับโอกาสในการดูแลธุรกิจของครอบครัว เป็นต้น ในการเข้ามาเริ่มต้นธุรกิจแบบนี้ก็เหมือนกับรูปแบบอื่นๆ คือ จะต้องมีความมุ่งมั่นและตั้งใจสูง ควบคู่กับการที่ต้องมีเงินทุนสำหรับใช้หมุนเวียนในกิจการ และที่สำคัญจะต้องประเมินความเป็นไปได้ของธุรกิจอย่างระมัดระวัง

ข้อดี

1. มีการดำเนินงานในส่วนการพัฒนาสินค้าและบริการ การวางแผน และการทดสอบตลาดมาแล้ว
2. มีกลุ่มลูกค้าอยู่แล้ว มีรายได้ที่แน่นอนส่วนหนึ่ง มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับหนึ่ง และยังมีเครือข่ายสำหรับติดต่อที่เป็นประโยชน์ได้
3. กรณีของการซื้อกิจการจากนายจ้าง อาจมีความรู้ ความชำนาญในธุรกิจอยู่แล้วเป็นทุนเดิม

ข้อเสีย

1. อาจจะต้องมารับภาระปัญหาของคนอื่นต่อ ดังนั้นก่อนตัดสินใจ จะต้องตั้งคำถามกับตัวเองก่อนว่าจะสามารถแก้ไขปัญหาที่มีอยู่ได้หรือไม่
2. กรณีที่ซื้อกิจการจากนายจ้าง อาจเสียสิทธิประโยชน์ที่เคยได้รับจากการเป็นลูกจ้างในขณะเดียวกัน อาจจะต้องแบกรับความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านการบัญชี การบริหารบุคลากร และการจ่ายเงินเดือน เป็นต้น

วิธีสุดท้าย ทำธุรกิจเป็นงานนอกเวลา ถ้าลักษณะธุรกิจสามารถทำงานนอกเวลาได้ สามารถตัดสินใจที่จะเลือกรูปแบบที่เหมาะสมกับงานที่ทำอยู่ปัจจุบันหรือความรับผิดชอบอื่น และเมื่อธุรกิจไปได้ดี หรือสถานการณ์ทางการงานเปลี่ยนแปลงไปก็อาจจะก้าวเข้ามาทำธุรกิจอย่างเต็มตัว

ข้อดี

1. ยังคงมีรายได้อยู่ขณะที่ธุรกิจยังไม่แข็งแรงพอ
2. เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น โทรศัพท์ตอบรับ อินเทอร์เน็ต และ E-mail สามารถช่วยให้ติดต่อกันได้ ถึงแม้ไม่ได้อยู่ดูแลธุรกิจในเวลาสั้น

ข้อเสีย

1. อาจจะยาก เกิดความเครียด และรู้สึกเหนื่อย เพราะต้องบริหารเวลาที่ใช้ในการทำธุรกิจและงานประจำควบคู่กัน

2. อาจทำให้ต้องใช้ระยะเวลานานกว่าเพื่อที่จะทำให้ธุรกิจมั่นคง

3. อาจต้องเสียภาษีสำหรับรายได้ทั้งสองอย่างในอัตราที่สูงกว่าปกติ (อัตราก้าวหน้า)

แต่หลายคนมองว่าวิธีนี้เป็นวิธีที่ปลอดภัยที่สุด เพราะยังคงมีรายได้ที่แน่นอนควบคู่กับรายได้ที่จะเกิดขึ้นกับธุรกิจ และในทางกฎหมายไม่จำเป็นต้องแจ้งนายจ้างว่ากำลังทำธุรกิจอยู่ ถึงแม้บางแห่งกำหนดไว้ในสัญญาจ้างห้ามไม่ให้พนักงานทำงานอื่น แต่อาจใช้วิธีขอปรับเวลาการทำงานให้ยืดหยุ่นกว่าเดิมแทน

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สุกรี แก้วมณี (2539: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏนครปฐม เพื่อศึกษาว่านักศึกษาที่เข้ามาเรียนในโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ มีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการมากน้อยเพียงใด มีความต้องการที่จะประกอบการธุรกิจของตนเองหรือไม่เพราะอะไร อาชีพการประกอบการธุรกิจเป็นอาชีพที่นักศึกษาให้ความสำคัญในการเลือกอาชีพมากน้อยเท่าใด เพราะเหตุผลอะไร การที่นักศึกษามีการเรียนรายวิชาที่เกี่ยวกับการประกอบการธุรกิจส่วนตัวมาแล้วในระดับการศึกษาต่างๆ จะมีผลกระทบต่อการเสริมสร้างความเป็นผู้ประกอบการอย่างไร ประชากรที่กำหนดคือ นักศึกษาโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจระดับอนุปริญญา คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏนครปฐม ในปีการศึกษา 2538 เฉพาะนักศึกษาในโครงการการศึกษาเพื่อบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 12 หมู่เรียน รวมเป็นประมาณ 480 คน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษา 6 หมู่เรียน จำนวน 240 คน ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษามีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการด้านความต้องการผลตอบแทนสูงมากที่สุด รองลงมา คือ ความกล้าเสี่ยง การพึ่งพาตนเอง และลักษณะที่ปรากฏน้อยที่สุด คือความพร้อมที่จะทำงานหนัก และเป็นที่น่าสนใจว่านักศึกษาขาดความมั่นใจในเรื่องของการมองโอกาสทางธุรกิจ คือขาดความมั่นใจในระดับที่จะตัดสินใจได้ว่า จะทำธุรกิจอะไรจึงประสบความสำเร็จ จึงทำให้ความกล้าเสี่ยงและความมั่นใจลดลง และตัวแปรอิสระ ที่ทำให้ค่าเฉลี่ยของการตอบแบบประมาณค่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ คืออาชีพปัจจุบัน รายได้เฉลี่ย อาชีพของบิดาของผู้ตอบแบบสอบถาม และจำนวนรายวิชาที่เรียนอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการประกอบการ ส่วน เพศ อายุ และระดับการศึกษาในการเรียนรายวิชาเกี่ยวกับการประกอบการธุรกิจ ไม่ได้ส่งผลให้เกิดความแตกต่าง

วรานี เวสสุนทรเทพ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความต้องการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ของพนักงานตงงานจาก 56 สถาบันการเงิน โดยกลุ่มตัวอย่างได้แก่ พนักงานตงงานจากสถาบันการเงิน 56 แห่ง จำนวน 550 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานตงงานจาก 56 สถาบันการเงิน จากจำนวน 550 คน มีความต้องการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม จำนวน 336 คน หรือร้อยละ 65.12

2. พนักงานตงงานจาก 56 สถาบันการเงิน ที่สำเร็จการศึกษาในวิชาชีพเฉพาะ คือ บริหารธุรกิจ การจัดการทั่วไป เศรษฐศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และนิเทศศาสตร์ ร้อยละ 50.13 มีความสนใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อมประเภทค้าขาย (การเปิดร้านอาหาร ขายของชำ ขายเสื้อผ้า ขายผลไม้ ขายต้นไม้ ธุรกิจเปิดท้ายขายของ) ร้อยละ 66.58 พนักงานตงงานฯ ที่เคยปฏิบัติงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่สนใจประกอบธุรกิจขนาดย่อมร้อยละ 64.30 และในภาพรวมพนักงานตงงานฯ ที่เคยดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ ตำแหน่งบริหาร เจ้าหน้าที่อาวุโส เจ้าหน้าที่และอื่นๆ ซึ่งสนใจประกอบธุรกิจขนาดย่อม ประเภทค้าขาย(การเปิดร้านอาหาร ขายของชำ ขายเสื้อผ้า ขายผลไม้ ขายต้นไม้ ธุรกิจเปิดท้ายขายของ) ร้อยละ 71.43

3. พนักงานตงงานฯ ที่เคยปฏิบัติงานในแผนก/ฝ่ายการเงิน/บัญชี สนใจประกอบธุรกิจขนาดย่อม ร้อยละ 54.74 และในภาพรวม คือ พนักงานตงงานฯ ที่เคยจะปฏิบัติงานในแผนก/ฝ่ายต่างๆ ได้แก่ ฝ่ายกฎหมายและบุคคล ฝ่ายการเงินและบัญชี ฝ่ายวิเคราะห์หลักทรัพย์ และอื่นๆ ซึ่งสนใจประกอบธุรกิจขนาดย่อม ประเภทค้าขาย (การเปิดร้านอาหาร ขายของชำ ขายเสื้อผ้า ขายผลไม้ ขายต้นไม้ ธุรกิจเปิดท้ายขายของ) ร้อยละ 66.84

4. ปัจจัยสำคัญที่พนักงานตงงานฯ ต้องการ ให้องค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนให้การสนับสนุนมากที่สุด คือการหาทำเลที่ตั้ง ในการประกอบธุรกิจขนาดย่อม ร้อยละ 46.30 รองลงมา คือ การสนับสนุนด้านเงินทุน ร้อยละ 42.48

5. ประเภทธุรกิจขนาดย่อมที่พนักงานตงงานฯ ต้องการประกอบมากที่สุด คือ การค้าขาย (การเปิดร้านอาหาร ขายของชำ ขายเสื้อผ้า ขายผลไม้ ขายต้นไม้ ธุรกิจเปิดท้ายขายของ) ร้อยละ 66.58

ปณิศา วิโรจน์กุล (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพระนคร ปีการศึกษา 2544 จำนวน 283 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ภายในของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเจตคติต่อการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม กับความเชื่อเกี่ยวกับผลการเลือกและการประเมินผลของความเชื่อเกี่ยวกับผลของการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อมของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางสังคม ด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อมกับความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ปัจจัยพยากรณ์ที่ส่งผลต่อเจตคติเชิงพฤติกรรมในการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม

2.1 เจตคติต่อการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีความสัมพันธ์กับเจตนาเชิงพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีความสัมพันธ์กับเจตนาเชิงพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เจตคติต่อการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีความสัมพันธ์พหุคูณกับเจตนาเชิงพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเจตคติมีความสัมพันธ์เชิงสัมพัทธ์ คิดเป็นร้อยละ 61.9 เมื่อวิเคราะห์การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีความสัมพันธ์เชิงสัมพัทธ์ คิดเป็นร้อยละ 38.1

2.4 เจตนาเชิงพฤติกรรมในการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วุฒิชัย จงคำนึ่งสีล (2547: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยในเรื่อง การศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การศึกษา คือ ผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ที่ขึ้นทะเบียนเป็นสมาชิกพันธมิตรธุรกิจของสถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ISMED) ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตนนทบุรี ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี และ 5 ปี สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล และสาขาวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม ปีการศึกษา 2547 จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. องค์ประกอบของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม ประกอบด้วย 15 องค์ประกอบ ได้แก่ การรู้จักเข้าใจและยอมรับตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ การใฝ่รู้ การวางแผน การตัดสินใจ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความอดทน กล้าเสี่ยง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มนุษยสัมพันธ์ การติดต่อสื่อสาร การเป็นผู้นำ และการปรับตัว

2. นักศึกษาจำนวน 15 คนที่เข้าร่วมโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการคิดเพื่อพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อม มีคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดย่อมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ธัญญะวีร์ ประุงประทีน (2549: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อการเลือกประกอบอาชีพธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านตนเอง ด้านครอบครัว ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการและด้านความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2549 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประเภท วิชาบริหารธุรกิจ วิชาคหกรรมศาสตร์ และ วิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 289 คน ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเลือกประกอบอาชีพธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยรวมแล้วอยู่ในระดับดี

2. นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้น และผู้ประกอบการประกอบอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการเลือกประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนคติต่อการเลือกประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่างกัน มีทัศนคติต่อการเลือกประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ และด้านความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนด้านอื่นๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ทั้งทำงานเต็มช่วงเวลาทำงาน ทำงานเป็นบางช่วงเวลา ทำงานพิเศษนอกช่วงเวลาทำงาน หรือผู้ที่ว่างงานเนื่องจากรอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดออกจากงาน ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 20 – 60 ปี (พรทิพย์ วรกิจโกศาทร. 2529: 312-316) จำนวน 385 คน ที่ทำงานเต็มช่วงเวลาทำงาน ทำงานเป็นบางช่วงเวลา ทำงานพิเศษนอกช่วงเวลาทำงาน หรือผู้ที่อยู่ว่างงานเนื่องจากรอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดออกจากงาน และเป็นบุคคลที่ยังไม่มีธุรกิจส่วนตัว

การกำหนดขนาดตัวอย่างของงานวิจัยนี้ ได้ใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณที่ 5% โดยการคำนวณหาขนาดตัวอย่างใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 25-26)

$$n = \frac{Z^2}{4E^2}$$

เมื่อ n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

Z แทน ค่ามาตรฐานระดับความมั่นใจ ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ 95%

ฉะนั้น จะมีค่า $Z_{1-\alpha/2}$ หรือ $Z_{.975} = 1.96$

E แทน ค่าสัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้
โดยกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อน 5% ($E = 0.05$)

แทนค่าจะได้
$$n = \frac{(1.96)^2}{4 \cdot (0.05)^2} = 384.16 \text{ หรือ } 385 \text{ คน}$$

การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) โดยมีลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะเขตในกรุงเทพมหานครที่เป็นแหล่งธุรกิจ และเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานต่างๆ ทั้งหมด 4 เขต ดังนี้ เขตปทุมวัน เขตสาทร เขตวัฒนา เขตจตุจักร

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยเลือกเก็บตัวอย่างในเขตที่กำหนดในขั้นที่ 1 เป็นจำนวน 4 เขต ๆ ละเท่า ๆ กัน

$$\begin{aligned} \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขต} &= \frac{\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนเขตที่กำหนด}} \\ &= \frac{385}{4} \\ &= 96.25 \end{aligned}$$

โดยสัดส่วนการเก็บจำนวนข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 385 คน ออกตามเขตที่กำหนดไว้ ดังนี้

ตาราง 2 แสดงสัดส่วนจำนวนการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างตามเขตที่กำหนด

เขตการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
เขตปทุมวัน	97 คน
เขตสาทร	96 คน
เขตวัฒนา	96 คน
เขตจตุจักร	96 คน

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มคนวัยทำงานที่ทำงานอยู่ในอาคารสำนักงานต่างๆ ใน 4 เขตที่กำหนดตามบริเวณต่างๆ อาทิเช่น สถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน สถานีรถไฟฟ้า แหล่งชุมชน บริเวณหน้าอาคารสำนักงาน และบริเวณหน้าห้างสรรพสินค้าต่างๆ เพื่อตอบแบบสอบถามดังกล่าว เพื่อตอบแบบสอบถามดังกล่าว จนครบตามจำนวนที่กำหนด

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร แนวคิด บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบด้วยแบบสอบถามด้านคุณสมบัติส่วนบุคคล จำนวน 13 ข้อ และแบบสอบถามด้านความพร้อม จำนวน 12 ข้อ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบด้วยแบบสอบถามด้านสภาพเศรษฐกิจ จำนวน 4 ข้อ ด้านการเมืองและกฎหมาย จำนวน 4 ข้อ ด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม จำนวน 4 ข้อ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 12 ข้อ ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 ข้อ

3. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประยุกต์มาจากแบบสอบถามมาตรฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องที่ทำกรวิจัย และนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ตามลำดับ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541: 215) เพื่อนำผลไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลลัพธ์ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2548: 445)

$$\text{Cronbach's Alpha} = \frac{k \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}{1 + (k - 1) \overline{\text{covariance}} / \overline{\text{variance}}}$$

เมื่อ k

แทน จำนวนคำถาม

covariance

แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถามต่างๆ

variance

แทน ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของคำถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาจากแนวคิด เอกสารต่างๆ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบด้วย คุณสมบัติของผู้ประกอบการ และความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบการ จำนวน 13 ข้อ โดยแบบสอบถามใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การกำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับคุณสมบัติ
5	มีคุณสมบัติมากที่สุด
4	มีคุณสมบัติมาก
3	มีคุณสมบัติปานกลาง
2	มีคุณสมบัติน้อย
1	ไม่มีคุณสมบัติ

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผล ใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (มัลลิกา บุญนาค. 2537: 29)

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตรความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณสมบัติ
4.21 – 5.00	ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมากที่สุด
3.42 – 4.20	ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการอยู่ในระดับระดับมาก
2.61 – 3.40	ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการอยู่ในระดับระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการอยู่ในระดับระดับน้อย
1.00 – 1.80	ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีคุณสมบัติของผู้ประกอบการ

ในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ผู้วิจัยจะใช้วิธีการอภิปรายข้อมูลโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นใหม่ ดังนี้ (มัลลิกา บุญนาค. 2537 : 29)

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตรความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{3} \\
 &= 1.33
 \end{aligned}$$

ผู้ตอบแบบสอบถามจะถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มจากคะแนนเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับคุณสมบัติ
3.68 – 5.00	ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก
2.34 – 3.67	ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 – 2.33	ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการอยู่ในระดับน้อย

2. ด้านความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 16 ข้อ โดยแบ่งเป็นความพร้อมด้านต่างๆ ได้แก่ ความพร้อมส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ ความพร้อมทางการเงิน จำนวน 3 ข้อ ความพร้อมทางการตลาด จำนวน 5 ข้อ และความพร้อมทางการบริหาร จำนวน 4 ข้อ โดยแบบสอบถามใช้มาตราวัดแบบ Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การกำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับความพร้อม
3	มีความพร้อม
2	อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม
1	ไม่มีความพร้อม

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผล ใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (มัลลิกา บุญนาค. 2537 : 29)

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตรความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{3 - 1}{3} \\
 &= 0.66
 \end{aligned}$$

เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับความพร้อมของผู้ตอบแบบสอบถาม

คะแนนเฉลี่ย	ระดับความพร้อม
2.34 – 3.00	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัวอยู่ในระดับมาก
1.67 – 2.33	ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง
1.00 – 1.66	ผู้ตอบแบบสอบถามไม่มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

ในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ผู้วิจัยจะใช้วิธีการอภิปรายข้อมูลโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) แบ่งผู้ตอบแบบสอบถามเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัวอยู่ในระดับมาก ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลางและผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจ ส่วนตัวทั้งหมด 12 ข้อ ประกอบด้วย ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำนวน 4 ข้อ ด้านการเมืองและกฎหมาย จำนวน 4 ข้อ และด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม จำนวน 4 ข้อ โดยแบบสอบถามใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การกำหนดคะแนน ดังนี้

คะแนน	ระดับอิทธิพล
5	มีอิทธิพลมากที่สุด
4	มีอิทธิพลมาก
3	มีอิทธิพลปานกลาง
2	มีอิทธิพลน้อย
1	ไม่มีอิทธิพล

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผล ใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (มัลลิกา บุณาค. 2537 : 29)

$$\begin{aligned}
 \text{จากสูตรความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระดับอิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีต่อผู้ตอบแบบสอบถาม ในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

คะแนนเฉลี่ย	ระดับอิทธิพล
4.21 – 5.00	สภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอยู่ในระดับมากที่สุดต่อการประกอบธุรกิจ
3.42 – 4.20	สภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอยู่ในระดับมากต่อการประกอบธุรกิจ
2.61 – 3.40	สภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอยู่ในระดับปานกลางต่อการประกอบธุรกิจ
1.81 – 2.60	สภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอยู่ในระดับน้อยต่อการประกอบธุรกิจ
1.00 – 1.80	สภาพแวดล้อมภายนอกไม่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจ

แต่ในการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย ผู้วิจัยจะใช้วิธีการอภิปรายข้อมูลโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นใหม่ ดังนี้ (มัลลิกา บุนนาค. 2537 : 29)

$$\begin{aligned}\text{จากสูตรความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33\end{aligned}$$

อิทธิพลของสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อผู้ตอบแบบสอบถามในการประกอบธุรกิจส่วนตัวแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ระดับอิทธิพล
3.68 – 5.00	สภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอยู่ในระดับมากต่อการประกอบธุรกิจ
2.34 – 3.67	สภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอยู่ในระดับปานกลางต่อการประกอบธุรกิจ
1.00 – 2.33	สภาพแวดล้อมภายนอกมีอิทธิพลอยู่ในระดับน้อยต่อการประกอบธุรกิจ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) โดยมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ซึ่งให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเพียงหนึ่งคำตอบในแต่ละข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ

ข้อที่ 1,2,3,5,6,7,8,9,10,11,12	ระดับวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 4	ระดับวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน และรายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) จำนวน 8 ข้อ

ข้อที่ 1 เพศ	ระดับวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 2 อายุ	ระดับวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
ข้อที่ 3 สถานภาพสมรส	ระดับวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 4 ระดับการศึกษาสูงสุด	ระดับวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
ข้อที่ 5 อาชีพ	ระดับวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 6 ระยะเวลาการทำงานรวมจนถึงปัจจุบัน	ระดับวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)
ข้อที่ 7 รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน	ระดับวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)
ข้อที่ 8 รายได้ต่อเดือน	ระดับวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาแนวโน้มการประกอบการธุรกิจส่วนตัว ของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร แหล่งข้อมูลที่ใช้ดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาและค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ดังนี้

- 1.1 ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต
- 1.2 หนังสือพิมพ์ต่างๆ
- 1.3 หนังสือทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ บทความ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน โดยขั้นตอนการดำเนินงานมีดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถามที่มีเนื้อหาสมบูรณ์และให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามด้วยตนเอง
- 2.3 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ในเดือน สิงหาคม – ตุลาคม พ.ศ. 2552

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้จัดทำและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า

3. การประมวลผลข้อมูล (Processing) นำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้ว มาบันทึกข้อมูลโดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences หรือ SPSS) เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคลในส่วนที่ 1 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกในส่วนที่ 2 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 3 โดยหาค่าความถี่ และร้อยละ(Percentage)

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนที่ 4 โดยหาค่าความถี่ และร้อยละ(Percentage)

3.5 ทดสอบสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน และรายได้ต่อเดือนมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงาน โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

3.6 ทดสอบสมมติฐานข้อ 2 ที่ว่า องค์ประกอบส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจ และ ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

3.7 ทดสอบสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย เศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 การหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้ในแปลความหมายของข้อมูลด้านต่างๆ (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2545: 39)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2545: 38)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n\sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การหาความถี่ (Frequencies) คือจำนวนที่นับได้จากข้อมูลจริง นิยมทำเป็นตารางแจกแจงความถี่ โดยการจำแนกข้อมูลตามลักษณะของตัวแปร เหมาะสมกับตัวแปรเชิงกลุ่ม (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2548: 119)

1.4 การหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544: 35)

$$P = \frac{f}{n}(100)$$

เมื่อ	P	แทน ค่าร้อยละ หรือ % (Percentage)
	f	แทน ค่าความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นค่าร้อยละ
	n	แทน ค่าจำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงกลุ่มจะใช้สถิติทดสอบ Chi-Square ($\chi^2 - test$) ใช้ในการทดสอบสำหรับข้อมูลที่อยู่ในรูปความถี่ (Tests for Frequency Data) ของ 2 ตัวแปร เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1-3 โดยใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2548: 296-297)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

$$\text{โดยที่ } E_{ij} = \frac{(r_i - c_j)}{n}$$

เมื่อ	χ^2	แทน สถิติทดสอบไคสแควร์
	O_{ij}	แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่เกิดขึ้นจริงจากข้อมูลตัวอย่างใน cell (i, j) และ $i = 1, 2, \dots, r$; $j = 1, 2, \dots, c$
	E_{ij}	แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ความว่าจะอยู่ใน cell (i, j) ถ้าตัวแปรทั้งสองเป็นอิสระกัน
	r_i	แทน ความถี่ที่เกิดขึ้นในข้อมูลตัวอย่างใน row ที่ i
	c_j	แทน ความถี่ที่เกิดขึ้นในข้อมูลตัวอย่างใน column ที่ j
	n	แทน จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด ($\sum r_i = \sum c_j$)

2.2 การหาระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงกลุ่ม 2 ตัวแปร โดยใช้สถิติทดสอบ Cramer's V โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2543: 324)

$$V = \sqrt{\frac{\chi^2}{n(q-1)}}$$

เมื่อ	V	แทน สถิติทดสอบ Cramer's V
	χ^2	แทน ค่าไคสแควร์
	q	แทน จำนวนแถวบน (Row) หรือแถวตั้ง (Column) ที่มีค่าน้อย
	n	แทน จำนวนตัวอย่าง

ค่า V ที่มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1.0 ถ้ามีค่าใกล้ 1.0 จะมีความสัมพันธ์กันมาก แต่ถ้ามีค่าใกล้ 0 จะมีความสัมพันธ์กันน้อย แสดงระดับความสัมพันธ์ได้ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2543: 324) ดังนี้

ค่า $V = 0$	หมายถึง ตัวแปร 2 ตัว ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ค่า $V = 0.01 - 0.25$	หมายถึง ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันน้อย
ค่า $V = 0.26 - 0.55$	หมายถึง ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
ค่า $V = 0.56 - 0.75$	หมายถึง ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันมาก
ค่า $V = 0.76 - 0.99$	หมายถึง ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด
ค่า $V = 1$	หมายถึง ตัวแปร 2 ตัว มีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์แบบ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยเรื่อง แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์เป็น 2 ส่วน โดยในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจและสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
$S.D.$	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
χ^2	แทน	ค่าไคสแควร์
V	แทน	ระดับความสัมพันธ์ในการวัดตัวแปรมาตรฐานบัญญัติ
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบสมมติฐาน
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก
H_1	แทน	สมมติฐานรอง

1. การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว
3. การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
4. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานจำนวน 3 ข้อ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน และรายได้ต่อเดือน มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงาน
2. องค์กรประกอบส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจ และความพร้อมในการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
3. สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย เศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงาน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลการวิเคราะห์ออกเป็น ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งแบ่งออกเป็นคุณสมบัติของผู้ประกอบการ และความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ได้แก่ ความพร้อมส่วนบุคคล ความพร้อมทางการเงิน ความพร้อมทางการตลาด ความพร้อมทางการบริหาร โดยนำเสนอในรูปแบบ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

องค์ประกอบส่วนบุคคล คุณสมบัติของผู้ประกอบการ	ระดับคุณสมบัติ		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความเชื่อมั่นในตัวเองสูง	3.71	0.76	มาก
ความมุ่งมั่นตั้งใจ	4.05	0.81	มาก
ความรับผิดชอบสูง	4.23	0.68	มาก
วินัยในการทำงาน	4.02	0.75	มาก
แรงผลักดัน หรือแรงจูงใจ	3.81	0.85	มาก
กล้าเสี่ยง กล้าตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ต่างๆ	3.54	0.84	ปานกลาง
ขยัน อดทน ไม่ย่อท้อ	4.06	0.74	มาก
ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.76	0.82	มาก
ความเป็นผู้นำ	3.78	0.78	มาก
ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ	3.36	0.86	ปานกลาง
มนุษยสัมพันธ์ดี	3.96	0.80	มาก
สุขภาพแข็งแรง	3.86	0.77	มาก
ครอบครัวเข้าใจ และสนับสนุน	3.69	0.88	มาก
รวม	3.83	0.52	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการโดยรวมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการในระดับมาก คือ ความรับผิดชอบสูง มีค่าเฉลี่ย 4.23 รองลงมาได้แก่ ขยัน อดทน ไม่ย่อท้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ความมุ่งมั่นตั้งใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 วินัยในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 มนุษย

สัมพันธที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 สุขภาพแข็งแรง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 แรงผลักดัน หรือแรงจูงใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ความเป็นผู้นำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ความเชื่อมั่นตัวเองสูง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และครอบครัวเข้าใจและสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69

ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการในระดับปานกลาง คือ กล้าเสี่ยง กล้าตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ต่างๆ มีค่าเฉลี่ย 3.54 รองลงมาได้แก่ ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพร้อมส่วนบุคคลในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

องค์ประกอบส่วนบุคคล ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ	ระดับความพร้อม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความพร้อมส่วนบุคคล			
ความรู้ ความชำนาญ	2.01	0.65	ปานกลาง
ประเภทธุรกิจที่ต้องการดำเนินกิจการ	2.00	0.70	ปานกลาง
เป้าหมายของตนเอง	2.28	0.71	ปานกลาง
เป้าหมายในการประกอบธุรกิจ	2.18	0.71	ปานกลาง
รวม	2.12	0.61	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมส่วนบุคคลในการประกอบธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.12

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมส่วนบุคคลในการประกอบธุรกิจในระดับปานกลาง คือ เป้าหมายของตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 รองลงมาได้แก่ เป้าหมายในการประกอบธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.18 ความรู้ ความชำนาญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 และประเภทธุรกิจที่ต้องการดำเนินกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพร้อมทางการเงินในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

องค์ประกอบส่วนบุคคล คุณพร้อมในการประกอบธุรกิจ	ระดับความพร้อม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความพร้อมทางการเงิน			
เงินทุนที่ใช้ลงทุนครั้งแรกในการเปิดกิจการ	1.92	0.80	ปานกลาง
เงินทุนที่ใช้ในระหว่างดำเนินกิจการ	1.81	0.73	ปานกลาง
เงินทุนสำรองระหว่างดำเนินกิจการ	1.76	0.74	ปานกลาง
รวม	1.83	0.72	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการเงินในการประกอบธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการเงินในการประกอบธุรกิจในระดับปานกลาง คือ เงินทุนที่ใช้ลงทุนครั้งแรกในการเปิดกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.92 รองลงมาได้แก่ เงินทุนที่ใช้ในระหว่างดำเนินกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.82 และเงินทุนสำรองระหว่างดำเนินกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.76

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพร้อมทางการตลาดในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

องค์ประกอบส่วนบุคคล คุณพร้อมในการประกอบธุรกิจ	ระดับความพร้อม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความพร้อมทางการตลาด			
ข้อมูลสินค้าหรือบริการ	1.97	0.70	ปานกลาง
ข้อมูลกลุ่มลูกค้า	1.98	0.71	ปานกลาง
ข้อมูลคู่แข่ง	1.79	0.73	ปานกลาง
ข้อมูลทำเลที่ตั้งของร้านค้าหรือสถานที่ประกอบกิจการ	1.87	0.78	ปานกลาง
วิธีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการ	1.91	0.74	ปานกลาง
รวม	1.91	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการตลาดในการประกอบธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการตลาดในการประกอบธุรกิจในระดับปานกลาง คือ ข้อมูลกลุ่มลูกค้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.98 รองลงมาได้แก่ ข้อมูลสินค้าหรือบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.97 วิธีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.91 ข้อมูลทำเลที่ตั้งของร้านค้า หรือสถานที่ประกอบกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.87 และข้อมูลคู่แข่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.79

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความพร้อมทางการบริหารในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

องค์ประกอบส่วนบุคคล คุณพร้อมในการประกอบธุรกิจ	ระดับความพร้อม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ความพร้อมทางการบริหาร			
ความสามารถในการวางแผนธุรกิจ	2.01	0.71	ปานกลาง
ความสามารถในการบริหารกิจการ	2.00	0.73	ปานกลาง
ความสามารถในการบริหารการเงิน	1.96	0.74	ปานกลาง
ความสามารถในการจัดการด้านพนักงาน	1.89	0.72	ปานกลาง
รวม	1.96	0.65	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการบริหารในการประกอบธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการบริหารในการประกอบธุรกิจในระดับปานกลาง คือ ความสามารถในการวางแผนธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.01 รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการบริหารกิจการ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.00 ความสามารถในการบริหารการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.96 และความสามารถในการจัดการด้านพนักงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.89

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบด้วยด้านสภาพเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและกฎหมาย และด้านเทคโนโลยีสังคมและวัฒนธรรม โดยนำเสนอในรูปแบบ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับอิทธิพลด้านสภาพเศรษฐกิจของสภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมภายนอก	ระดับอิทธิพล		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสภาพเศรษฐกิจ			
สภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ	3.94	0.84	มาก
สภาพเศรษฐกิจภายนอกประเทศ	3.09	0.98	ปานกลาง
อัตราดอกเบี้ย	3.47	0.96	ปานกลาง
ความผันผวนของราคาน้ำมัน	3.51	0.98	ปานกลาง
รวม	3.50	0.74	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสภาพเศรษฐกิจโดยรวมมีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสภาพเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับมาก คือ สภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 และสภาพแวดล้อมด้านสภาพเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับปานกลาง คือ ความผันผวนของราคาน้ำมัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 รองลงมา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และสภาพเศรษฐกิจภายนอกประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับอิทธิพลด้านการเมืองและกฎหมายของ
สภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมภายนอก	ระดับอิทธิพล		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการเมืองและกฎหมาย			
สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ	3.69	0.97	มาก
นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	3.68	0.91	มาก
เสถียรภาพของคณะผู้บริหารบ้านเมืองในปัจจุบัน	3.53	0.95	ปานกลาง
กฎหมาย ข้อบังคับในการประกอบธุรกิจ และการดำเนินธุรกิจ	3.58	0.89	ปานกลาง
รวม	3.62	0.79	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมายโดยรวมมีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับมาก คือ สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 รองลงมาได้แก่ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับปานกลาง คือ กฎหมาย ข้อบังคับในการประกอบธุรกิจ และการดำเนินธุรกิจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และเสถียรภาพของคณะผู้บริหารบ้านเมืองในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับอิทธิพลด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมของสภาพแวดล้อมภายนอก

สภาพแวดล้อมภายนอก	ระดับอิทธิพล		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม			
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และ การติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน	3.76	0.84	มาก
การพัฒนาทางด้านเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน	3.66	0.87	ปานกลาง
วิถีชีวิต และพฤติกรรมของผู้บริโภค ภายในประเทศ	3.95	0.84	มาก
วิถีชีวิต และพฤติกรรมของผู้บริโภค ต่างประเทศ	3.03	0.96	ปานกลาง
รวม	3.60	0.67	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม โดยรวมมีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับมาก คือ วิถีชีวิต และพฤติกรรมของผู้บริโภคภายในประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 รองลงมาได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับปานกลาง คือ การพัฒนาทางด้านเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 3.66 และวิถีชีวิต และพฤติกรรมของผู้บริโภคต่างประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03

3. การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอในรูปแบบ ค่าความถี่ และร้อยละ

ตาราง 11 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของความสนใจของผู้ตอบแบบสอบถามในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

ข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ความสนใจในการประกอบธุรกิจส่วนตัว		
สนใจ	326	84.7
ไม่สนใจ	59	15.3
รวม	385	100.0

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 385 คน มีผู้ที่ไม่สนใจประกอบธุรกิจ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนำมาวิเคราะห์ต่อในตาราง 12 และผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจจำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 84.7 ของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนำมาวิเคราะห์ต่อในตาราง 13

ตาราง 12 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สาเหตุหลักที่ไม่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชอบลักษณะและรูปแบบการทำงานที่ทำอยู่	13	22.0
งานที่ทำอยู่เป็นธุรกิจของครอบครัว	2	3.4
ไม่ชอบความเสี่ยง	30	50.8
ต้องการลงทุนในรูปแบบอื่น	14	23.8
รวม	59	100.0

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นถึงสาเหตุหลักที่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัวส่วนใหญ่ตอบ คือ ไม่ชอบความเสี่ยง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาคือ ต้องการลงทุนในรูปแบบอื่น จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 ชอบลักษณะและรูปแบบการทำงาน

ที่ทำอยู่ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และงานที่ทำอยู่เป็นธุรกิจของครอบครัว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

ตาราง 13 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ข้อมูลแนวโน้มนำการประกอบธุรกิจส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สาเหตุหลักที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
สร้างความก้าวหน้า มั่นคงให้กับชีวิตและครอบครัว	153	46.9
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	19	5.9
ไม่ชอบลักษณะและรูปแบบการทำงานที่ทำอยู่	6	1.8
ต้องการทำในสิ่งที่รักหรือชอบ	38	11.7
มีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับธุรกิจที่ต้องการ	7	2.1
เปิดกิจการเป็นอย่างดี		
ต้องการมีรายได้ที่มากขึ้น	54	16.6
สถานการณ์บังคับ	2	0.6
ต้องการเป็นเจ้านายตัวเอง	47	14.4
รวม	326	100.0
จำนวนปี นับจากปีปัจจุบันที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจส่วนตัว		
น้อยกว่า 1 ปี	24	7.4
1 – 3 ปี	131	40.2
4 – 6 ปี	125	38.3
7 – 9 ปี	26	8.0
10 ปีขึ้นไป	20	6.1
รวม	326	100.0
สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวได้		
คุณสมบัติส่วนตัวสำหรับประกอบธุรกิจยังไม่เพียงพอ	88	27.0
ขาดความพร้อมในการประกอบธุรกิจ	182	55.8
สภาพแวดล้อมภายนอกไม่เอื้ออำนวย	56	17.2
รวม	326	100.0

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อมูลแนวใหม่การประกอบธุรกิจส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทธุรกิจส่วนตัวที่สนใจ		
ผลิตและจำหน่ายสินค้า	99	30.4
ซื้อสินค้ามาจำหน่าย	146	44.8
ให้บริการเพียงอย่างเดียว	38	11.7
ผลิตและจำหน่ายสินค้า และให้บริการ	28	8.6
ซื้อสินค้ามาจำหน่าย และให้บริการ	15	4.5
รวม	326	100.0
รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ		
ซื้อกิจการต่อจากผู้อื่น	16	4.9
ซื้อแฟรนไชส์	91	27.9
เปิดธุรกิจใหม่ด้วยผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือ ดัดแปลงผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เดิมในตลาด	219	67.2
รวม	326	100.0
รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ		
เจ้าของคนเดียว	231	70.9
ร่วมหุ้นแบบห้างหุ้นส่วน	72	22.0
บริษัทจำกัด	23	7.1
รวม	326	100.0
ลักษณะการประกอบธุรกิจ		
ประกอบธุรกิจส่วนตัวเพียงอย่างเดียว	126	38.7
ทำร่วมกับงานประจำ	150	46.0
ทำเฉพาะวันหยุดจากงานประจำ	31	9.5
ทำเฉพาะหลังเลิกงานจากงานประจำหรือชั่วคราว	19	5.8
รวม	326	100.0

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ		
เงินสะสมของตนเองเพียงอย่างเดียว	58	17.8
เงินสะสมของตนเองและเงินจากครอบครัว	85	26.1
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	2	0.6
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	11	3.4
เงินสะสมของตนเองและเงินจากแหล่งเงินกู้	98	30.1
เงินสะสมของตนเอง เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	72	22.0
รวม	326	100.0
พื้นที่จังหวัดที่คาดว่าจะใช้ในการประกอบธุรกิจ		
กรุงเทพและปริมณฑล	278	85.3
ต่างจังหวัด	48	14.7
รวม	326	100.0
ทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ		
สถาบันการศึกษา	55	16.9
แหล่งท่องเที่ยว	55	16.9
อาคารสำนักงาน	57	17.5
ห้างสรรพสินค้า หรือศูนย์การค้าต่างๆ	42	12.9
ตลาดนัด	21	6.4
หมู่บ้าน, ชุมชน	80	24.5
ศูนย์บริการต่างๆ	7	2.1
อื่นๆ (Internet)	9	2.8
รวม	326	100.0

จากตาราง 13 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 326 คน ที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำแนกตามรายละเอียดได้ดังนี้

สาเหตุหลักที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่าต้องการสร้างความก้าวหน้า มันคงให้กับชีวิตและครอบครัว เป็นสาเหตุหลักที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาคือ ต้องการรายได้ที่เพิ่มขึ้น จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 ต้องการเป็นเจ้านายตนเอง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.4 ต้องการทำใน

สิ่งที่รักหรือชอบ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 เปื่อหน่วยงานที่ทำ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 มีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับธุรกิจที่ต้องการเปิดกิจการเป็นอย่างดี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ไม่ชอบลักษณะและรูปแบบการทำงานที่ทำอยู่ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และสถานการณ์บังคับ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

จำนวนปี นับจากปีปัจจุบันที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า จำนวน 1 – 3 ปี จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 รองลงมา จำนวน 4 - 6 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3 จำนวน 7 – 9 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.4 และมากกว่า 9 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.1

สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ขาดความพร้อมในการประกอบธุรกิจ จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมา คือ คุณสมบัติส่วนตัวสำหรับประกอบธุรกิจยังไม่เพียงพอ จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 และสภาพแวดล้อมภายนอกไม่เอื้ออำนวย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2

ประเภทธุรกิจส่วนตัวที่สนใจประกอบกิจการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ซื้อสินค้ามาจำหน่าย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 รองลงมาคือ ผลิตและจำหน่ายสินค้า จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 ให้บริการเพียงอย่างเดียว จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7 ผลิตและจำหน่ายสินค้าและให้บริการ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6 ซื้อสินค้ามาจำหน่ายและให้บริการ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5

รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า เปิดธุรกิจใหม่ด้วยผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือดัดแปลงผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เดิมในตลาด จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 67.2 รองลงมาคือ ซื้อแฟรนไชส์ จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.9 และ ซื้อกิจการต่อจากผู้อื่น จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.9

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า เจ้าของคนเดียว จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 รองลงมาคือ ร่วมหุ้นแบบห้างหุ้นส่วน จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และบริษัทจำกัด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ลักษณะการประกอบธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ทำร่วมกับงานประจำ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัวเพียงอย่างเดียว จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 ทำเฉพาะวันหยุดจากงานประจำ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.5 และทำเฉพาะหลังเลิกงานจากงานประจำหรือชั่วคราว จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า เงินสะสมของตนเองและเงินจากแหล่งเงินกู้ จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 รองลงมาคือ เงินสะสมของตนเองและเงินจากครอบครัว จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 26.1 เงินสะสมของตนเอง เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้ จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 22.0 เงินสะสมของตนเองเพียง

อย่างเดียว จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 เงินจากแหล่งเงินทุนอย่างเดียว จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และเงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6

พื้นที่จังหวัดที่คาดว่าจะใช้ในการประกอบธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 85.3 และต่างจังหวัด จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.7

ทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า หมู่บ้าน หรือชุมชน เป็นทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 รองลงมาคือ อาคารสำนักงาน จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 สถาบันการศึกษา จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ห้างสรรพสินค้า หรือ ศูนย์การค้าต่างๆ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9 ตลาดนัด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 อื่นๆ คือทาง Internet จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และศูนย์บริการต่างๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1

4. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอในรูปแบบความถี่ และร้อยละ ซึ่งจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวม รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน และรายได้ต่อเดือน

ตาราง 14 ค่าความถี่ และค่าร้อยละของข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	172	44.7
หญิง	213	55.3
รวม	385	100.0
อายุ		
20 – 29 ปี	118	30.6
30 – 39 ปี	204	53.0
40 – 49 ปี	50	13.0
50 – 60 ปี	13	3.4
รวม	385	100.0

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพสมรส		
โสด	261	67.8
สมรส / อยู่ด้วยกัน	120	31.2
หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	4	1.0
รวม	385	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยมศึกษาตอนต้น	5	1.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ปวช.	9	2.3
ปวส. / อนุปริญญา	13	3.4
ปริญญาตรี	243	63.1
สูงกว่าปริญญาตรี	115	29.9
รวม	385	100.0
อาชีพ		
ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	41	10.6
พนักงานบริษัทเอกชน	335	87.0
อาชีพอิสระ	6	1.6
ไม่ได้ประกอบอาชีพ เนื่องจากरोเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดจากงาน	3	0.8
รวม	385	100.0
ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	60	15.6
4 – 7 ปี	108	28.0
8 – 11 ปี	91	23.6
12 – 15 ปี	67	17.4
16 – 19 ปี	23	6.0
มากกว่า 19 ปีขึ้นไป	36	9.4
รวม	385	100.0

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน		
ไม่ได้ทำงาน เนื่องจากरोเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดจากงาน	5	1.3
พนักงานประจำ หรือข้าราชการประจำ	348	90.4
พนักงานชั่วคราว แบบจ้างรายปี หรือรายเดือน	29	7.5
พนักงานชั่วคราว แบบรายวัน หรือรายชั่วโมง	3	0.8
รวม	385	100.0
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	98	25.5
20,001 – 30,000 บาท	100	26.0
30,001 – 40,000 บาท	66	17.1
40,001 – 50,000 บาท	52	13.5
มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป	69	17.9
รวม	385	100.0

จากตาราง 14 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวน 385 คน จำแนกตามรายละเอียดได้ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 และเพศชาย จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 30 – 39 ปี จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีอายุ 20 – 29 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 กลุ่มที่มีอายุ 40 – 49 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 และกลุ่มที่มีอายุ 50 – 60 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 รองลงมาคือ สมรสหรืออยู่ด้วยกัน จำนวน 120 คน คิดเป็น 31.2 และหม้าย หย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

ระดับการศึกษาสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด คือปริญญาตรี จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 ปวส. หรืออนุปริญญาจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ

ปวช. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 87.0 รองลงมาคือ ข้าราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 อาชีพอิสระ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.6 และไม่ได้ประกอบอาชีพ เนื่องจากปรับเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดจากงาน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน 4-7 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ 8-11 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 12-15 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 มากกว่า 19 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และ 16-19 ปี จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ พนักงานประจำ หรือ ข้าราชการประจำ จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4 รองลงมาคือ พนักงานชั่วคราว แบบจ้างรายปี หรือรายเดือน จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ไม่ได้ทำงาน เนื่องจากปรับเปลี่ยนงานหรือถูกปลดจากงาน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 และพนักงานชั่วคราว แบบรายวัน หรือรายชั่วโมง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

รายได้ต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,000 – 30,000 บาท จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมา ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.9 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 17.1 และ 40,001 – 50,000 บาท จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5

เนื่องจากข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน และรูปแบบการทำงานในปัจจุบัน ข้อมูลบางกลุ่มมีจำนวนต่ำกว่าเกณฑ์ที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้ ดังนั้น เพื่อการทดสอบสมมติฐาน ผู้วิจัยจึงทำการจัดกลุ่มข้อมูลใหม่ดังนี้

ตาราง 15 ค่าความถี่ และร้อยละของข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ จัดกลุ่มใหม่

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
20 – 29 ปี	118	30.6
30 – 39 ปี	204	53.0
40 – 60 ปี	63	16.4
รวม	385	100.0
สถานภาพสมรส		
โสด	261	67.8
สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	124	32.2
รวม	385	100.0
ระดับการศึกษาสูงสุด		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญาตรี	270	70.1
สูงกว่าปริญาตรี	115	29.9
รวม	385	100.0
อาชีพ		
ไม่ใช่พนักงานบริษัทเอกชน	50	13.0
พนักงานบริษัทเอกชน	335	87.0
รวม	385	100.0
ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	60	15.6
4 – 7 ปี	108	28.0
8 – 11 ปี	91	23.6
12 – 15 ปี	67	17.4
มากกว่า 15 ปีขึ้นไป	59	15.4
รวม	385	100.0
รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน		
ไม่ได้ทำงาน เนื่องจากरोเปลี่ยนงาน	37	9.6
หรือถูกปลดจากงาน / พนักงานชั่วคราวทุกรูปแบบ		
พนักงานประจำ หรือข้าราชการประจำ	348	90.4
รวม	385	100.0

จากตาราง 15 แสดงถึงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์จัดกลุ่มใหม่ ของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายละเอียดได้ดังนี้

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 30 – 39 ปี จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 53.0 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีอายุ 20 – 29 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 และกลุ่มที่มีอายุ 40 – 60 ปี จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4

สถานภาพสมรส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 67.8 และสมรสหรืออยู่ด้วยกัน หม้ายหย่าร้าง หรือแยกกันอยู่ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 32.2

ระดับการศึกษาสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุด คือ ต่ำกว่าหรือเท่ากับปริญญาตรี จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 335 คน คิดเป็นร้อยละ 87 และข้าราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0

ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปีปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาการทำงานรวมถึงปีปัจจุบัน 4-7 ปี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือ 8-11 ปี จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 12-15 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 และมากกว่า 15 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4

รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือ พนักงานประจำ หรือข้าราชการประจำ จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 90.4 และไม่ได้ทำงานเนื่องจากरोเปลี่ยนงานหรือถูกปลดจากงาน และพนักงานชั่วคราวทุกรูปแบบ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.6

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบความแตกต่างปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ และความสัมพันธ์ขององค์ประกอบส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมภายนอก กับ แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งประกอบด้วย ความสนใจในการประกอบธุรกิจ จากผู้ตอบแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 385 คน สาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ จำนวนปีนับจากปีปัจจุบันที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจ รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ และทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ จากผู้ตอบแบบสอบถามที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัวจำนวน 326 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ สถิติไค-สแควร์ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและสถิติ Cramer's V เพื่อวัดขนาดความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 สมมติฐานต่างๆ มีดังนี้

1. การทดสอบสมมติฐานปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน และรายได้ต่อเดือนมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงาน ซึ่งมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐาน 1.1 เพศมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : เพศมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานย่อย 1.1.1 เพศมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : เพศมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 16 ความแตกต่างระหว่างเพศกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

เพศ	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
ชาย	149	23	172
หญิง	177	36	213
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 0.913 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.339$$

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.913 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.339 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.1.2 เพศมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : เพศมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 17 ความแตกต่างระหว่างเพศกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	79	74	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	4	15	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	4	2	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	19	19	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	4	3	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	18	36	54
สถานการณ์บังคับ	1	1	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	20	27	47
รวม	149	177	326

$$\chi^2 = 12.068 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.098$$

จากตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 12.068 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.098 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.1.3 เพศมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : เพศมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 18 ความแตกต่างระหว่างเพศกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

เพศ	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
ชาย	79	4	18	1	20	149
หญิง	74	15	36	1	27	177
รวม	153	19	54	2	47	326

$$\chi^2 = 8.559$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.073$$

จากตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.559 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.073 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.1.4 เพศมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : เพศมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 19 ความแตกต่างระหว่างเพศกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

เพศ	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ	ขาดความพร้อม	สภาพแวดล้อม	รวม
	ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ในการประกอบ ธุรกิจ	ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
ชาย	41	84	24	149
หญิง	47	98	32	177
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 0.226$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.893$$

จากตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.226 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.893 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.1.5 เพศมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : เพศมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 20 ความแตกต่างระหว่างเพศกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

เพศ	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
ชาย	6	38	105	149
หญิง	10	53	114	177
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 1.448$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.485$$

จากตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 1.448 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.485 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.1.6 เพศมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : เพศมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 21 ความแตกต่างระหว่างเพศกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	27	31	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	39	46	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	2	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	6	5	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	45	53	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	32	40	72
รวม	149	177	326

$$\chi^2 = 2.096$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.836$$

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 12.068 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.098 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.1.7 เพศมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เพศไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : เพศมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 22 ความแตกต่างระหว่างเพศกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	เพศ		
	ชาย	หญิง	รวม
สถาบันการศึกษา	27	28	55
แหล่งท่องเที่ยว	26	29	55
อาคารสำนักงาน	26	31	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	19	23	42
ตลาดนัด	7	14	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	35	45	80
ศูนย์บริการต่างๆ	4	3	7
อื่นๆ (Internet)	5	4	9
รวม	149	177	326

$$\chi^2 = 2.452$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.931$$

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศ กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.452 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.931 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เพศไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.2 อายุมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : อายุมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานย่อย 1.2.1 อายุมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : อายุมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 23 ความแตกต่างระหว่างอายุกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

อายุ	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
20 – 29 ปี	102	16	118
30 – 39 ปี	176	28	204
40 – 60 ปี	48	15	63
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 4.181$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.124$$

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุ กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 4.181 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.124 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อายุไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.2.2 อายุมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : อายุมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 24 ความแตกต่างระหว่างอายุกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	อายุ			รวม
	20 – 29 ปี	30 – 39 ปี	40 – 60 ปี	
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	51	80	22	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	5	9	5	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	1	4	1	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	12	25	1	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	0	4	3	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	17	28	9	54
สถานการณ์บังคับ	0	1	2	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	16	25	6	47
รวม	102	176	48	326

$$\chi^2 = 16.411 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.289$$

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุ กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 16.411 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.289 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อายุไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.2.3 อายุมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : อายุมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 25 ความแตกต่างระหว่างอายุกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

อายุ	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
20 – 29 ปี	5	41	43	7	6	102
30 – 39 ปี	14	70	70	14	8	176
40 – 60 ปี	5	20	12	5	6	48
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 8.696$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.369$$

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุ กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.696 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.369 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อายุไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.2.4 อายุมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : อายุมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 26 ความแตกต่างระหว่างอายุกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

อายุ	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ	ขาดความพร้อม	สภาพแวดล้อม	รวม
	ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ในการประกอบ ธุรกิจ	ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
20 – 29 ปี	37	54	11	102
30 – 39 ปี	44	107	25	176
40 – 60 ปี	7	21	20	48
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 28.527^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุ กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 28.527 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.2.5 อายุมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : อายุมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 27 ความแตกต่างระหว่างอายุกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

อายุ	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
20 – 29 ปี	5	29	68	102
30 – 39 ปี	10	50	116	176
40 – 60 ปี	1	12	35	48
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 1.448$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.836$$

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุ กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 1.448 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.836 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อายุไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.2.6 อายุมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : อายุมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 28 ความแตกต่างระหว่างอายุกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	อายุ			
	20 – 29 ปี	30 – 39 ปี	40 – 60 ปี	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	19	31	8	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	24	41	20	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	2	0	0	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	2	8	1	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	33	58	7	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	22	38	12	72
รวม	102	176	48	326

$$\chi^2 = 15.986 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.100$$

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุ กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 15.986 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.100 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อายุไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.2.7 อายุมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อายุไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : อายุมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 29 ความแตกต่างระหว่างอายุกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	อายุ			รวม
	20 – 29 ปี	30 – 39 ปี	40 – 60 ปี	
สถาบันการศึกษา	11	34	10	55
แหล่งท่องเที่ยว	21	27	7	55
อาคารสำนักงาน	19	28	10	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	21	18	3	42
ตลาดนัด	8	12	1	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	20	43	17	80
ศูนย์บริการต่างๆ	1	6	0	7
อื่นๆ (Internet)	1	8	0	9
รวม	102	149	177	326

$$\chi^2 = 25.077^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.034$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอายุ กับ ทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการพบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 25.077 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.034 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อายุมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.3 สถานภาพสมรสมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : สถานภาพสมรสมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานย่อย 1.3.1 สถานภาพสมรสมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : สถานภาพสมรสมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 30 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สถานภาพสมรส	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
โสด	222	39	261
สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	104	20	124
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 0.091$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.763$$

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.091 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.763 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.3.2 สถานภาพสมรสมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : สถานภาพสมรสมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 31 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	สถานภาพสมรส		
	โสด	สมรส/ อยู่ด้วยกัน/ หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	99	54	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	13	6	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	4	2	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	30	8	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	4	3	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	39	15	54
สถานการณ์บังคับ	0	2	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	33	14	47
รวม	222	104	326

$$\chi^2 = 8.051$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.328$$

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.051 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.328 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.3.3 สถานภาพสมรสมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : สถานภาพสมรสมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 32 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สถานภาพ สมรส	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
โสด	16	83	95	19	9	222
สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	8	48	30	7	11	104
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 10.178^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.038$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 10.178 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.038 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.3.4 สถานภาพสมรสมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : สถานภาพสมรสมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 33 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สถานภาพ สมรส	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ขาดความพร้อม ในการประกอบ ธุรกิจ	สภาพแวดล้อม ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	รวม
โสด	71	122	29	222
สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	17	60	27	104
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 13.369^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.001$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.369 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพสมรสมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.3.5 สถานภาพสมรสมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : สถานภาพสมรสมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 34 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สถานภาพ สมรส	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
โสด	11	61	150	222
สมรส / อยู่ด้วยกัน / หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่	5	30	69	104
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 0.066$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.967$$

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.066 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.967 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.3.6 สถานภาพสมรสมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : สถานภาพสมรสมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 35 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	สถานภาพสมรส		
	โสด	สมรส/ อยู่ด้วยกัน/ หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	41	17	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	52	33	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	2	0	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	6	5	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	76	22	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	54	27	72
รวม	222	104	326

$$\chi^2 = 8.990$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.109$$

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.990 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.109 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.3.7 สถานภาพสมรสมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : สถานภาพสมรสมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 36 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรสกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	สถานภาพสมรส		
	โสด	สมรส/ อยู่ด้วยกัน/ หม้าย/ หย่าร้าง/ แยกกันอยู่	รวม
สถาบันการศึกษา	31	24	55
แหล่งท่องเที่ยว	38	17	55
อาคารสำนักงาน	43	14	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	32	10	42
ตลาดนัด	15	6	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	54	26	80
ศูนย์บริการต่างๆ	3	4	7
อื่นๆ (Internet)	6	3	9
รวม	222	104	326

$$\chi^2 = 8.373$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.301$$

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างสถานภาพสมรส กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.373 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.301 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สถานภาพสมรสไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.4 ระดับการศึกษามีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานย่อย 1.4.1 ระดับการศึกษามีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 37 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ระดับการศึกษา	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ ปริญญาตรี	231	39	270
สูงกว่าปริญญาตรี	95	20	115
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 0.540$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.463$$

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.540 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.463 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.4.2 ระดับการศึกษามีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 38 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	ระดับการศึกษา		รวม
	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	118	35	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	13	6	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	3	3	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	27	11	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	6	1	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	37	17	54
สถานการณ์บังคับ	2	0	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	25	22	47
รวม	231	95	326

$$\chi^2 = 13.047 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.071$$

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.047 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.071 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.4.3 ระดับการศึกษามีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 39 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ระดับ การศึกษา	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ ปริญญาตรี	16	93	88	17	17	231
สูงกว่า ปริญญาตรี	8	38	37	9	3	95
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 2.532 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.639$$

จากตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.532 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.639 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.4.4 ระดับการศึกษามีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 40 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ระดับการศึกษา	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ขาดความพร้อม ในการประกอบ ธุรกิจ	สภาพแวดล้อม ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	รวม
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ ปริญญาตรี	62	124	45	231
สูงกว่า ปริญญาตรี	26	58	11	95
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 3.109$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.211$$

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 3.109 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.211 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.4.5 ระดับการศึกษามีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 41 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ระดับการศึกษา	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ ปริญญาตรี	8	65	158	231
สูงกว่า ปริญญาตรี	8	26	61	95
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 3.561$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.169$$

จากตาราง 41 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 3.561 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.169 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.4.6 ระดับการศึกษามีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 42 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	ระดับการศึกษา		รวม
	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	37	21	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	56	29	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	1	1	2
เงินจากแหล่งเงินทุนเพียงอย่างเดียว	11	0	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินทุน	69	29	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินทุน	57	15	72
รวม	231	95	326

$$\chi^2 = 9.783$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.082$$

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 9.783 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.082 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.4.7 ระดับการศึกษามีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : ระดับการศึกษามีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 43 ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษากับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	ระดับการศึกษา		รวม
	ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี	
สถาบันการศึกษา	42	13	55
แหล่งท่องเที่ยว	42	13	55
อาคารสำนักงาน	35	22	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	27	15	42
ตลาดนัด	14	7	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	65	15	80
ศูนย์บริการต่างๆ	4	3	7
อื่นๆ (Internet)	2	7	9
รวม	231	95	326

$$\chi^2 = 20.271^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.005$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 43 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับการศึกษา กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 20.271 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระดับการศึกษามีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.5 อาชีพมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : อาชีพมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานย่อย 1.5.1 อาชีพมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : อาชีพมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 44 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

อาชีพ	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
ไม่ใช่พนักงาน บริษัทเอกชน	35	15	50
พนักงานบริษัทเอกชน	291	44	335
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 9.537^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.002$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 9.537 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.5.2 อาชีพมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : อาชีพมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 45 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	อาชีพ		รวม
	ไม่ใช้พนักงาน บริษัทเอกชน	พนักงาน บริษัทเอกชน	
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	18	135	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	1	18	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	0	6	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	3	35	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	1	6	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	9	45	54
สถานการณ์บังคับ	0	2	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	3	44	47
รวม	35	291	326

$$\chi^2 = 5.048$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.654$$

จากตาราง 45 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 5.048 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.654 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อาชีพไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.5.3 อาชีพมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : อาชีพมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 46 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

อาชีพ	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
ไม่ใช่พนักงาน บริษัทเอกชน	0	12	9	6	8	35
พนักงาน บริษัทเอกชน	24	119	116	20	12	291
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 26.860^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.000$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 26.860 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า อาชีพมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.5.4 อาชีพมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : อาชีพมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 47 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

อาชีพ	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ	ขาดความพร้อม	สภาพแวดล้อม	รวม
	ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ในการประกอบ ธุรกิจ	ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
ไม่ใช่พนักงาน บริษัทเอกชน	10	19	6	35
พนักงาน บริษัทเอกชน	78	163	150	291
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 0.053$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.974$$

จากตาราง 47 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.053 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.974 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อาชีพไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.5.5 อาชีพมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : อาชีพมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 48 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

อาชีพ	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
ไม่ใช่พนักงาน บริษัทเอกชน	2	8	25	35
พนักงาน บริษัทเอกชน	14	83	194	291
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 0.517$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.772$$

จากตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.517 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.772 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อาชีพไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.5.6 อาชีพมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : อาชีพมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 49 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	อาชีพ		รวม
	ไม่ใช่พนักงาน บริษัทเอกชน	พนักงาน บริษัทเอกชน	
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	6	52	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	9	76	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	2	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	2	9	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	8	90	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	10	62	72
รวม	35	291	326

$$\chi^2 = 2.312$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.805$$

จากตาราง 49 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.312 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.805 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อาชีพไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.5.7 อาชีพมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : อาชีพไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : อาชีพมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 50 ความแตกต่างระหว่างอาชีพกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	อาชีพ		รวม
	ไม่ใช่พนักงาน บริษัทเอกชน	พนักงาน บริษัทเอกชน	
สถาบันการศึกษา	2	53	55
แหล่งท่องเที่ยว	5	50	55
อาคารสำนักงาน	6	51	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	4	38	42
ตลาดนัด	4	17	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	14	66	80
ศูนย์บริการต่างๆ	0	7	7
อื่นๆ (Internet)	0	9	9
รวม	35	291	326

$$\chi^2 = 10.372$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.168$$

จากตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างอาชีพ กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 10.372 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.168 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า อาชีพไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.6 ระยะเวลาทำงานมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ระยะเวลาทำงานมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานย่อย 1.6.1 ระยะเวลาทำงานมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ระยะเวลาทำงานมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 51 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ระยะเวลาทำงาน	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	46	14	60
4 – 7 ปี	98	10	108
8 – 11 ปี	80	11	91
12 – 15 ปี	56	11	67
มากกว่า 15 ปี	46	13	59
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 8.871$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.064$$

จากตาราง 51 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงาน กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.871 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.064 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.6.2 ระยะเวลาทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : ระยะเวลาทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 52 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจ ประกอบธุรกิจ	ระยะเวลาทำงาน					รวม
	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 3 ปี	4-7 ปี	8-11 ปี	12-15 ปี	มากกว่า 15 ปี	
ต้องการความก้าวหน้า/ มั่นคงในชีวิต	27	47	35	20	24	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	1	4	5	6	3	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	0	3	1	1	1	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	3	13	12	7	3	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	2	1	0	1	3	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	8	15	14	12	5	54
สถานการณ์บังคับ	0	0	1	0	1	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	5	15	12	9	6	47
รวม	46	98	80	56	46	326

$$\chi^2 = 25.711$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.589$$

จากตาราง 52 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงาน กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 25.711 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.589 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.6.3 ระยะเวลาทำงานมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : ระยะเวลาทำงานมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 53 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ระยะเวลา ทำงาน	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 3 ปี	3	14	22	3	4	46
4 – 7 ปี	5	40	43	5	5	98
8 – 11 ปี	7	35	29	7	2	80
12 – 15 ปี	4	19	20	8	5	56
มากกว่า 15 ปี	5	23	11	3	4	46
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 16.961 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.388$$

จากตาราง 53 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงาน กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 16.961 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.388 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.6.4 ระยะเวลาทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ระยะเวลาทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 54 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ระยะเวลา ทำงาน	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ขาดความพร้อม ในการประกอบ ธุรกิจ	สภาพแวดล้อม ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	รวม
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 3 ปี	16	23	7	46
4 – 7 ปี	30	58	10	98
8 – 11 ปี	21	50	9	80
12 – 15 ปี	14	30	12	56
มากกว่า 15 ปี	7	21	18	46
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 23.999^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.002$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 54 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงาน กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 23.999 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.6.5 ระยะเวลาทำงานมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : ระยะเวลาทำงานมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 55 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ระยะเวลา ทำงาน	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
ต่ำกว่าหรือ เท่ากับ 3 ปี	3	8	35	46
4 – 7 ปี	4	35	59	98
8 – 11 ปี	6	15	59	80
12 – 15 ปี	2	17	37	56
มากกว่า 15 ปี	1	16	29	46
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 11.539$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.173$$

จากตาราง 55 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงาน กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 11.539 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.173 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.6.6 ระยะเวลาทำงานมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ระยะเวลาทำงานมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 56 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	ระยะเวลาทำงาน					รวม
	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 3 ปี	4-7 ปี	8-11 ปี	12-15 ปี	มากกว่า 15 ปี	
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	8	16	16	11	7	58
เงินสะสม และ เงินจากครอบครัว	8	27	20	10	20	85
เงินจากครอบครัว เพียงอย่างเดียว	2	0	0	0	0	2
เงินจากแหล่งเงินทุน เพียงอย่างเดียว	1	3	2	4	1	11
เงินสะสม และ เงินจากแหล่งเงินทุน	17	33	22	19	7	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินทุน	10	19	20	12	11	72
รวม	46	98	80	56	46	326

$$\chi^2 = 29.687$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.075$$

จากตาราง 56 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงาน กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 29.687 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.075 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.6.7 ระยะเวลาทำงานมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ระยะเวลาทำงานไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : ระยะเวลาทำงานมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 57 ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงานกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	ระยะเวลาทำงาน					รวม
	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 3 ปี	4-7 ปี	8-11 ปี	12-15 ปี	มากกว่า 15 ปี	
สถาบันการศึกษา	8	12	11	10	14	55
แหล่งท่องเที่ยว	6	20	11	11	7	55
อาคารสำนักงาน	9	18	11	10	9	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	12	15	8	4	3	42
ตลาดนัด	1	11	4	4	1	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	10	20	24	14	12	80
ศูนย์บริการต่างๆ	0	1	5	1	0	7
อื่นๆ (Internet)	0	1	6	2	0	9
รวม	46	98	80	56	46	326

$$\chi^2 = 47.007^* \quad \text{Sig.(2-tailed)} = 0.014$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระยะเวลาทำงาน กับ ทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการพบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 47.007 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.014 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ระยะเวลาทำงานมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.7 รูปแบบการทำงานมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : รูปแบบการทำงานมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานย่อย 1.7.1 รูปแบบการทำงานมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : รูปแบบการทำงานมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 58 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

รูปแบบการทำงาน	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
ไม่ได้ทำงาน (รองาน/ถูกปลด) / พนักงานชั่วคราวทุกรูปแบบ	31	6	37
พนักงานประจำ/ข้าราชการประจำ	295	53	348
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 0.025$$

$$\text{Sig.}(2\text{-tailed}) = 0.874$$

จากตาราง 58 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงาน กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.025 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.874 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.7.2 รูปแบบการทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : รูปแบบการทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 59 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	รูปแบบการทำงาน		รวม
	ไม่ได้ทำงาน (รอ งาน/ถูกปลด) / พนักงาน ชั่วคราว ทุกรูปแบบ	พนักงาน ประจำ/ ข้าราชการ ประจำ	
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	21	132	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	1	18	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	0	6	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	3	35	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	1	6	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	3	51	54
สถานการณ์บังคับ	0	2	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	2	45	47
รวม	31	295	326

$$\chi^2 = 7.189$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.409$$

จากตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงาน กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 7.189 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.409 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.7.3 รูปแบบการทำงานมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : รูปแบบการทำงานมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 60 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

รูปแบบการ ทำงาน	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
ไม่ได้ทำงาน (รองาน/ถูกปลด)/ พนักงานชั่วคราว ทุกรูปแบบ	1	15	11	2	2	31
พนักงานประจำ/ ข้าราชการประจำ	23	116	114	24	18	295
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 1.548$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.818$$

จากตาราง 60 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงาน กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 1.548 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.818 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.7.4 รูปแบบการทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : รูปแบบการทำงานมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 61 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

รูปแบบการทำงาน	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			รวม
	คุณสมบัติส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ขาดความพร้อม ในการประกอบ ธุรกิจ	สภาพแวดล้อม ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
ไม่ได้ทำงาน (รองาน/ถูกปลด) พนักงานชั่วคราว ทุกรูปแบบ	8	19	4	31
พนักงานประจำ/ ข้าราชการประจำ	80	163	52	295
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 0.565 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.754$$

จากตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงาน กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 0.565 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.754 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.7.5 รูปแบบการทำงานมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : รูปแบบการทำงานมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 62 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

รูปแบบการทำงาน	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
ไม่ได้ทำงาน (รองาน/ถูกปลด) พนักงานชั่วคราว ทุกรูปแบบ	2	11	18	31
พนักงานประจำ/ ข้าราชการประจำ	14	80	201	295
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 1.293$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.524$$

จากตาราง 62 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงาน กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 1.293 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.524 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.7.6 รูปแบบการทำงานมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : รูปแบบการทำงานมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 63 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	รูปแบบการทำงาน		
	ไม่ได้ทำงาน (รอ งาน/ถูกปลด) / พนักงาน ชั่วคราว ทุกรูปแบบ	พนักงาน	รวม
		ประจำ/ ข้าราชการ	
		ประจำ	
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	7	51	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	6	79	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	2	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	1	10	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	9	89	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	8	64	72
รวม	31	295	326

$$\chi^2 = 1.474$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.916$$

จากตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงาน กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 1.474 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.916 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.7.7 รูปแบบการทำงานมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : รูปแบบการทำงานมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 64 ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงานกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	รูปแบบการทำงาน		
	ไม่ได้ทำงาน (รอ งาน/ถูกปลด) / พนักงาน ชั่วคราว ทุกรูปแบบ	พนักงาน	รวม
		ประจำ/ ข้าราชการ	
		ประจำ	
สถาบันการศึกษา	4	51	55
แหล่งท่องเที่ยว	5	50	55
อาคารสำนักงาน	3	54	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	8	34	42
ตลาดนัด	3	18	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	8	72	80
ศูนย์บริการต่างๆ	0	7	7
อื่นๆ (Internet)	0	9	9
รวม	31	295	326

$$\chi^2 = 8.226$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.313$$

จากตาราง 64 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรูปแบบการทำงาน กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.226 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.313 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.8 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : รายได้ต่อเดือนมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สมมติฐานย่อย 1.8.1 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : รายได้ต่อเดือนมีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 65 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

รายได้ต่อเดือน	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	77	21	98
20,001 – 30,000 บาท	89	11	100
30,001 – 40,000 บาท	55	11	66
40,001 – 50,000 บาท	47	5	52
มากกว่า 50,000 บาท	58	11	69
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 5.673$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.225$$

จากตาราง 65 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือน กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 5.673 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.225 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.8.2 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : รายได้ต่อเดือนมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 66 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจ ประกอบธุรกิจ	รายได้ต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 – 50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาท	
ต้องการความก้าวหน้า/ มั่นคงในชีวิต	46	36	26	22	23	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	3	3	2	6	5	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	1	2	1	0	2	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	4	15	7	2	10	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	1	0	3	2	1	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	12	18	7	9	8	54
สถานการณ์บังคับ	0	1	0	1	0	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	10	14	9	5	9	47
รวม	77	89	55	47	58	326

$$\chi^2 = 33.067 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.233$$

จากตาราง 66 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือน กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 33.067 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.233 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.8.3 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : รายได้ต่อเดือนมีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 67 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

รายได้ต่อเดือน	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปี ขึ้นไป	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	5	24	29	10	9	77
20,001 – 30,000 บาท	5	36	37	7	4	89
30,001 – 40,000 บาท	6	19	22	4	4	55
40,001 – 50,000 บาท	1	23	18	2	3	47
มากกว่า 50,000 บาท	7	29	19	3	0	58
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 21.712 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.153$$

จากตาราง 67 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือน กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 21.712 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.153 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.8.4 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : รายได้ต่อเดือนมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 68 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

รายได้ต่อเดือน	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			รวม
	คุณสมบัติส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ขาดความพร้อม ในการประกอบ ธุรกิจ	สภาพแวดล้อม ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	27	33	17	77
20,001 – 30,000 บาท	20	58	11	89
30,001 – 40,000 บาท	13	32	10	55
40,001 – 50,000 บาท	12	22	13	47
มากกว่า 50,000 บาท	16	37	5	58
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 15.706^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.047$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 68 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือน กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 15.706 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.047 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนมีผลต่อสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.8.5 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ
สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : รายได้ต่อเดือนมีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 69 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

รายได้ต่อเดือน	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	5	20	52	77
20,001 – 30,000 บาท	0	29	60	89
30,001 – 40,000 บาท	4	15	36	55
40,001 – 50,000 บาท	4	9	34	47
มากกว่า 50,000 บาท	3	18	37	58
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 9.255 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.321$$

จากตาราง 69 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือน กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 9.255 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.321 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.8.6 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : รายได้ต่อเดือนมีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 70 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	รายได้ต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า หรือ เท่ากับ 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	30,001 – 40,000 บาท	40,001 – 50,000 บาท	มากกว่า 50,000 บาท	
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	10	21	10	7	10	58
เงินสะสม และ เงินจากครอบครัว	22	14	17	13	19	85
เงินจากครอบครัว เพียงอย่างเดียว	1	0	1	0	0	2
เงินจากแหล่งเงินกู้ เพียงอย่างเดียว	3	5	2	0	1	11
เงินสะสม และ เงินจากแหล่งเงินกู้	21	26	16	18	17	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	20	23	9	9	11	72
รวม	77	89	55	47	58	326

$$\chi^2 = 18.485 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.556$$

จากตาราง 70 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือน กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 18.485 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.556 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 1.8.7 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : รายได้ต่อเดือนไม่มีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : รายได้ต่อเดือนมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 71 ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือนกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	รายได้ต่อเดือน					รวม
	ต่ำกว่า	20,001	30,001	40,001	มากกว่า	
	หรือ เท่ากับ 20,000 บาท	— 30,000 บาท	— 40,000 บาท	— 50,000 บาท	50,000 บาท	
สถาบันการศึกษา	10	17	8	11	9	55
แหล่งท่องเที่ยว	11	19	16	5	4	55
อาคารสำนักงาน	9	17	8	12	11	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	12	11	7	4	8	42
ตลาดนัด	10	2	3	1	5	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	24	21	11	11	13	80
ศูนย์บริการต่างๆ	1	2	2	0	2	7
อื่นๆ (Internet)	0	0	3	6	0	9
รวม	77	89	55	47	58	326

$$\chi^2 = 52.142^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.004$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 71 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างรายได้ต่อเดือน กับ ทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการพบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 52.142 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายได้ต่อเดือนมีผลต่อทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การทดสอบสมมติฐานด้านองค์ประกอบส่วนบุคคล ประกอบด้วย คุณสมบัตินของผู้ประกอบการ และ ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

สมมติฐาน 2.1 คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 2.1.1 คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 72 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตินของผู้ประกอบการกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

คุณสมบัตินของ ผู้ประกอบการ	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
ปานกลาง	104	36	140
มาก	222	23	245
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 18.301^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.000 \quad V = 0.218$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 72 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตินของผู้ประกอบการกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 18.301 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่า

ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.218 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.1.2 คุณสมบัตของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : คุณสมบัตของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : คุณสมบัตของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 73 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตของผู้ประกอบการกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	คุณสมบัตของผู้ประกอบการ		
	ปานกลาง	มาก	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	53	100	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	6	13	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	2	4	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	10	28	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	1	6	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	21	33	54
สถานการณ์บังคับ	1	1	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	10	37	47
รวม	104	222	326

$$\chi^2 = 6.038$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.535$$

จากตาราง 73 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตของผู้ประกอบการกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 6.038 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.535 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณสมบัตของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.1.3 คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 74 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตินของผู้ประกอบการกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

คุณสมบัตินของ ผู้ประกอบการ	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
ปานกลาง	5	39	38	9	13	104
มาก	19	92	87	17	7	222
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 11.930^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.018 \quad V = 0.191$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 74 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตินของผู้ประกอบการ กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 11.930 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.191 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.1.4 คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 75 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตินของผู้ประกอบการกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

คุณสมบัตินของ ผู้ประกอบการ	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติน ส่วนตัว	ขาดความพร้อม ในการประกอบ ธุรกิจ	สภาพแวดล้อม ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	รวม
	ยังไม่ครบถ้วน			
ปานกลาง	28	66	10	104
มาก	60	116	46	222
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 6.679^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.035 \quad V = 0.143$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 75 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตินของผู้ประกอบการ กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 6.679 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.035 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.143 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.1.5 คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : คุณสมบัตินของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 76 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตินของผู้ประกอบการกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

คุณสมบัตินของ ผู้ประกอบการ	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
ปานกลาง	8	25	71	104
มาก	8	66	148	222
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 3.261$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.196$$

จากตาราง 76 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัตินของผู้ประกอบการ กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 3.261 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.196 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณสมบัตินของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.1.6 คุณสมบัติของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : คุณสมบัติของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : คุณสมบัติของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 77 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	คุณสมบัติของผู้ประกอบการ		
	ปานกลาง	มาก	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	21	37	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	20	65	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	1	1	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	5	6	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	38	60	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	19	53	72
รวม	104	222	326

$$\chi^2 = 7.608$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.179$$

จากตาราง 77 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการ กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 7.608 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.179 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณสมบัติของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.1.7 คุณสมบัติของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : คุณสมบัติของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : คุณสมบัติของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 78 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	คุณสมบัติของผู้ประกอบการ		
	ปานกลาง	มาก	รวม
สถาบันการศึกษา	15	40	55
แหล่งท่องเที่ยว	22	33	55
อาคารสำนักงาน	14	43	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	14	28	42
ตลาดนัด	9	12	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	27	53	80
ศูนย์บริการต่างๆ	2	5	7
อื่นๆ (Internet)	1	8	9
รวม	104	222	326

$$\chi^2 = 6.769$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.453$$

จากตาราง 78 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณสมบัติของผู้ประกอบการ กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 6.769 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.453 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า คุณสมบัติของผู้ประกอบการไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2.2 ความพร้อมในการประกอบธุรกิจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมในการประกอบธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมในการประกอบธุรกิจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ประกอบด้วย ความพร้อมส่วนบุคคล ความพร้อมทางการเงิน ความพร้อมทางการตลาด และความพร้อมทางการบริหาร ซึ่งกำหนดสมมติฐานไว้ ดังนี้

สมมติฐานย่อย 2.2.1 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_0 : ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 2.2.1.1 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 79 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ความพร้อมส่วนบุคคล	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
น้อย	44	36	80
ปานกลาง	143	15	158
มาก	139	8	147
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 69.495^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.000 \quad V = 0.425$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 79 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 69.495 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบเมื่อทดสอบต่อด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.425 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.1.2 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 80 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	ความพร้อมส่วนบุคคล			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	14	70	69	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	6	6	7	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	1	3	2	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	5	15	18	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	0	3	4	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	8	26	20	54
สถานการณ์บังคับ	0	1	1	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	10	19	18	47
รวม	44	143	47	326

$$\chi^2 = 13.216$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.510$$

จากตาราง 80 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.216 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.510 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.1.3 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 81 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ความพร้อมส่วนบุคคล	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
น้อย	0	11	19	7	7	44
ปานกลาง	7	58	61	11	6	143
มาก	17	62	45	8	7	139
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 26.703^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.001 \quad V = 0.286$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 81 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคล กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 26.703 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.286 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.1.4 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 82 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ความพร้อมส่วนบุคคล	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติส่วนตัว	ขาดความพร้อมในการประกอบธุรกิจ	สภาพแวดล้อมภายนอกไม่เอื้ออำนวย	รวม
	ยังไม่ครบถ้วน			
น้อย	15	26	3	44
ปานกลาง	31	93	19	143
มาก	42	63	34	139
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 16.156^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.003 \quad V = 0.223$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 82 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคล กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 16.156 และค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.223 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.1.5 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 83 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ความพร้อมส่วนบุคคล	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
น้อย	4	11	29	44
ปานกลาง	7	37	99	143
มาก	5	43	91	139
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 3.018$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.555$$

จากตาราง 83 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคล กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 3.018 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.555 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.1.6 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 84 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	ความพร้อมส่วนบุคคล			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	10	24	24	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	8	35	42	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	1	0	1	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	1	4	6	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	19	46	33	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	5	34	33	72
รวม	44	143	139	326

$$\chi^2 = 13.579$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.193$$

จากตาราง 84 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคล กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.579 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.193 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.1.7 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 85 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคลกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	ความพร้อมส่วนบุคคล			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
สถาบันการศึกษา	7	25	23	55
แหล่งท่องเที่ยว	12	18	25	55
อาคารสำนักงาน	5	25	27	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	5	17	20	42
ตลาดนัด	6	5	10	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	9	42	29	80
ศูนย์บริการต่างๆ	0	5	2	7
อื่นๆ (Internet)	0	6	3	9
รวม	44	143	139	326

$$\chi^2 = 19.174$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.158$$

จากตาราง 85 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมส่วนบุคคล กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 19.174 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.158 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมส่วนบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.2 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_0 : ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 2.2.2.1 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 86 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ความพร้อม ทางการเงิน	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
น้อย	109	37	146
ปานกลาง	144	19	163
มาก	73	3	76
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 20.563^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.000 \quad V = 0.231$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 86 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 20.563 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.231 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.2.2 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 87 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	ความพร้อมทางการเงิน			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	48	67	38	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	7	5	7	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	2	3	1	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	13	22	3	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	1	3	3	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	19	24	11	54
สถานการณ์บังคับ	0	1	1	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	19	19	9	47
รวม	109	144	73	326

$$\chi^2 = 13.795$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.465$$

จากตาราง 87 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.795 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.465 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.2.3 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 88 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ความพร้อมทาง การเงิน	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
น้อย	2	38	46	12	11	109
ปานกลาง	12	61	55	11	5	144
มาก	10	32	24	3	4	73
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 18.006^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.021 \quad V = 0.235$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 88 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงิน กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 18.006 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.021 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.235 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.2.4 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 89 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ความพร้อม ทางการเงิน	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ	ขาดความพร้อม	สภาพแวดล้อม	รวม
	ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ในการประกอบ ธุรกิจ	ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
น้อย	25	75	9	109
ปานกลาง	44	74	26	144
มาก	19	33	21	73
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 17.462^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.002 \quad V = 0.231$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 89 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงิน กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 17.462 และค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.002 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.231 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.2.5 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 90 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ความพร้อมทางการเงิน	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
น้อย	7	20	82	109
ปานกลาง	6	47	91	144
มาก	3	24	46	73
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 7.714$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.103$$

จากตาราง 90 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงิน กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 7.714 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.103 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.2.6 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 91 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	ความพร้อมทางการเงิน			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	19	24	15	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	16	38	31	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	1	1	2
เงินจากแหล่งเงินทุนเพียงอย่างเดียว	5	4	2	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินทุน	46	44	8	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินทุน	23	33	16	72
รวม	109	144	73	326

$$\chi^2 = 29.769^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.001 \quad V = 0.302$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 91 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงิน กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 29.769 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.302 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.2.7 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 92 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงินกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	ความพร้อมทางการเงิน			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
สถาบันการศึกษา	18	20	17	55
แหล่งท่องเที่ยว	22	24	9	55
อาคารสำนักงาน	15	29	13	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	14	19	9	42
ตลาดนัด	8	9	4	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	27	34	19	80
ศูนย์บริการต่างๆ	2	4	1	7
อื่นๆ (Internet)	3	5	1	9
รวม	109	144	73	326

$$\chi^2 = 7.297$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.923$$

จากตาราง 92 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการเงิน กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 7.297 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.923 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการเงิน ไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.3 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_0 : ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 2.2.3.1 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 93 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ความพร้อม ทางการตลาด	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
น้อย	101	38	139
ปานกลาง	123	16	139
มาก	102	5	107
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 26.374^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.000 \quad V = 0.262$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 93 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 26.374 และค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.262 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.3.2 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 94 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	ความพร้อมทางการตลาด			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	41	56	56	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	9	6	4	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	4	2	0	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	9	20	9	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	2	3	2	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	24	13	17	54
สถานการณ์บังคับ	0	1	1	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	12	22	13	47
รวม	101	123	102	326

$$\chi^2 = 21.242$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.096$$

จากตาราง 94 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 21.242 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.096 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.3.3 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 95 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ความพร้อม ทางการตลาด	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
น้อย	1	37	43	12	8	101
ปานกลาง	7	55	45	8	8	123
มาก	16	39	37	6	4	102
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 21.556^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.006 \quad V = 0.257$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 95 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาด กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 21.556 และค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.257 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.3.4 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 96 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ความพร้อม ทางการตลาด	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ	ขาดความพร้อม	สภาพแวดล้อม	รวม
	ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ในการประกอบ ธุรกิจ	ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
น้อย	28	63	10	101
ปานกลาง	32	68	23	123
มาก	28	51	23	102
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 6.466$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.167$$

จากตาราง 96 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาด กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 6.466 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.167 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.3.5 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 97 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ความพร้อม ทางการตลาด	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
น้อย	8	23	70	101
ปานกลาง	2	33	88	123
มาก	6	35	61	102
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 8.513$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.075$$

จากตาราง 97 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาด กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.513 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.075 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.3.6 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 98 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	ความพร้อมทางการตลาด			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	15	27	16	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	19	36	30	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	2	0	2
เงินจากแหล่งเงินทุนเพียงอย่างเดียว	3	3	5	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินทุน	42	29	27	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินทุน	22	26	24	72
รวม	101	123	102	326

$$\chi^2 = 16.044$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.098$$

จากตาราง 98 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาด กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 16.044 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.098 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.3.7 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 99 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาดกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	ความพร้อมทางการตลาด			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
สถาบันการศึกษา	14	23	18	55
แหล่งท่องเที่ยว	20	23	12	55
อาคารสำนักงาน	15	22	20	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	10	18	14	42
ตลาดนัด	6	9	6	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	32	21	27	80
ศูนย์บริการต่างๆ	2	2	3	7
อื่นๆ (Internet)	2	5	2	9
รวม	101	123	102	326

$$\chi^2 = 11.848 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.619$$

จากตาราง 99 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการตลาด กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 11.848 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.619 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการตลาดไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.4 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_0 : ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 2.2.4.1 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 100 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ความพร้อม ทางการบริหาร	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
น้อย	73	39	112
ปานกลาง	150	12	162
มาก	103	8	111
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 46.271^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.000 \quad V = 0.347$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 100 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 46.271 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.347 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.4.2 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 101 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	ความพร้อมทางการบริหาร			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	29	70	54	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	6	10	3	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	2	3	1	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	7	21	10	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	1	4	2	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	18	22	14	54
สถานการณ์บังคับ	0	1	1	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	10	19	18	47
รวม	73	150	103	326

$$\chi^2 = 11.805$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.622$$

จากตาราง 101 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 11.805 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.622 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.4.3 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 102 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ความพร้อม ทางการ บริหาร	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
น้อย	0	22	36	7	8	73
ปานกลาง	14	65	54	12	5	150
มาก	10	44	35	7	7	103
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 17.503^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.025 \quad V = 0.232$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 102 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหาร กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 17.503 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.232 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.4.4 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 103 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ความพร้อม ทางการบริหาร	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ ส่วนตัว	ขาดความพร้อม ในการประกอบ	สภาพแวดล้อม ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	รวม
	ยังไม่ครบถ้วน	ธุรกิจ		
น้อย	21	48	4	73
ปานกลาง	38	87	25	150
มาก	29	47	27	103
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 14.357^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.006 \quad V = 0.210$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 103 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหาร กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 14.357 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.210 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 2.2.4.5 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 104 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ความพร้อม ทางการบริหาร	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
น้อย	5	16	52	73
ปานกลาง	5	47	98	150
มาก	6	28	69	103
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 3.338$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.503$$

จากตาราง 104 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหาร กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 3.338 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.503 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.4.6 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 105 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	ความพร้อมทางการบริหาร			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	14	26	18	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	11	40	34	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	1	1	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	2	7	2	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	31	46	21	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	15	30	27	72
รวม	73	150	103	326

$$\chi^2 = 15.668$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.110$$

จากตาราง 105 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหาร กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 15.668 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.110 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 2.2.4.7 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 106 ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหารกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	ความพร้อมทางการบริหาร			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
สถาบันการศึกษา	8	29	18	55
แหล่งท่องเที่ยว	16	25	14	55
อาคารสำนักงาน	11	33	13	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	11	16	15	42
ตลาดนัด	7	7	7	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	20	30	30	80
ศูนย์บริการต่างๆ	0	4	3	7
อื่นๆ (Internet)	0	6	3	9
รวม	73	150	103	326

$$\chi^2 = 17.447$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.223$$

จากตาราง 106 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความพร้อมทางการบริหาร กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 17.447 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.223 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า ความพร้อมทางการบริหารไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การทดสอบสมมติฐานสภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย สภาพเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงาน

สมมติฐาน 3 สภาพแวดล้อมภายนอกมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สภาพแวดล้อมภายนอกไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : สภาพแวดล้อมภายนอกมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 3.1 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_0 : สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 3.1.1 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 107 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สภาพเศรษฐกิจ	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
น้อย	14	10	24
ปานกลาง	152	21	173
มาก	160	28	188
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 14.214^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.001 \quad V = 0.192$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 107 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 14.214 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.192 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 3.1.2 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 108 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	สภาพเศรษฐกิจ			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	7	73	73	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	0	8	11	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	0	4	2	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	1	15	22	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	1	3	3	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	2	23	29	54
สถานการณ์บังคับ	0	2	0	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	3	24	20	47
รวม	14	152	160	326

$$\chi^2 = 9.210$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.817$$

จากตาราง 108 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 9.210 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.817 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.1.3 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 109 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สภาพ เศรษฐกิจ	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
น้อย	4	6	3	1	0	14
ปานกลาง	14	65	61	7	5	152
มาก	6	60	61	18	15	160
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 23.763^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.003 \quad V = 0.270$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 109 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจ กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 23.763 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.003 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.270 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 3.1.4 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 110 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สภาพเศรษฐกิจ	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ	ขาดความพร้อม	สภาพแวดล้อม	รวม
	ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ในการประกอบ ธุรกิจ	ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
น้อย	2	7	5	14
ปานกลาง	46	88	18	152
มาก	40	87	33	160
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 8.363$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.079$$

จากตาราง 110 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจ กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.363 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.079 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.1.5 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 111 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สภาพเศรษฐกิจ	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
น้อย	0	2	12	14
ปานกลาง	8	45	99	152
มาก	8	44	108	160
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 2.639$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.620$$

จากตาราง 111 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจ กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.639 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.620 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.1.6 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 112 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	สภาพเศรษฐกิจ			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	5	34	19	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	4	40	41	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	1	1	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	1	6	4	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	2	42	54	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	2	29	41	72
รวม	14	152	160	326

$$\chi^2 = 12.803 \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.235$$

จากตาราง 112 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจ กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 12.803 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.235 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.1.7 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : สภาพเศรษฐกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 113 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	สภาพเศรษฐกิจ			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
สถาบันการศึกษา	1	23	31	55
แหล่งท่องเที่ยว	1	22	32	55
อาคารสำนักงาน	7	26	24	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	1	21	20	42
ตลาดนัด	1	12	8	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	1	39	40	80
ศูนย์บริการต่างๆ	0	5	2	7
อื่นๆ (Internet)	2	4	3	9
รวม	14	152	160	326

$$\chi^2 = 25.273^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.032 \quad V = 0.278$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 113 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพเศรษฐกิจ กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 25.273 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.032 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.278 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 3.2 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_0 : การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 3.2.1 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 114 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

การเมืองและ กฎหมาย	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
น้อย	20	7	27
ปานกลาง	120	22	142
มาก	180	36	216
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 2.685$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.261$$

จากตาราง 114 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 2.685 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.261 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.2.2 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 115 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	การเมืองและกฎหมาย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	9	51	93	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	0	7	12	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	0	0	6	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	0	16	22	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	0	1	6	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	6	26	22	54
สถานการณ์บังคับ	0	1	1	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	5	18	24	47
รวม	20	120	186	326

$$\chi^2 = 20.421$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.117$$

จากตาราง 115 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 20.421 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.117 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.2.3 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 116 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

การเมืองและ กฎหมาย	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
น้อย	5	8	6	1	0	20
ปานกลาง	6	55	44	8	7	120
มาก	13	68	75	17	13	186
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 13.860$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.085$$

จากตาราง 116 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมาย กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.860 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.085 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.2.4 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 117 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

การเมืองและ กฎหมาย	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ	ขาดความพร้อม	สภาพแวดล้อม	รวม
	ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ในการประกอบ ธุรกิจ	ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
น้อย	3	11	6	20
ปานกลาง	30	75	15	120
มาก	55	96	35	186
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 6.985$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.137$$

จากตาราง 117 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมาย กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 6.985 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.137 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.2.5 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 118 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

การเมืองและ กฎหมาย	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
น้อย	1	3	16	20
ปานกลาง	3	32	85	120
มาก	12	56	118	186
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 5.018$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.285$$

จากตาราง 118 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมาย กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 5.018 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.285 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.2.6 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 119 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	การเมืองและกฎหมาย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	6	24	28	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	7	27	51	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	0	2	2
เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว	2	4	5	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินกู้	3	42	53	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้	2	23	47	72
รวม	20	120	186	326

$$\chi^2 = 13.757$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.184$$

จากตาราง 119 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมาย กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.757 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.184 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.2.7 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 120 ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมายกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	การเมืองและกฎหมาย			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
สถาบันการศึกษา	4	21	30	55
แหล่งท่องเที่ยว	2	19	34	55
อาคารสำนักงาน	4	17	36	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	2	22	18	42
ตลาดนัด	1	9	11	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	3	28	49	80
ศูนย์บริการต่างๆ	2	2	3	7
อื่นๆ (Internet)	2	2	5	9
รวม	20	120	186	326

$$\chi^2 = 18.493$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.185$$

จากตาราง 120 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและกฎหมาย กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 18.493 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.185 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.3 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_0 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

H_1 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

สมมติฐานย่อย 3.3.1 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 121 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว

เทคโนโลยี สังคมและ วัฒนธรรม	ความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว		
	สนใจ	ไม่สนใจ	รวม
น้อย	8	7	15
ปานกลาง	143	29	172
มาก	175	23	198
รวม	326	59	385

$$\chi^2 = 13.766^* \quad \text{Sig. (2-tailed)} = 0.001 \quad V = 0.189$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 121 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.766 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อทดสอบด้วยวิธีสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ Cramer's V ซึ่งมีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ 0.189 หมายความว่าตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กันน้อย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานย่อย 3.3.2 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

H_1 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

ตาราง 122 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ

สาเหตุหลัก ที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
ต้องการความก้าวหน้า/มั่นคงในชีวิต	3	62	88	153
เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่	0	7	12	19
ไม่ชอบรูปแบบงานที่ทำอยู่	0	3	3	6
ต้องการทำในสิ่งที่รัก/ชอบ	1	9	28	38
มีความชำนาญเฉพาะด้าน	0	2	5	7
ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น	2	30	22	54
สถานการณ์บังคับ	0	2	0	2
ต้องการเป็นนายตนเอง	2	8	17	47
รวม	8	143	175	326

$$\chi^2 = 21.714$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.085$$

จากตาราง 122 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 21.714 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.085 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.3.3 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

H_1 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

ตาราง 123 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ

เทคโนโลยี สังคมและ วัฒนธรรม	จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ					รวม
	น้อยกว่า 1 ปี	1 – 3 ปี	4 – 6 ปี	7 – 9 ปี	มากกว่า 9 ปีขึ้นไป	
น้อย	1	4	2	0	1	8
ปานกลาง	13	55	53	13	9	143
มาก	10	72	70	13	10	175
รวม	24	131	125	26	20	326

$$\chi^2 = 3.920$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.864$$

จากตาราง 123 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 3.920 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.864 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.3.4 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

H_1 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

ตาราง 124 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว

เทคโนโลยี สังคมและ วัฒนธรรม	สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว			
	คุณสมบัติ	ขาดความพร้อม	สภาพแวดล้อม	รวม
	ส่วนตัว ยังไม่ครบถ้วน	ในการประกอบ ธุรกิจ	ภายนอกไม่ เอื้ออำนวย	
น้อย	2	3	3	8
ปานกลาง	32	91	20	143
มาก	54	88	33	175
รวม	88	182	56	326

$$\chi^2 = 8.173$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.085$$

จากตาราง 124 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 8.173 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.085 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.3.5 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

H_1 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

ตาราง 125 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ

เทคโนโลยี สังคมและ วัฒนธรรม	รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ			รวม
	ซื้อกิจการ ต่อจากผู้อื่น	ซื้อแฟรนไชส์	เปิดธุรกิจ ด้วย ผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมี อยู่เดิมในตลาด	
น้อย	1	2	5	8
ปานกลาง	8	38	97	143
มาก	7	51	177	175
รวม	16	91	219	326

$$\chi^2 = 1.602$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.805$$

จากตาราง 125 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 1.602 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.805 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.3.6 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

H_1 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

ตาราง 126 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ

แหล่งเงินทุนที่ใช้ ในการประกอบธุรกิจ	เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
เงินสะสมเพียงอย่างเดียว	4	27	27	58
เงินสะสม และเงินจากครอบครัว	2	36	47	85
เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว	0	2	0	2
เงินจากแหล่งเงินทุนเพียงอย่างเดียว	1	6	4	11
เงินสะสม และเงินจากแหล่งเงินทุน	1	42	55	98
เงินสะสม เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินทุน	0	30	42	72
รวม	8	143	175	326

$$\chi^2 = 13.922$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.177$$

จากตาราง 126 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 13.922 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.177 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานย่อย 3.3.7 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

H_1 : เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ตาราง 127 ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ

ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถานประกอบการ	เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	รวม
สถาบันการศึกษา	2	22	31	55
แหล่งท่องเที่ยว	2	24	29	55
อาคารสำนักงาน	2	21	34	57
ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า	0	14	28	42
ตลาดนัด	1	11	9	21
หมู่บ้าน/ชุมชน	0	45	35	80
ศูนย์บริการต่างๆ	0	4	3	7
อื่นๆ (Internet)	1	2	6	9
รวม	8	143	175	326

$$\chi^2 = 17.677$$

$$\text{Sig. (2-tailed)} = 0.222$$

จากตาราง 127 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมกับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ พบว่า มีค่า χ^2 เท่ากับ 17.677 และค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.222 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) หมายความว่า เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมไม่มีความสัมพันธ์กับทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 128 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความแตกต่างระหว่างข้อมูลด้านประชากรศาสตร์กับ
แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว

แนวโน้มการ ประกอบธุรกิจ ส่วนตัว	ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์							รายได้ ต่อ เดือน
	เพศ	อายุ	สถาน	ระดับ	อาชีพ	ระยะ	รูปแบบ	
			ภาพ	การ		เวลา	การ	
			สมรส	ศึกษา		ทำงาน	ทำงาน	
ความสนใจในการ ประกอบธุรกิจ	×	×	×	×	✓	×	×	×
สาเหตุหลักที่ทำให้ สนใจประกอบธุรกิจ	×	×	×	×	×	×	×	×
จำนวนปีนับจากปี ปัจจุบันที่คาดว่าจะ ประกอบธุรกิจ	×	×	✓	×	✓	×	×	×
สาเหตุหลักที่ทำให้ ยังไม่สามารถ ประกอบธุรกิจ	×	✓	✓	×	×	✓	×	✓
รูปแบบวิธีการ เริ่มต้นธุรกิจ	×	×	×	×	×	×	×	×
แหล่งเงินทุนที่ใช้ใน การประกอบธุรกิจ	×	×	×	×	×	×	×	×
ทำเลที่ตั้งร้านค้า หรือสถาน ประกอบการ	×	✓	×	✓	×	✓	×	✓

สัญลักษณ์ ✓ หมายถึง เป็นไปตามสมมติฐาน

สัญลักษณ์ × หมายถึง ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 129 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบุคคลกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว

แนวโหม้การประกอบธุรกิจส่วนตัว	องค์ประกอบส่วนบุคคล				
	คุณสมบัติของผู้ประกอบการ	ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ			
		ความพร้อมส่วนบุคคล	ความพร้อมทางการเงิน	ความพร้อมทางการตลาด	ความพร้อมทางการบริหาร
ความสนใจในการประกอบธุรกิจ	✓	✓	✓	✓	✓
สาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ	×	×	×	×	×
จำนวนปีนับจากปีปัจจุบันที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ	✓	✓	✓	✓	✓
สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจ	✓	✓	✓	×	✓
รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ	×	×	×	×	×
แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ	×	×	✓	×	×
ทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ	×	×	×	×	×

สัญลักษณ์ ✓ หมายถึง เป็นไปตามสมมติฐาน

สัญลักษณ์ × หมายถึง ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ตาราง 130 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายนอกกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว

แนวโน้มการประกอบ ธุรกิจส่วนตัว	สภาพแวดล้อมภายนอก		
	สภาพเศรษฐกิจ	การเมืองและ กฎหมาย	เทคโนโลยี สังคมและ วัฒนธรรม
ความสนใจในการประกอบ ธุรกิจ	✓	×	✓
สาเหตุหลักที่ทำให้สนใจ ประกอบธุรกิจ	×	×	×
จำนวนปีนับจากปีปัจจุบันที่ คาดว่าจะประกอบธุรกิจ	✓	×	×
สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่ สามารถประกอบธุรกิจ	×	×	×
รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ	×	×	×
แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการ ประกอบธุรกิจ	×	×	×
ทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถาน ประกอบการ	✓	×	×

สัญลักษณ์ ✓ หมายถึง เป็นไปตามสมมติฐาน

สัญลักษณ์ × หมายถึง ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย ความสำคัญ สมมติฐานและวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้มุ่งศึกษาเรื่อง แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ที่มีผลต่อแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบส่วนบุคคลกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายนอกกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

1. เจ้าของธุรกิจแฟรนไชส์ สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย และทราบถึงความต้องการของผู้ที่ต้องการประกอบธุรกิจได้มากขึ้น และสามารถนำไปปรับกลยุทธ์ทางการตลาดให้เหมาะสมได้มากขึ้น
2. ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ที่มีการให้สินเชื่อ ให้กับกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย เช่นการให้สินเชื่อกลุ่มผู้ประกอบการ SME หรือผู้ที่ต้องการลงทุนทำกิจการส่วนตัว และสามารถปรับการบริการการให้สินเชื่อกับลูกค้าเป้าหมายได้มากขึ้น
3. องค์กรส่งเสริมการลงทุนต่างๆ เช่น สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ISMED) สามารถทราบกลุ่มเป้าหมาย หรือกลุ่มผู้ที่มีความสนใจในการทำธุรกิจ เพื่อสามารถเผยแพร่ข้อมูล ส่งข้อมูลข่าวสาร และเปิดโอกาสในการทำธุรกิจของกลุ่มเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น
4. เจ้าของกิจการหรือองค์กร หรือบริษัทต่างๆ ที่บุคคลวัยทำงานทำงานอยู่ในปัจจุบันสามารถทราบถึงแนวโน้มของระยะเวลาของคนทำงานก่อนไปประกอบธุรกิจส่วนตัว และสามารถนำไปปรับนโยบายในการรักษาพนักงานที่มีคุณภาพ ให้ได้ดีมากยิ่งขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน และรายได้ต่อเดือนมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงาน
2. องค์ประกอบส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านคุณสมบัติในการประกอบธุรกิจ และ ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร
3. สภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วย เศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ทั้งทำงานเต็มช่วงเวลาทำงาน ทำงานเป็นบางช่วงเวลา ทำงานพิเศษนอกช่วงเวลาทำงาน หรือผู้ที่ว่างงานเนื่องจากรอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดออกจากงาน ซึ่งไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคคลวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 20 – 60 ปี (พรทิพย์ วรภักโภคาทร. 2529: 312-316) จำนวน 385 คน ที่ทำงานเต็มช่วงเวลาทำงาน ทำงานเป็นบางช่วงเวลา ทำงานพิเศษนอกช่วงเวลาทำงาน หรือผู้ที่อยู่ว่างงานเนื่องจากรอเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดออกจากงาน และเป็นบุคคลที่ยังไม่มีธุรกิจส่วนตัว

การกำหนดขนาดตัวอย่างของงานวิจัยนี้ ได้ใช้สูตรการหาขนาดตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากร โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณที่ 5% ได้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 385 ตัวอย่าง ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Random Sampling) โดยมีลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกเฉพาะเขตในกรุงเทพมหานครที่เป็นแหล่งธุรกิจ และเป็นที่ตั้งของอาคารสำนักงานต่าง ๆ ทั้งหมด 4 เขต ดังนี้ เขตปทุมวัน เขตสาทร เขตวัฒนา เขตจตุจักร

ขั้นที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยเลือกเก็บตัวอย่างในเขตที่กำหนดในขั้นที่ 1 เป็นจำนวน 4 เขต ๆ ละเท่า ๆ กัน โดยสัดส่วนการเก็บจำนวนข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 385 คน ดังนี้ เขตปทุมวัน 97 คน เขตสาทร เขตวัฒนา และเขตจตุจักร เขตละ 96 คน

ขั้นที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มคนวัยทำงานที่ทำงานอยู่ในอาคารสำนักงานต่างๆ ใน 4 เขตที่กำหนดตามบริเวณต่างๆ อาทิเช่น สถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน สถานีรถไฟฟ้า แหล่งชุมชน บริเวณหน้าอาคารสำนักงาน และบริเวณหน้าห้างสรรพสินค้าต่างๆ เพื่อตอบแบบสอบถามดังกล่าว เพื่อตอบแบบสอบถามดังกล่าว จนครบตามจำนวนที่กำหนด

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร แนวคิด บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย

2. สร้างแบบสอบถามทั้งหมด 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบด้วยแบบสอบถามด้านคุณสมบัติส่วนบุคคล จำนวน 13 ข้อ และแบบสอบถามด้านความพร้อม จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบด้วยแบบสอบถามด้านสภาพเศรษฐกิจ จำนวน 4 ข้อ ด้านการเมืองและกฎหมาย จำนวน 4 ข้อ ด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 8 ข้อ

3. แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งประยุกต์มาจากแบบสอบถามมาตรฐาน เพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา และนำแบบสอบถามให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ตามลำดับ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ชุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. 2541: 215) เพื่อนำผลไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลลัพธ์ค่าแอลฟาที่ได้จะแสดงถึงระดับความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2548: 445) โดยมีค่าแอลฟา ดังนี้

องค์ประกอบส่วนบุคคล ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบการ เท่ากับ 0.791 ด้านความพร้อมส่วนบุคคล ประกอบด้วยความพร้อมส่วนบุคคล เท่ากับ 0.877 ความพร้อมทางการเงิน เท่ากับ 0.951 ความพร้อมทางการตลาด เท่ากับ 0.884 และความพร้อมทางการบริหาร เท่ากับ 0.905

สภาพแวดล้อมภายนอก ด้านสภาพเศรษฐกิจ เท่ากับ 0.824 ด้านการเมืองและกฎหมาย เท่ากับ 0.854 และด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม เท่ากับ 0.898

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากการศึกษาจากแนวคิด เอกสารต่างๆ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกับสิ่งที่ต้องการศึกษา โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ประกอบด้วย คุณสมบัติของผู้ประกอบการ จำนวน 13 ข้อ และความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัว ได้แก่ ความพร้อมส่วนบุคคล ความพร้อมทางการเงิน ความพร้อมทางการตลาด และความพร้อมทางการบริหาร รวมทั้งหมด 16 ข้อ โดยมีมาตรวัดแบบ Likert Scale

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวทั้งหมด 12 ข้อ ประกอบด้วย ด้านสภาพเศรษฐกิจ จำนวน 4 ข้อ ด้านการเมืองและกฎหมาย จำนวน 4 ข้อ และด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม จำนวน 4 ข้อ โดยแบบสอบถามใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) โดยมีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question) ซึ่งให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกเพียงหนึ่งคำตอบในแต่ละข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ ระยะเวลาการทำงานรวมจนถึงปัจจุบัน รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน และรายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามแบบปลายปิด (Closed-ended Questionnaire) จำนวน 8 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากแหล่งข้อมูล 2 แบบ ดังนี้

1. ข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ ข้อมูลจากการศึกษาและค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ต่างๆ หนังสือทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ บทความ และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 385 คน

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม โดยแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดรหัสไว้ล่วงหน้า
3. การประมวลผลข้อมูล (Processing) นำข้อมูลที่ลงรหัสเรียบร้อยแล้ว มาบันทึกข้อมูลโดยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์เพื่อการประมวลผลข้อมูล ซึ่งใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistic Package for Social Sciences หรือ SPSS)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาเรื่องแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา แบ่งผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณสมบัติของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการโดยรวมในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการในระดับมาก คือ ความรับผิดชอบสูง รองลงมาได้แก่ ขยัน อดทน ไม่ย่อท้อ ความมุ่งมั่นตั้งใจ วินัยในการทำงาน มนุษยสัมพันธ์ดี สุขภาพแข็งแรง แรงผลักดัน หรือแรงจูงใจ ความเป็นผู้นำ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความเชื่อมั่นตัวเองสูง และ ครอบคลุมเข้าใจและสนับสนุน ผู้ตอบแบบสอบถามมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการในระดับปานกลาง คือ กล้าเสี่ยง กล้าตัดสินใจภายใต้สภาวะการณ์ต่างๆ และความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ

ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ความพร้อมส่วนบุคคล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมส่วนบุคคลในการประกอบธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมส่วนบุคคลในระดับปานกลาง คือ เป้าหมายของตนเอง เป้าหมายในการประกอบธุรกิจ ความรู้ ความชำนาญ และประเภทธุรกิจที่ต้องการดำเนินการ

ความพร้อมทางการเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการเงินในการประกอบธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการเงินในระดับปานกลาง คือ เงินทุนที่ใช้ลงทุนครั้งแรกในการเปิดกิจการ เงินทุนที่ใช้ในระหว่างดำเนินการ และเงินทุนสำรองระหว่างดำเนินการ

ความพร้อมทางการตลาด พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการตลาดในการประกอบธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการตลาดในระดับปานกลาง คือ ข้อมูลกลุ่มลูกค้า รองลงมาได้แก่ ข้อมูลสินค้าหรือบริการ วิธีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการ ข้อมูลทำเลที่ตั้งของร้านค้า หรือสถานที่ประกอบกิจการ และข้อมูลคู่แข่ง

ความพร้อมทางการบริหาร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการบริหารในการประกอบธุรกิจโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพร้อมทางการบริหารในระดับปานกลาง คือ ความสามารถในการวางแผนธุรกิจ รองลงมาได้แก่ ความสามารถในการบริหารกิจการ ความสามารถในการบริหารการเงิน และความสามารถในการจัดการด้านพนักงาน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว

สภาพเศรษฐกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านสภาพเศรษฐกิจมีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกด้านสภาพเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับมาก คือ สภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ และสภาพแวดล้อมด้านสภาพเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับปานกลาง คือ ความผันผวนของราคาน้ำมัน รองลงมา ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย และสภาพเศรษฐกิจภายนอกประเทศ

การเมืองและกฎหมาย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมายมีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับมาก คือ สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ รองลงมาได้แก่ นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล และสภาพแวดล้อมภายนอกด้านการเมืองและกฎหมายที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับปานกลาง คือ กฎหมาย ข้อบังคับในการประกอบธุรกิจ และการดำเนินธุรกิจ และเสถียรภาพของคณะผู้บริหารบ้านเมืองในปัจจุบัน

ด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยรวมในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอกด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับมาก คือ วิถีชีวิต และพฤติกรรมของผู้บริโภคภายในประเทศ รองลงมาได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน และสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับปานกลาง คือ การพัฒนา

ทางด้านเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน และวิถีชีวิต และพฤติกรรมของผู้บริโภคต่างประเทศ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 385 คน พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 59 คน โดยมีสาเหตุหลักที่ทำให้ไม่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว คือ ไม่ชอบความเสี่ยง จำนวน 30 คน รองลงมาคือ ต้องการลงทุนในรูปแบบอื่น จำนวน 14 คน ชอบลักษณะและรูปแบบการทำงานที่ทำอยู่ จำนวน 13 คน และงานที่ทำอยู่เป็นธุรกิจของครอบครัว จำนวน 2 คน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 326 คน สามารถแจกแจงรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

สาเหตุหลักที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ต้องการสร้างความก้าวหน้า มันคงให้กับชีวิตและครอบครัว เป็นสาเหตุหลักที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 153 คน รองลงมาคือ ต้องการรายได้ที่เพิ่มขึ้น จำนวน 54 คน ต้องการเป็นเจ้านายตนเอง จำนวน 47 คน ต้องการทำในสิ่งที่รักหรือชอบ จำนวน 38 คน เบื่อหน่ายงานที่ทำ จำนวน 19 คน มีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับธุรกิจที่ต้องการเปิดกิจการเป็นอย่างดี จำนวน 7 คน ไม่ชอบลักษณะและรูปแบบการทำงานที่ทำอยู่ จำนวน 6 คน และสถานการณ์บังคับ จำนวน 2 คน

จำนวนปี นับจากปีปัจจุบันที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า จำนวน 1 – 3 ปี จำนวน 131 คน รองลงมา จำนวน 4 - 6 ปี จำนวน 125 คน จำนวน 7 – 9 ปี จำนวน 26 คน น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 24 คน และมากกว่า 9 ปีขึ้นไป จำนวน 20 คน

สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ขาดความพร้อมในการประกอบธุรกิจ จำนวน 182 คน รองลงมาคือ คุณสมบัติส่วนตัวสำหรับประกอบธุรกิจยังไม่เพียงพอ จำนวน 88 คน และ สภาพแวดล้อมภายนอกไม่เอื้ออำนวย จำนวน 56 คน

ประเภทธุรกิจส่วนตัวที่สนใจประกอบกิจการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ซื้อสินค้ามาจำหน่าย จำนวน 146 คน รองลงมาคือ ผลิตและจำหน่ายสินค้า จำนวน 99 คน ให้บริการเพียงอย่างเดียว จำนวน 38 คน ผลิตและจำหน่ายสินค้าและให้บริการ จำนวน 28 คน ซื้อสินค้ามาจำหน่ายและให้บริการ จำนวน 15 คน

รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า เปิดธุรกิจใหม่ด้วยผลิตภัณฑ์ใหม่ หรือดัดแปลงผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เดิมในตลาด จำนวน 219 คน รองลงมาคือ ซื้อแฟรนไชส์ จำนวน 91 คน และซื้อกิจการต่อจากผู้อื่น จำนวน 16 คน

รูปแบบการจัดตั้งธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า เจ้าของคนเดียว จำนวน 231 คน รองลงมาคือ ร่วมหุ้นแบบห้างหุ้นส่วน จำนวน 72 คน และบริษัทจำกัด จำนวน 23 คน

ลักษณะการประกอบธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า ทำร่วมกับงานประจำ จำนวน 150 คน รองลงมาคือ ประกอบธุรกิจส่วนตัวเพียงอย่างเดียว จำนวน 126 คน ทำเฉพาะวันหยุดจากงานประจำ จำนวน 31 คน และทำเฉพาะหลังเลิกงานจากงานประจำหรือชั่วคราว จำนวน 19 คน

แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า เงินสะสมของตนเองและเงินจากแหล่งเงินกู้ จำนวน 98 คน รองลงมาคือ เงินสะสมของตนเองและเงินจากครอบครัว จำนวน 85 คน เงินสะสมของตนเอง เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้ จำนวน 72 คน เงินสะสมของตนเองเพียงอย่างเดียว จำนวน 58 คน เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว จำนวน 11 คน และเงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว จำนวน 2 คน

พื้นที่จังหวัดที่คาดว่าจะใช้ในการประกอบธุรกิจ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า กรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 278 คน และต่างจังหวัด จำนวน 48 คน

ทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบว่า หมู่บ้านหรือชุมชน เป็นทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ จำนวน 80 คน รองลงมาคือ อาคารสำนักงาน จำนวน 57 คน สถาบันการศึกษา จำนวน 55 คน แหล่งท่องเที่ยว จำนวน 55 คน ห้างสรรพสินค้า หรือศูนย์การค้าต่างๆ จำนวน 42 คน ตลาดนัด จำนวน 21 คน อื่นๆ คือทาง Internet จำนวน 9 คน และศูนย์บริการต่างๆ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 385 คน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี ส่วนใหญ่สถานภาพสมรส คือ โสด ระดับการศึกษาสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน ระยะเวลาการทำงานรวม 4 – 7 ปี รูปแบบการทำงานเป็น พนักงานประจำหรือข้าราชการประจำ และมีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,000 – 30,000 บาท

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. การทดสอบสมมติฐานด้านประชากรศาสตร์

สมมติฐาน 1.1 เพศมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า เพศไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว สาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ และทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.2 อายุมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า อายุมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว และทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.3 สถานภาพสมรสมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า สถานภาพสมรสมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว ในเรื่องจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ และสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.4 ระดับการศึกษามีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ระดับการศึกษามีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.5 อาชีพมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า อาชีพมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว และจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.6 ระยะเวลาทำงานรวมมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ระยะเวลาทำงานรวมมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว และทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.7 รูปแบบการทำงานมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า รูปแบบการทำงานไม่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว สาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ และทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 1.8 รายได้ต่อเดือนมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า รายได้ต่อเดือนมีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวและทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. การทดสอบสมมติฐานองค์ประกอบส่วนบุคคล

การทดสอบสมมติฐานด้านองค์ประกอบส่วนบุคคล แบ่งออกเป็นด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบการ และความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัว ดังนี้

สมมติฐาน 2.1 คุณสมบัติของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า คุณสมบัติของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ ในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ และสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2.2 ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ความพร้อมส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ และสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2.3 ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ความพร้อมทางการเงินมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว และแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2.4 ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ความพร้อมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว และจำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 2.5 ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า ความพร้อมทางการบริหารมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ และสาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. การทดสอบสมมติฐานสภาพแวดล้อมภายนอก

สมมติฐาน 3.1 สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า สภาพเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ และทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 3.2 การเมืองและกฎหมายมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว สาเหตุหลักที่ทำให้สนใจประกอบธุรกิจ จำนวนปีที่คาดว่าจะประกอบธุรกิจ สาเหตุหลักที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัว รูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ และทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือสถานประกอบการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐาน 3.3 เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรมมีความสัมพันธ์กับแนวโน้มในการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคล ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบการพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีคุณสมบัติของผู้ประกอบการโดยรวมในระดับมาก แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าคุณสมบัติของผู้ประกอบการเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้สนใจประกอบธุรกิจควรมีเพื่อสามารถก่อตั้งและดำเนินธุรกิจได้อย่างราบรื่น ซึ่งสอดคล้องกับบทความใน เดลินิวส์ (2548: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า ในการประกอบธุรกิจปัจจัยสำคัญที่สุดซึ่งมีผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลว ก็คือคุณสมบัติของผู้ประกอบการเอง เพราะลักษณะนิสัยจะมีผลกระทบกับความสำเร็จหรือล้มเหลวของธุรกิจ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบส่วนบุคคล ด้านความพร้อมในการประกอบธุรกิจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ที่ประกอบด้วยความพร้อมส่วนบุคคล ความพร้อมทางการเงิน ความพร้อมทางการตลาด และความพร้อมทางการบริหารในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจากความพร้อมในด้านต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ผู้สนใจประกอบธุรกิจควรทำการประเมินและเตรียมก่อนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ ซึ่งหากขาดความพร้อมเรื่องใดไป ผู้ที่ต้องการเริ่มต้นธุรกิจสามารถศึกษา หรือเตรียมเพิ่มเติมได้ เพื่อสามารถประกอบธุรกิจได้อย่างราบรื่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ วิชัย โสสุวรรณจินดา (2545: 21) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ต้องการประกอบธุรกิจ จำเป็นต้องประเมินดูความพร้อม ว่ามีความพร้อมเพียงใด โดยทั่วไปการประเมินความพร้อมในเรื่อง ความพร้อมส่วนบุคคล ทางการเงิน ทางการตลาด และทางการบริหารทั่วไป เพื่อมีโอกาสประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอก ประกอบด้วยสภาพเศรษฐกิจ การเมืองและกฎหมาย เทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัวในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากถึงแม้ว่าสภาพแวดล้อมภายนอกจะเป็นปัจจัยสำคัญ และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจยังคงมีความตั้งใจในการประกอบธุรกิจ แต่จะทำการวิเคราะห์ผลกระทบของธุรกิจจากสภาพแวดล้อมภายนอกตามสถานการณ์และเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวความคิดของ สมคิด บางโม (2545: 35) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการธุรกิจซึ่งอาจทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ประกอบขึ้นด้วยปัจจัยหลายประการ เช่น สภาพเศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย เทคโนโลยี สังคม ฯ โดยผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า วิถีชีวิตและพฤติกรรมของผู้บริโภคภายในประเทศ และสภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลมากในการประกอบธุรกิจ ซึ่งสภาพแวดล้อมดังกล่าว รวมถึงภาวะการว่างงาน ภาวะเงินเฟ้อ รายได้ประชาชาติ มูลค่ารวมแห่งผลิตภัณฑ์สินค้า สภาพเศรษฐกิจ ความมีเสถียรภาพของระบบการเมือง ทัศนะทางด้านสังคมและเศรษฐกิจของบุคคลที่มีตำแหน่งในรัฐบาล สถานการณ์บ้านเมือง และพฤติกรรมของผู้บริโภค ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจ

3. การวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว และสาเหตุหลักที่สนใจประกอบธุรกิจ คือ ต้องการสร้างความก้าวหน้า มั่นคงให้กับชีวิตและครอบครัว และคาดว่าจะสามารถประกอบธุรกิจได้ 1 – 3 ปีนับจากปัจจุบัน และสาเหตุที่ทำให้ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ในขณะนี้ เนื่องจากขาดความพร้อมในการประกอบธุรกิจ ซึ่งความพร้อมในการประกอบธุรกิจเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจควรพิจารณา และเตรียมตัวก่อนเริ่มดำเนินธุรกิจ เพราะการเตรียมตัวที่ดีย่อมทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จและสามารถคงอยู่ได้ ซึ่งสอดคล้องกับบทความใน เดลินิวส์ (2548: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า ก่อนตัดสินใจเริ่มทำธุรกิจจึงควรประเมินตนเองว่ามีความพร้อมเหมาะสมจะทำธุรกิจนั้นหรือไม่ โดยลองพิจารณาจากปัจจัยหลายประการ เช่น ความรู้เกี่ยวกับธุรกิจ ความชำนาญด้านบริหาร ฯลฯ เพื่อดูว่ามีโอกาสประสบความสำเร็จเพียงใด และสอดคล้องกับบทความของ ธนพล ก่อฐานะ (2551: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมอย่างเต็มที่เป็นสิ่งที่ควรทำ เพราะบ่งบอกถึงโอกาสที่มีอยู่อย่างมาก อยู่ที่ว่าใครมีความพร้อมมากกว่าก็จะคว้าความสำเร็จได้ก่อน และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกรูปแบบวิธีการเริ่มต้นธุรกิจ คือ การเปิดธุรกิจใหม่ด้วยผลิตภัณฑ์ใหม่หรือดัดแปลงผลิตภัณฑ์ที่มีอยู่เดิมในตลาด เพราะปัจจุบันผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ หรือผลิตภัณฑ์แปลกใหม่

ที่ดัดแปลงจากผลิตภัณฑ์เดิมๆ ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มากขึ้น และสามารถสร้างรายได้ที่ดีให้กับเจ้าของธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับบทความของ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (2551: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า ความคิดทางธุรกิจที่ดีที่ประสบความสำเร็จ อาจจะมาจากการคิดค้นสิ่งใหม่ๆ ไม่ว่าจะเป็นสินค้าหรือบริการ หรืออาจอยู่ในรูปความคิดดั้งเดิม หรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจเป็นช่องว่างในตลาดที่สามารถเติมเต็มให้กับผู้บริโภคได้ และมีโอกาสประสบความสำเร็จทางชื่อเสียงและรายได้ให้กับเจ้าของธุรกิจได้ และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการประกอบธุรกิจ มาจากเงินสะสมของตนเองและเงินจากแหล่งเงินกู้ เพราะการประกอบธุรกิจต้องใช้เงินทุนในการดำเนินกิจการ ซึ่งควรมีเงินทุนสะสมของตนเองเพื่อใช้ในการประกอบธุรกิจและดำเนินกิจการ และเงินทุนสะสมของตนเองมีไม่เพียงพอ จำเป็นต้องหาเงินทุนจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ ซึ่งสอดคล้องกับบทความของมานพ ชิวหนาสุนทร (2543: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า การเริ่มต้นทำธุรกิจนั้น ควรมีทุนของตนเองอย่างน้อย 50% ของเงินลงทุน ส่วนที่เหลืออีก 50% อาจมาจากแหล่งเงินกู้ต่างๆ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพสมรสโสด ระดับการศึกษาสูงสุด ระดับปริญญาตรี และมีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน มีรูปแบบการทำงานเป็นพนักงานประจำ มีระยะเวลาในการทำงานรวมถึงปัจจุบันอยู่ในช่วง 4 – 7 ปี มีรายได้ต่อเดือนอยู่ในช่วง 20,001 – 30,000 บาท และมีอายุอยู่ในช่วง 30 – 39 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่เริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนกลางที่ต้องการสร้างความมั่นคงในชีวิต และครอบครัว สอดคล้องกับแนวคิดของ ศรีประภา ชัยสินภพ (2550: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า ช่วงระยะความผู้ใหญ่ตอนกลาง เป็นช่วงอายุที่เริ่มมีความมั่นคงทางครอบครัวและอาชีพมากขึ้น และเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านต่างๆ เพื่อความมั่นคงในบั้นปลายของชีวิตและครอบครัว

5. การวิเคราะห์ข้อมูลสมมติฐาน

5.1 ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงานรวมถึงปัจจุบัน รูปแบบการทำงาน และรายได้ต่อเดือน ไม่มีผลต่อแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจ เนื่องจากบุคคลส่วนใหญ่ทั้งเพศชายหรือหญิง ทั้งที่มีข้อมูลส่วนตัวเหมือนหรือแตกต่างกัน เช่น มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มีรูปแบบการทำงานเหมือนกัน มีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน หรือมีระดับการศึกษาที่เหมือนกัน ต่างมีความต้องการสร้างความมั่นคงให้กับครอบครัว ดังนั้นการประกอบธุรกิจส่วนตัว คือทางเลือกหนึ่งที่บุคคลส่วนใหญ่สนใจและเลือกปฏิบัติ ยกเว้นปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ด้านอาชีพที่มีผลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว ทั้งนี้เนื่องจากผู้ที่มีอาชีพเป็นข้าราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่มีลักษณะการ

ทำงานที่มีมั่นคงสูงมาก มีการแข่งขันน้อย มีความกดดันต่ำ ซึ่งต่างจากพนักงานบริษัทที่มีความมั่นคงของงานแตกต่างกันตามขนาดขององค์กร และสภาพการณ์ต่าง ๆ มีการแข่งขันและมีความกดดันในการทำงานสูง และที่สำคัญคือข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีสวัสดิการที่ดีที่ครอบคลุมถึงครอบครัวของข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รวมถึงมีเงินกองทุนบำเหน็จบำนาญ ที่จะได้รับเมื่อเกษียณอายุ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ พนักงานบริษัทเอกชนส่วนใหญ่ไม่มี ทำให้พนักงานบริษัทเอกชนมีความสนใจและต้องการประกอบธุรกิจส่วนตัวมากกว่าข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งถ้าหากการประกอบธุรกิจประสบความสำเร็จจะเป็นการสร้างความมั่นคงให้กับชีวิต และครอบครัวหลังเกษียณได้ดีกว่าการทำงานเป็นพนักงานบริษัท

5.2 องค์ประกอบส่วนบุคคล

คุณสมบัติของผู้ประกอบการ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว กล่าวคือ คุณสมบัติของผู้ประกอบการในการประกอบธุรกิจ ซึ่งประกอบด้วย ความเชื่อมั่น ความรับผิดชอบ ความเป็นผู้นำ มีมนุษยสัมพันธ์ มีวินัย กล้าตัดสินใจ และกล้าเสี่ยง ความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจ เป็นส่วนประกอบสำคัญที่ผู้ต้องการประกอบธุรกิจควรมี เพราะคุณสมบัติเหล่านี้จะส่งผลให้ธุรกิจหรือกิจการที่กำลังก่อตั้งขึ้นมีโอกาสประสบความสำเร็จและเจริญก้าวหน้าได้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของธิดิภาพ ชยธวัช (2547 : 74) ที่กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้ประกอบการ เป็นข้อกำหนดให้ผู้ที่กำลังจะประกอบธุรกิจ ได้ทำการสำรวจตนเองก่อนการประกอบธุรกิจ เพราะการมีคุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ดีจะช่วยให้อุบัติการณ์ประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมชาย หิรัญกิตติ และศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2542: 21) ที่กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้ประกอบการที่ดี ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดย่อมประสบความสำเร็จ

ความพร้อมในการประกอบธุรกิจ มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจในเรื่องความสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว เพราะความพร้อมส่วนบุคคล ความพร้อมทางการเงิน ความพร้อมทางการตลาด และความพร้อมทางการบริหาร เป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจควรพิจารณาตรวจสอบและเตรียมความพร้อมในทุกด้าน เพื่อให้แน่ใจว่ามีความพร้อมเพียงพอในการประกอบธุรกิจ และเพื่อให้การดำเนินธุรกิจเป็นไปอย่างราบรื่นและมีโอกาสประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับบทความของธนพล ก่อฐานะ (2551: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า การทำธุรกิจมีปัจจัยต่าง ๆ มากมายที่มีผลกระทบในการดำเนินธุรกิจ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นอย่างมาก คือการเริ่มต้นเตรียมความพร้อม การเตรียมความพร้อมอย่างเต็มที่ เป็นสิ่งที่ควรทำ เพราะผู้ที่มีความพร้อมได้มากกว่ามีโอกาสประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีความพร้อม

5.3 สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า การเมืองและกฎหมายไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว เพราะถึงแม้ว่าการเมืองและกฎหมายของบ้านเมืองจะมีปัญหาแต่ว่าบุคคลในประเทศยังคงต้องมีการใช้จ่ายใช้สอยทั้งสิ่งของจำเป็นและไม่จำเป็น ดังนั้นผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจยังคงมีสนใจในการประกอบธุรกิจส่วนตัว และจะมองหาช่องทางที่สามารถให้ดำเนินธุรกิจได้กับสภาพการณ์การเมืองและกฎหมายในขณะนั้น

สภาพเศรษฐกิจ และเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มการประกอบธุรกิจ ในเรื่องความสนใจในการประกอบธุรกิจ ทั้งนี้เนื่องจากสภาพแวดล้อมภายนอก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจ และเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจ เพราะถ้าหากสภาพเศรษฐกิจในประเทศอยู่ในสภาวะตกต่ำ สภาพการณ์ทางการเมืองไม่แน่นอน มีเทคโนโลยีใหม่เข้าสู่ตลาด หรือผู้บริโภคเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภค สิ่งเหล่านี้ย่อมกระทบกับการประกอบธุรกิจ ซึ่งผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจอาจชะลอการลงทุนหรือปรับวิธีการประกอบธุรกิจให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ หรือความต้องการของผู้บริโภคในขณะนั้น ซึ่งสอดคล้องกับบทความของ ธนพล ก่อฐานะ (2551: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า การทำธุรกิจมีปัจจัยต่างๆ มากมายที่มีผลกระทบในการดำเนินธุรกิจ เช่นสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง ส่งผลต่อสภาวะที่ไม่แน่นอนของยอดขาย และธุรกิจ และสอดคล้องกับบทความของสุรัช ภัทรบรรเจิด (2551: ออนไลน์) ที่กล่าวว่า ผู้ที่ต้องการทำธุรกิจเป็นของตนเอง จำเป็นจะใช้เวลาศึกษาวางแผนการตลาด เลือกกระบวนการผลิตที่เหมาะสมกับวัตถุดิบ เครื่องจักร อุปกรณ์ เงินลงทุน หลักการบริหารรวมทั้งคำนวณผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับภายใต้ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยีและนโยบายของรัฐ เพื่อความเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ

ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

ผลจากการศึกษาเรื่องแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผู้สนใจประกอบธุรกิจส่วนใหญ่ควรทำการสำรวจ ประเมินคุณสมบัติของผู้ประกอบการ และความพร้อมในการประกอบธุรกิจของตนเอง ก่อนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ ดังนั้น องค์กร สถาบันส่งเสริมการลงทุน ธนาคารพาณิชย์ต่างๆ ควรมีข้อมูลการสำรวจคุณสมบัติผู้ประกอบการ และความพร้อมของตนเองก่อนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ ในหลายช่องทาง เช่นทาง Internet, แอปพลิเคชัน และช่องทางในการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยเหลือและเป็นคำแนะนำเบื้องต้นให้กับผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจได้ทำการสำรวจและพิจารณาตนเองก่อนเริ่มต้นประกอบธุรกิจ

2. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพแวดล้อมภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สภาพเศรษฐกิจเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างความเชื่อมั่นในการประกอบธุรกิจของผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจ ดังนั้นหน่วยงานรัฐ องค์กรต่างๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องควรเร่งสร้างความมั่นคงและความเชื่อมั่นทางสภาพเศรษฐกิจในประเทศ เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้ที่ต้องการลงทุนทำธุรกิจ และเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศให้มีความมั่นคง เจริญรุ่งเรือง เป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ

3. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่สนใจประกอบธุรกิจแต่ยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ เนื่องจากยังขาดคุณสมบัติผู้ประกอบการและความพร้อมในการประกอบธุรกิจ เช่น ขาดความเชื่อมั่น ขาดความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ ขาดความรู้ในการวางแผนธุรกิจ ไม่ทราบขั้นตอนในการเริ่มต้นธุรกิจ ดังนั้น องค์กร สถาบันส่งเสริมการลงทุน สถาบันการศึกษา สถาบันส่งเสริมการเรียนรู้ต่างๆ ควรมีการอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ คุณสมบัติ ความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการ ให้กับผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจได้เรียนรู้ และพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการ

4. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่สนใจประกอบธุรกิจนั้น สนใจประกอบธุรกิจประเภทซื้อสินค้ามาจำหน่าย ดังนั้นสถาบันส่งเสริมการลงทุน หรือผู้ผลิตสินค้าเพื่อขาย ควรมีข้อมูลหรือช่องทางติดต่อให้กับผู้ขายรายย่อยที่สนใจประกอบธุรกิจให้สามารถติดต่อได้ง่ายขึ้น เพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจรายย่อยภายในประเทศ

5. ผู้ตอบแบบสอบถามที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 30 – 39 ปี ส่วนใหญ่เป็นพนักงานบริษัทเอกชน และมีแนวโน้มในการประกอบธุรกิจหลังจากนี้อยู่ในช่วงระยะเวลา 1 – 3 ปี ดังนั้นการส่งเสริมการลงทุนที่องค์กร สถาบันส่งเสริมการลงทุน การประกอบธุรกิจต่างๆ ธนาคารพาณิชย์ เจ้าของธุรกิจแฟรนไชส์สามารถส่งข้อมูลหรือให้คำแนะนำเพื่อกระตุ้นกลุ่มคนในช่วงอายุดังกล่าว ให้สามารถประกอบธุรกิจได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

6. เจ้าของกิจการต่างๆ สามารถนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ว่า ผู้ที่สนใจประกอบธุรกิจส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 30 – 39 ปี สามารถปรับปรุงนโยบายหรือแนวทางการทำงานให้เหมาะสมเพื่อรักษานักงานที่มีคุณภาพที่อยู่ในกลุ่มช่วงอายุดังกล่าวไว้ในองค์กรได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. กำหนดการสุ่มตัวอย่างให้กระจายพื้นที่เขตอื่นๆ ในกรุงเทพมหานครเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างครอบคลุมพื้นที่ในกรุงเทพมหานครมากขึ้น
2. ควรศึกษาข้อมูลในประเด็นที่น่าสนใจในเชิงลึกเพิ่มเติม เช่น แนวทางการศึกษาหรือความต้องการเพิ่มเติมก่อนเริ่มประกอบธุรกิจ เพื่อทราบวิธีการแก้ไขปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อองค์กร หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาหรือส่งเสริมความช่วยเหลือให้กับผู้ที่ต้องการประกอบธุรกิจเพิ่มเติมได้
3. ศึกษาและค้นคว้าวิจัยในหัวข้อแนวโน้มการประกอบธุรกิจในรูปแบบสมาชิกหรือแบบเครือข่าย ในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อทราบข้อมูลแนวโน้มการประกอบธุรกิจประเภทอื่นนอกเหนือจากแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการค้าส่งออก. (2552). *ส่งออกชี้ช่องทำธุรกิจแฟรนไชส์ไทยบุกแดนอาหรับ*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.depthai.go.th>
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2545). *โครงการเสริมสร้างผู้ประกอบการใหม่*. กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม.
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. (2546). *การส่งเสริมธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม*. สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2552, จาก <http://www.dip.go.th>
- กรองแก้ว อยู่สุข; พิมพา ศรายุทธ์; และ จิรพันธ์ นุตาคม. (2532). *ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: ประยูรวงศ์.
- กัตัญญ หิรัญญสมบูรณ์. (2549). *การจัดการธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ: เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล พับลิเคชั่น.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2541). *การวิเคราะห์ข้อมูลด้วย SPSS for Windows*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2545). *การวิเคราะห์สถิติ สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ธรรมสาร.
- คณาจารย์มหาวิทยาลัยบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. (2544). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- จินตนา สุนทรธรรม. (2527). *ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: มินตราการพิมพ์.
- เจน ณะสิริ. (2550). *ชีวิตนั้มหัศจรรย์และพิสดารยิ่งนัก*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โชติรส ชวนิชย์; และคณะ. (2537). *ธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- ดมิศา มุกต์มณี; และคณะ. (2551). *คู่มือผู้ประกอบการเล่ม 1*. กรุงเทพฯ: มีดี กราฟฟิค.
- ธนพล ก่อฐานะ. (2551). *บทความทางวิชาการ: โอกาสกับความพร้อมอะไรเกิดก่อนกัน*. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน 2552, จาก <http://cms.sme.go.th>
- ธัญญะวีร์ ประุประทิน. (2549). *ทัศนคติที่มีต่อการเลือกประกอบอาชีพธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ธิดิภพ ชยธวัช. (2547). *ศาสตร์สุดยอดของ SMEs ที่ดี*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ ซี.พี.บุ๊ค สแตนดาร์ด.
- นันทิภา อมรประสิทธิ์. (2543). *คู่มือดำเนินธุรกิจ SMEs*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาธุรกิจ อุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2543). *สถิติวิเคราะห์เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปณิตา วิโรจน์กุล. (2545). *การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกประกอบธุรกิจขนาดย่อม ของ นักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 2 สถาบันเทคโนโลยีวิทยาเขตพณิชยการพระนคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผุสดี สุมาคม; และ เกศินี วิฑูรชาติ. (2529). *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์เซ็นเตอร์การพิมพ์.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2529). *เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร หน่วยที่1-8. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*.
- เพียงเดือน วิทยาประดิษฐ์. (2551). *รูปแบบธุรกิจ*. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2552, จาก <http://www.thaigoodview.com/>
- ภาณุภาคย์ พงศ์อดิชาติ. (2551). *กระแสน กระแสโลก: ชะเง้อมองญี่ปุ่น ครุ่นคิดถึงชะตากรรมคนแก่ของไทย*. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2552, จาก <http://www.ocsc.go.th>
- มาณพ ชีวนาสุนทร. (2543). *เขาเริ่มต้นธุรกิจ SMEs กันอย่างไร. วารสารกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม. ปี 2544 ฉบับเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์*. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2552, จาก <http://www.dip.go.th>
- มัลลิกา บุณนาค. (2537). *สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ยอดส่งออกพ.ค.ติดลบ26.6% ทำสถิติลบมากที่สุด. (2552, 19 มิถุนายน). *มติชน*. สืบค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2552, จาก <http://www.matichon.co.th>
- ยุทธวิธีเศรษฐกิจใหม่: ก้าวแรกเริ่มต้นธุรกิจ. (2548, 4 มีนาคม). *เดลินิวส์*. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2552, จาก <http://www.dailynews.co.th>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2524). *พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา อังกฤษ-ไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- วราณี เวสสุนทรเทพ. (2542). *ความต้องการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดย่อม ของพนักงาน ตกงานจาก 56 สถาบันการเงิน. งานวิจัยสถาบันราชภัฏสวนดุสิต*. กรุงเทพฯ: สำนักวิจัย สถาบันราชภัฏสวนดุสิต. ถ่ายเอกสาร.

- วิจิตต์ศรี สงวนวงศ์. (2547). *สื่อการสอนออนไลน์: สหกรณ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม*.
สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2552, จาก <http://master-coop.eco.ku.ac.th>
- วารุณา กลกิจโกวินทร์. (2551). *พัฒนาการทางจิตใจในวัยผู้ใหญ่*. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2552,
จาก <http://www.vajira.ac.th>
- วุฒิชัย จงคำนึ่งศีล. (2547). *การศึกษาและพัฒนาคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ
อุตสาหกรรมขนาดย่อม*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ด. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิชัย โสสุวรรณจินดา. (2545). *ครบเครื่องเรื่องบริหารธุรกิจขนาดย่อม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- วีรฐ มาชะศิริานนท์. (2543). *ธุรกิจส่วนตัว SMEs จะทำอะไรกันดี?*. กรุงเทพฯ: เอ็กชเปอร์เน็ท.
- ศรีประภา ชัยสินภพ. (2550). *สภาพจิตใจของเด็ก ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุ*. สืบค้นเมื่อ 25 เมษายน
2552, จาก <http://www.thailabonline.com>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคณะ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่ฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด*.
กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สมร ประชาสน; และทีมงาน. (2547). *ประเภทของธุรกิจ*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2552, จาก
<http://www.sema.go.th>
- สมคิด บางโม. (2545). *การประกอบธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์.
- สมชาย หิรัญภิตติ; และศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2542). *การบริหารธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ: ชีระ
ฟิล์มและไซเท็กซ์.
- สถาบันพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2545). *ความรู้เรื่อง SMEs*. สืบค้นเมื่อ 29
เมษายน 2552, จาก <http://www.ismed.or.th>
- สถิติเผยแพร่ยอดคนตกงานเดือน ก.พ.พุ่ง 7 แสนคน. (2552, 11 พฤษภาคม). *กรุงเทพธุรกิจ*. สืบค้น
เมื่อ 20 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.bangkokbiznews.com>
- สุกรี แก้วมณี. (2539). *ลักษณะความเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ
คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏนครปฐม*. งานวิจัยสถาบันราชภัฏนครปฐม.
นครปฐม: สำนักวิทยบริการ สถาบันราชภัฏนครปฐม. ถ่ายเอกสาร.
- สุภาพร ตันติสันติสม. (2542). *แนวทางสู่ธุรกิจขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ
สถาบันราชภัฏจันทรเกษม.
- สุรัชย์ ภัทรบรรเจิด. (2551). *ปัจจัยสู่ความสำเร็จสำหรับผู้ประกอบการ SMEs*. สืบค้นเมื่อ
3 พฤษภาคม 2552, จาก <http://cms.sme.go.th>
- สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ. (2542). *การบริการต่างๆ ของศูนย์บริการประชาชน
ออนไลน์*. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2552, จาก <http://cms.sme.go.th>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2551). *หลากหลายวิธีที่จะเริ่มต้นธุรกิจ*.
สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2552, จาก <http://www.gits.net.th>

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2541). บริการอื่นๆ: โครงการสำรวจการเปลี่ยนแปลงของประชากร พ.ศ. 2538-2539. สืบค้นเมื่อ 3 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.nso.go.th/>
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2545). สารความรู้ นิยามโครงการสัมมะโน/สำรวจ: โครงการสำรวจการทำงานและการว่างงานของกำลังคนระดับกลางและระดับสูง พุทธศักราช 2545. สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2552, จาก <http://www.nso.go.th>
- แสง สงวนเรือง; และ รัญจวน ประวัติเมือง. (2545). การจัดการและการวางแผนธุรกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจ.
- อนพัทธ์ หนองคู. (2544). เศรษฐศาสตร์มหภาค: บทที่ 11 ปัญหาเงินเฟ้อ การว่างงานและวัฏจักรธุรกิจ. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2552, จาก <http://elearning.spu.ac.th/content/ecn205/>
- Griffin, Ricky W.; & Ebert, Ronald J. (1991). *Business*. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall.
- Hisrich, Robert D.; & Peters, Michael P. (1992). *On Your Own: How to Start Develop, and Manage A New Business*. U.S.A: Richard D. Irwin.
- Joseph T. Straub; & Raymond F. Attner. (1985). *Introduction to Business*. 2nd ed. California: Wadsworth.
- Schermerhon, John R. (1999). *Management*. 6th ed. New York: John Wiley & Sons.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

เลขที่

--	--	--

แบบสอบถาม

แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1: องค์ประกอบส่วนบุคคลที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว
คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่สะท้อนถึงคุณสมบัติและความพร้อมของท่านในการประกอบธุรกิจส่วนตัว

ด้านคุณสมบัติของผู้ประกอบการ	ระดับคุณสมบัติ				
	มีมากที่สุด (5)	มีมาก (4)	มีปานกลาง (3)	มีน้อย (2)	ไม่มีเลย (1)
1. ความเชื่อมั่นในตัวเอง					
2. ความมุ่งมั่นตั้งใจ					
3. ความรับผิดชอบ					
4. วินัยในการทำงาน					
5. แรงผลักดัน หรือแรงจูงใจ					
6. กล้าเสี่ยง กล้าตัดสินใจภายใต้สภาวะการต่าง ๆ					
7. ขยัน อดทน ไม่ย่อท้อ					
8. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
9. ความเป็นผู้นำ					
10. ความรู้ด้านการบริหารธุรกิจ					
11. มนุษยสัมพันธ์					
12. สุขภาพแข็งแรง					
13. การสนับสนุนของครอบครัว					

ด้านความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัว	ระดับความพร้อม		
	พร้อม (3)	อยู่ระหว่างเตรียมความพร้อม (2)	ไม่พร้อม (1)
1. ความพร้อมส่วนบุคคล			
1.1 ความรู้ ความชำนาญ			
1.2 ประเภทธุรกิจที่ต้องการดำเนินการ			
1.3 เป้าหมายของตนเอง			
1.4 เป้าหมายในการประกอบธุรกิจ			
2. ความพร้อมทางการเงิน			
2.1 เงินทุนที่ไหลลงทุนครั้งแรกในการเปิดกิจการ			
2.2 เงินทุนที่ใช้ในระหว่างดำเนินการ			
2.3 เงินทุนสำรองระหว่างดำเนินการ			

ด้านความพร้อมในการประกอบธุรกิจส่วนตัว (ต่อ)	ระดับความพร้อม		
	พร้อม (3)	อยู่ระหว่าง เตรียม ความพร้อม (2)	ไม่พร้อม (1)
3. ความพร้อมทางการตลาด			
3.1 ข้อมูลสินค้าหรือบริการ			
3.2 ข้อมูลกลุ่มลูกค้า			
3.3 ข้อมูลคู่แข่ง			
3.4 ข้อมูลทำเลที่ตั้งของร้านค้าหรือสถานที่ประกอบกิจการ			
3.5 วิธีการจัดจำหน่ายสินค้าหรือบริการ			
4. ความพร้อมทางการบริหาร			
4.1 ความสามารถในการวางแผนธุรกิจ			
4.2 ความสามารถในการบริหารกิจการ			
4.3 ความสามารถในการบริหารการเงิน			
4.4 ความสามารถในการจัดการด้านพนักงาน			

ส่วนที่ 2: สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการประกอบธุรกิจส่วนตัว

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่สะท้อนถึงสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของท่าน

ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก	ระดับอิทธิพล				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	ไม่มี (1)
ด้านสภาพเศรษฐกิจ					
1. สภาพเศรษฐกิจภายในประเทศ					
2. สภาพเศรษฐกิจในต่างประเทศ					
3. อัตราดอกเบี้ย					
4. ความผันผวนของราคารายการเงิน					
ด้านการเมืองและกฎหมาย					
1. สถานการณ์การเมืองภายในประเทศ					
2. นโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล					
3. เสถียรภาพของคณะผู้บริหารบ้านเมืองในปัจจุบัน					
4. กฎหมาย ข้อบังคับในการประกอบธุรกิจและการดำเนินธุรกิจ					
ด้านเทคโนโลยี สังคมและวัฒนธรรม					
1. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี และการติดต่อสื่อสารในปัจจุบัน					
2. การพัฒนาทางด้านเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน					
3. วิถีชีวิต และพฤติกรรมของผู้บริโภคภายในประเทศ					
4. วิถีชีวิต และพฤติกรรมของผู้บริโภคต่างประเทศ					

ส่วนที่ 3: แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัว

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ที่ตรงกับความคิดเห็นในการประกอบธุรกิจส่วนตัวของท่านมากที่สุด โดยแต่ละข้อคำถามให้ตอบเพียงหนึ่งคำตอบ ที่ตรงกับท่านมากที่สุด

1. ท่านมีความสนใจในการประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือไม่ []
 () สนใจ (ตอบข้อ 3 เป็นต้นไป) () ไม่สนใจ (ตอบข้อ 2 เพียงข้อเดียว)
2. สาเหตุหลักข้อใดต่อไปนี้ที่มีผลมากที่สุด ที่ทำให้ท่านไม่สนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว []
 () ขอบลักษณะและรูปแบบการทำงานประจำ () งานที่ทำอยู่เป็นธุรกิจของครอบครัว
 () ไม่ชอบความเสี่ยง () ต้องการลงทุนในรูปแบบอื่น
 () อื่นๆ โปรดระบุ
3. สาเหตุหลักข้อใดต่อไปนี้ที่มีผลมากที่สุด ที่ทำให้ท่านสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัว []
 () สร้างความก้าวหน้า มั่นคงให้กับชีวิตและครอบครัว () เบื่อหน่ายงานที่ทำอยู่
 () ไม่ชอบลักษณะและรูปแบบการทำงานประจำ () ต้องการหาในสิ่งที่รักหรือชอบ
 () มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับธุรกิจที่ต้องการเปิดกิจการเป็นอย่างดี () ต้องการมีรายได้ที่มากขึ้น
 () สถานการณ์บังคับ เช่น ถูกปลดจากงาน, บริษัทเลิกกิจการ () ต้องการเป็นเจ้านายตัวเอง
 () อื่นๆ โปรดระบุ
4. ท่านมีแนวโน้มในการประกอบธุรกิจส่วนตัวหลังจากนี้คือ []
 () น้อยกว่า 1 ปี () 1-3 ปี () 4-6 ปี () 7-9 ปี () 10 ปีขึ้นไป
5. สาเหตุหลักข้อใดต่อไปนี้ที่มีผลกระทบมากที่สุด ที่ทำให้ท่านยังไม่สามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวได้ []
 ** ดูรายละเอียดจากข้อมูลในตอนต้นที่ 1 และตอนที่ 2 ประกอบการตอบคำถาม
 () คุณสมบัติส่วนตัวสำหรับประกอบธุรกิจยังไม่ครบถ้วนเพียงพอ
 () ขาดความพร้อมในการประกอบธุรกิจ
 () สภาพแวดล้อมภายนอกในการประกอบธุรกิจไม่เอื้ออำนวย
6. ท่านสนใจประกอบธุรกิจส่วนตัวประเภทใด []
 () ผลิตและจำหน่ายสินค้า เช่น ร้านเบเกอรี่, ร้านอาหาร, ร้านขายเครื่องประดับทำมือ
 () ซื้อและจำหน่ายสินค้า เช่น ร้านกาแฟ, ร้านขายเสื้อผ้า, ตัวแทนจำหน่ายสินค้าต่างๆ
 () ให้บริการเพียงอย่างเดียว เช่น สปา, ร้านตัดผม, บริการนวดไทย
 () บริการ + ผลิตและจำหน่ายสินค้า เช่น รับออกแบบและจัดสวน
 () บริการ + ซื้อและจำหน่ายสินค้า เช่น ร้านรับดูแลและขายอาหารสัตว์
7. ท่านคิดว่าการเริ่มต้นธุรกิจของท่าน จะเลือกวิธีการเริ่มต้นในรูปแบบใด []
 () ซื้อกิจการต่อจากผู้อื่น () การซื้อแฟรนไชส์
 () เปิดธุรกิจใหม่ด้วยผลิตภัณฑ์ใหม่ ดัดแปลง หรือมีอยู่เดิมในตลาด
8. ท่านคิดว่ารูปแบบการจัดตั้งธุรกิจของท่านจะเป็นอย่างไร []
 () เจ้าของคนเดียว () ร่วมหุ้นแบบห้างหุ้นส่วน () บริษัทจำกัด
9. ท่านคิดว่าลักษณะการประกอบธุรกิจของท่านจะดำเนินการอย่างไร []
 () ประกอบธุรกิจส่วนตัวเพียงอย่างเดียว () ทำร่วมกับงานประจำ
 () ทำเฉพาะวันหยุดจากงานประจำ () ทำเฉพาะหลังเลิกงานจากงานประจำหรือชั่วคราว

10. แหล่งเงินทุนที่ท่านคาดว่าจะใช้ในการประกอบธุรกิจส่วนตัวมาจากแหล่งใด []
- () เงินสะสมของตนเองเพียงอย่างเดียว () เงินสะสมของตนเองและเงินจากครอบครัว
- () เงินจากครอบครัวเพียงอย่างเดียว () เงินจากแหล่งเงินกู้เพียงอย่างเดียว
- () เงินสะสมของตนเองและเงินจากแหล่งเงินกู้ เช่น สถาบันการเงิน เงินกู้ธนาคาร เป็นต้น
- () เงินสะสมของตนเอง เงินจากครอบครัว และเงินจากแหล่งเงินกู้
11. ท่านสนใจในการประกอบธุรกิจส่วนตัวในพื้นที่ใด []
- () กรุงเทพมหานคร () ต่างจังหวัด โปรดระบุจังหวัด
12. ระบุทำเลที่ตั้งร้านค้าหรือกิจการที่ท่านสนใจมากที่สุด ในการประกอบธุรกิจส่วนตัว []
- () สถาบันการศึกษา () แหล่งท่องเที่ยว () อาคารสำนักงาน
- () ห้างสรรพสินค้า หรือศูนย์การค้าต่างๆ () ตลาดนัด () หมู่บ้าน ชุมชน
- () ศูนย์บริการต่างๆ () อื่นๆ โปรดระบุ

ส่วนที่ 4: ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง () ในคำตอบที่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด

1. เพศ []
- () ชาย () หญิง
2. อายุ []
- () 20-29 ปี () 30-39 ปี () 40-49 ปี () 50-60 ปี
3. สถานภาพสมรส []
- () โสด () สมรส / อยู่ด้วยกัน () หม้าย / หย่าร้าง / แยกกันอยู่
4. ระดับการศึกษาสูงสุด []
- () ต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. () ปวส./อนุปริญญา
- () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี
5. อาชีพ []
- () ข้าราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ () พนักงานบริษัทเอกชน () อาชีพอิสระ
- () ไม่ได้ประกอบอาชีพ เนื่องจากปรับเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดจากงาน () อื่นๆ ระบุ
6. ระยะเวลาการทำงานรวมจนถึงปัจจุบัน []
- () ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี () 4-7 ปี () 8-11 ปี
- () 12-15 ปี () 16-19 ปี () มากกว่า 19 ปีขึ้นไป
7. รูปแบบการทำงานในปัจจุบัน []
- () ไม่ได้ทำงาน เนื่องจากปรับเปลี่ยนงาน หรือถูกปลดจากงาน () พนักงานประจำ หรือข้าราชการประจำ
- () พนักงานชั่วคราว แบบจ้างรายปีหรือรายเดือน () พนักงานชั่วคราว แบบรายวัน หรือรายชั่วโมง
8. รายได้ต่อเดือน []
- () ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท () 20,001 – 30,000 บาท () 30,001 – 40,000 บาท
- () 40,001 – 50,000 บาท () มากกว่า 50,000 บาทขึ้นไป

*** ขอขอบคุณท่านที่กรุณาใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามนี้ ***

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรัตน์ มีสมบุญไพฑูริย์	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต	อาจารย์ประจำ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5730

ที่ ศบ 0519.12/๑/๖ ๐

วันที่ 3 สิงหาคม 2552

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะคณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพัชรินทร์ จันทร์จรัสสุข นิติระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานใน กรุงเทพมหานคร” โดยมี อาจารย์ ดร.วรางคณา อศิครประเสริฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพชรรัตน์ มีสมบูรณ์พูนสุข และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิชา โกมลทัต เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามแนวโน้มการประกอบธุรกิจส่วนตัวของคนวัยทำงานใน กรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพัชรินทร์ จันทร์จรัสสุข และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวพัชรินทร์ จันทร์จรัสสุข
วันเดือนปีเกิด	18 มกราคม 2520
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	186/427 ซอยรามคำแหง 190/1 ถ.รามคำแหง แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	นักวิเคราะห์ระบบ ระดับอาวุโส
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บมจ. โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น 319 อาคาร จัตุรัสจามจุรี ชั้นที่ 22-41 ถ.พญาไท แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2542	บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาระบบสารสนเทศ จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
พ.ศ.2553	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ